

MASLAČAK

TEMA BROJA

A sad, adio!

Well done Hana, well done Anja!

One su brze, spretne i okretne

DITE SPLITA I RAVNIH NJIVA

Naš ponos, naš Šipa

Uvodna riječ

Dragi Maslačoljupci i svi vi koji ćete to tek postati, ponosni smo što nakon tri godine donosimo novi broj školskoga lista u vaše ruke!

Dvadeseti broj *Maslačka* nastao je zahvaljujući zajedničkoj suradnji učenika, učitelja, stručne službe i ravnatelja. Kroz ovaj broj pokušali smo izdvojiti najvažnije i najzanimljivije trenutke iz školskoga života koji su se događali tijekom školske godine koja se polako bliži svojemu kraju.

Kao i u prethodnim izdanjima, i ovaj smo školski list podijelili na rubrike – s manjim izmjenama i dopunama u nazivima rubrika. Nadamo se da ćete u svakoj pronaći nešto za sebe!

Na samome početku nalazi se **Tema broja** pod nazivom **A sad, adio!** Ove je školske godine bilo neizbježno da u toj rubrici sažmemo rad našega ravnatelja Miljenka Bitange koji nakon 40 godina rada u ovoj školi odlazi u mirovinu. Zatim slijedi rubrika **Retrovizor** u kojoj se možete ukratko prisjetiti važnijih događaja koji su obilježili nastavnu godinu. U rubrici **Oko škole** možete vidjeti kuda su sve naši mali i veliki učenici „diravali“ po gradu i Dalmaciji.

I dobre stare **Predmetnice** malo su promijenile svoje ruho. U toj je rubrici napravljen presjek važnijih školskih događanja po predmetnim područjima ili su obrađene aktualne teme koje su povezane s pojedinim nastavnim predmetom. U **Pedagoškome kutku** izdvojili smo nekoliko zanimljivih tema. Školska fobija, mentalno zdravlje djece i mladih, sigurnost na internetu, alati za

modernu doba... Teme koje su itekako aktualne i zanimljive! **Mali i veliki kreativci** pokazat će vam tek dio ljubavi prema pisanome i likovnome stvaralaštvu, prema različitim temama i aktivnostima, ne samo naših učenika nego i njihovih učiteljica. U **Putositnicama** je izdvojeno nekoliko stranica za putovanja naših učenika u Zagorje, Gorski kotar, NP Krka, Italiju... Nažalost, *Maslačak* će već biti na putu prema školi dok naši osmaši budu na terenskoj nastavi u Vukovaru. Vjerujemo da će i na tom putovanju nastati puno lijepih uspomena!

U školskome listu uvijek mora biti prostora za dobru knjigu, film i kazalište. O tim temama možete pronaći ponešto u rubrici **Vrijeme je za...**

I na kraju, zabavite se uz **Zabavnice** – doznajte koliko naši učenici slušaju glazbu, kakvi su njihovi glazbeni ukusi, upoznajte neke od superglazbenika iz školskih klupa, provjerite svoje opće znanje uz fotokviz...

Nemojte samo gledati fotografije! Pročitajte što smo za vas pripremili i budite blagi u ocjenama. 😊

Neka dugo cvjeta naš *Maslačak* na Ravnim njivama i Neslanovcu!

Uredništvo *Maslačka*

Dio uredničkoga tima

Urednički tim

Uredništvo školskoga lista: Toni Begonja, Nika Marijanović, Roza Bakšić, Ida Peljto, Nikol Šimunović, Neli Domazet (7. a); Šimun Najev (7. b) i Kate Jurčević (5. c).

Novinari suradnici: Mia Šušak, Ante Radović (5. b); Klara Jurić (6. a); Bruno Oreščanin, Maro Maglica, Ema Rajčić (7. a); Veronika Pandža, Antonia Žeravica, Tina Vučićević, Lara Alebić, Marta Mamić, Marta Bešlić, Nikol Raguz, Paola Mrčela, Ivan Tešija (7. b); Nina Čotić i Petra Jeličić Lovreković, (8. a); Ana Sindik, Ana Knezović (8. c); Marita Matijević (8. d).

Korektura: Dorotea Karabatić (7. a)

Voditeljica uredničkoga tima: Antonela Berić, nastavnica

IMPRESUM

Osnivač i izdavač: OŠ Ravne njive-Neslanovac Sarajevska 30, Split

Telefon: 021/367 963

e-adresa:

ured@os-ravnenjiveneslanovac-st.skole.hr

Za izdavača: Miljenko Bitanga, ravnatelj

Glavna urednica: Antonela Berić, nastavnica

Grafičko oblikovanje: Podrug studio

Izbor likovnih radova:

Ivna Nadračić, nastavnica

Daniela Gudelj, učiteljica

Naslovnica: Ivna Nadračić, nastavnica

Izdvojeni likovni radovi: Mia Pipunić,

Klara Maletić, Klara Reić, Niccol Prelčec

Lektura: Antonela Berić, nastavnica

Naklada: 500 komada

A sad, adio! 5

Kako se mijenjala naša škola?.....	6
Važno je imati prave uzore	7
Sva naša putovanja.....	9
Po čemu ćemo pamtiti ravnatelja.....	10
Učenici o ravnatelju	12
Naš ponos, naš Šipa – dite Splita i Ravnih njiva	14

Retrovizor 16

Kratko i jasno	16
Fotovijesti	18
Natjecanje	19
Dani kruha u našoj školi.....	21
Ako ne znaš što je bilo.....	22
Dogodila se božićna čarolija!	22
Divan dan – maskenbal	23
Nacionalni ispiti	24

Oko škole 26

Đir po gradu.....	26
Đir po Dalmaciji.....	27
Kod nas je uvijek Pretežno vedro	28
Darujmo vrijeme i srce za druge.....	29
Rušimo zidove, gradimo mostove	30
Ništa kontra splitskoga maratona!.....	31

Predmetnice 32

Miris dobre knjige.....	32
O librima, kutercima i trailerima	33
Književni susret – Mladen Kopjar u gostima	33
Zlatna večer matematike.....	34
Matematika - više od nastavnoga predmeta	34
Well done Hana, well done Anja!.....	38
Zabavno, kreativno i internacionalno!	39
Znanstvena poslastica za sve posjetitelje	40
Mladi kemičari = učenje, igra, zabava.....	40
Prve pomoći nikad dosta	41
Mladi biolozi i kemičari na KTF-u	42
Svi vole Domaćinstvo	42
Dobri stari domaćin	43
Čarolija dječje pjesme	44
Romantična večer u školskoj knjižnici	44
Pjesma, radost, prijateljstvo – to su djeca!.....	44
Umjetna inteligencija svuda oko nas	45
Sport nam je u krvi.....	46
One su brze, spretne i okretne.....	47
Splitski sportski velikani.....	48

Pedagoški kutak 50

Kada škola postane strašno mjesto.....	50
Učimo i suočimo se s izazovima današnjice	51
Što muči djecu i mlade?.....	52
Sigurniji u digitalnoj džungli	53

Mali i veliki kreativci..... 54

Dobro došli u PRO!.....	54
Tko ne bi volio jabuke?	54
Kravata a la Croate	54
Dan očeva za pamćenje	55
Promatramo i učimo	56
Iz malih i velikih pera.....	56

Putositnice 60

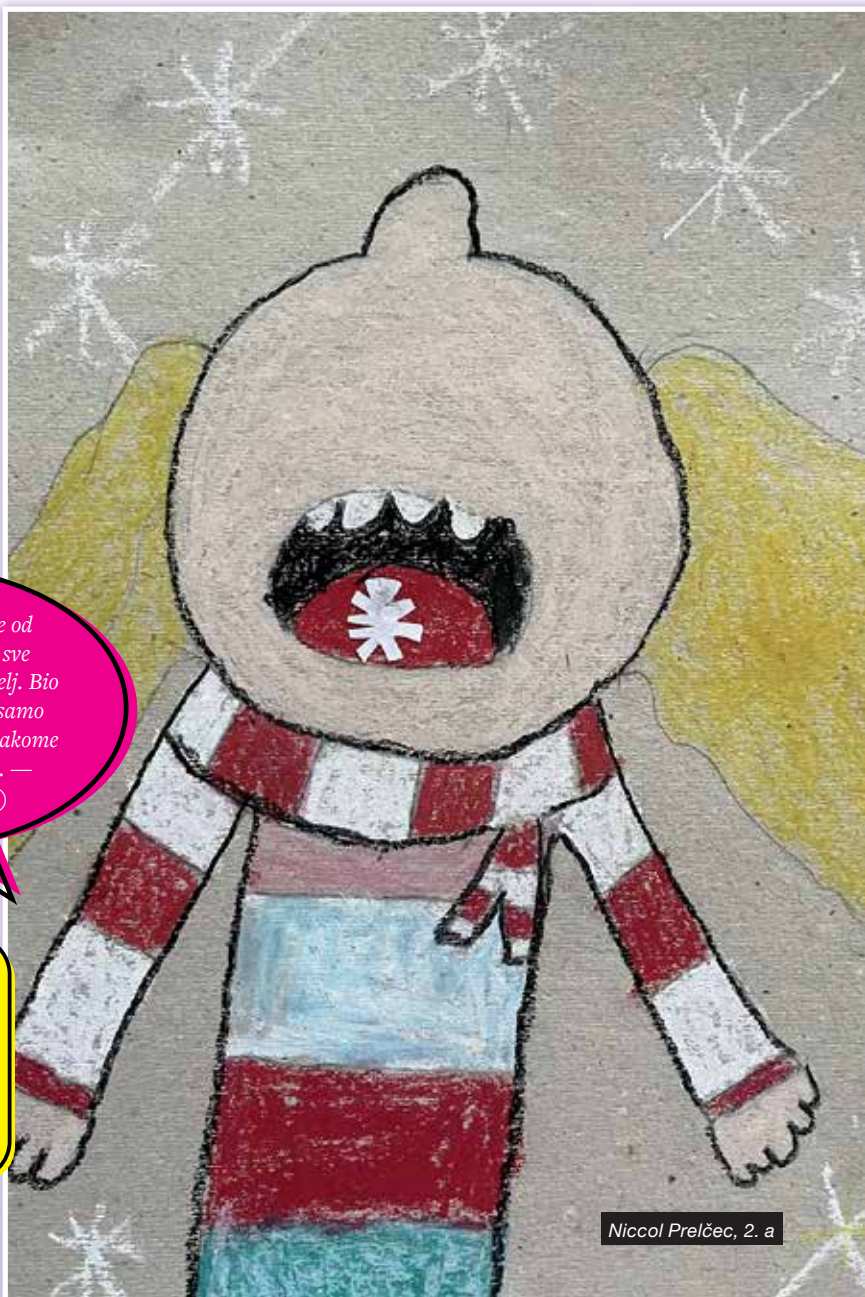
Škola u prirodi - škola za dušu i tijelo.....	60
Veličanstvena Krka.....	61
Putovanje koje se ne zaboravlja	62
Il nostro giro per l'Italia.....	64

Vrijeme je za 65

Dobru knjigu.....	65
Film i kazalište.....	66

Zabavnice 68

Superglazbenici u našim klupama.....	68
Što, kako i s kim slušamo?	69
Kakvo je tvoje opće znanje?.....	70

— Ali... zamisli da svako jutro, umjesto da veselo ustaneš i spremiš se za školu, osjetiš jak strah, tugu i to toliko jako da ti se javi bol u trbuhu ili glavi. Neki se učenici tako osjećaju svakoga dana jer imaju školsku fobiju ili strah. — Ana Drnasin Badovinac (str. 50)

— Iako je ravnatelj više od 30 godina, uvijek je bio sve samo ne običan ravnatelj. Bio je uvijek prisutan – ne samo fizički u školi, već i u svakome razgovoru, odluci, ideji. — Andrea Norac (str. 11)

— Ja bi reka da Split ima sve! Jednostavno niti jedan grad nije ka Split i niti jedan grad nema ljude ka šta mi imamo! — Marin Šipić (str. 14)

Ravnateljeva riječ za početak (i kraj)

Poštovane kolegice i kolege, dragi učenici, roditelji i prijatelji, školska godina na izmaku ujedno je i posljednja godina mogega mandata koji je trajao 34 godine (od 1991. g.). Svaki dan, nekada i po cijeli dan, s vrlo malo iskorištenih dana godišnjeg odmora ili bolovanja, radio sam u školi i za školu i nikada mi to nije bilo teško. I kad nisam bio na poslu, o njemu sam razmišljao jer se ravnatelj nikad u potpunosti ne može isključiti i mora biti dostupan za neočekivane situacije.

Trebalo je vremena u početku, „pohvatati konce“, pronaći način kako upravljati, pronaći „svoj stil“ i ostati vjeran sebi, a da škola i dalje dobro funkcionira. Ponekad, bilo je tu i teških odluka, rizika, nedoumica... S vremenom sam se naučio bolje nositi s neočekivanim i teškim situacijama, ali velika odgovornost i stres i dalje su bili prisutni. Ravnatelj svaki dan donosi brojne odluke, neke male i nevažne, ali i neke velike koje utječu na ljudske sudbine. Nosio sam taj teret svojevoljno, volio sam svoj posao i moja se motivacija nije izgubila s godinama.

Želio bih se zahvaliti kolegicama i kolegama koji su mi davali podršku, pogotovo u početku mandata kada sam i sam učio posao. Tijekom 34 godine zajedničkoga rada stvorili smo kolektiv kojim se ponosim, s puno pojedinaca s velikim uspjesima, s ljudima koji vole djecu i odgovorno rade svoj posao, s vrlo malo incidenata i neslaganja. Nadam se da će moje kolegice i kolege nakon svega moći reći da su tijekom mojih mandata radili u ugodnom okruženju i imali sve što je potrebno za rad te da sam poticao i ohrabrivao njihov profesionalni razvoj.

Škola je pedagoška institucija i radno mjesto velikoga broja ljudi, ali je i zahtjevna građevina koju treba redovito održavati kako ne bi

propadala. Puno se radilo, gradilo, popravljalo, održavalo. Od izgradnje novoga krila škole 1992. godine, izgradnje školske dvorane 2010. i blagovaonice 2011., školskoga parkinga, dotjerivanja igrališta... Izazovno je bilo voditi sve te projekte, pronaći sredstva i načine kako nešto izvesti da se ne ometa kvaliteta nastave. Nakon svega zadovoljan sam rezultatima jer imamo suvremenu školu privlačna interijera i eksterijera.

I za kraj, ono najvažnije. Naši učenici, radi kojih smo svi tu, rijetko su me razočarali. Osobno mislim kako su učenici s Ravnih njiva i Neslanovca dobro odgojena djeca koja poštuju autoritet nastavnika i imovinu škole. Tu se trebamo zahvaliti i roditeljima koji su ih tako odgajali, a s kojima sam se uvijek trudio imati odnos poštovanja i suradnje. Tradicija, red, rad, ali i igra, mašta i kreativnost – vrijednosti su koje sam želio ugraditi u temelje ove škole. Brojni uspjesi u natjecanjima iz znanja, brojne sportske, glazbene, likovne i druge nagrade još su jedna činjenica koja me čini ponosnim jer su rezultat i dokaz kvalitetnoga rada učenika i njihovih mentora.

Odlazim u mirovinu spreman i bez žaljenja, imam svoje planove koji čekaju realizaciju i sigurno mi neće biti dosadno. Sve se mijenja, prihvatio sam to i sada slijedi novo poglavlje mogega života, neke nove pobjede i izazovi. Ipak, nemoguće će biti zaboraviti moju školu, ona je dio mene i uvijek ću pratiti novosti o njoj, veselit ću se svakom uspjehu svojih učenika, kolegica i kolega.

Hvala vam na svemu, bila je čast i radost biti ravnatelj ove škole. Sve najbolje u budućnosti!

Miljenko Bitanga, ravnatelj

.....

O RAVNATELJEVIM POČETCIMA I ZAVRŠETKU RADA

Više od tri desetljeća upravljanja školom

Nakon 34 godine vođenja naše škole ravnatelj Miljenko Bitanga odlazi u zasluženu mirovinu ostavljajući iza sebe neizbrisiv trag. To je više nego opravdan razlog da doznate više o njegovu životu, radu, interesima i planovima za budućnost.

Počeci rada

Njegova je karijera u prosvjeti započela 1985. godine kada je samo dva mjeseca nakon završetka studija u Rijeci već 1. rujna iste godine dobio posao kao nastavnik tehničke kulture u našoj školi. Bio je to početak jednoga nevjerojatnoga putovanja koje se bliži svojem kraju.

Na samome početku svojega rada u školi ravnatelj je bio oduševljen cijelim okruženjem u školi – kolegama, učenicima, roditeljima... Tijekom rada bio je i aktivni predsjednik školskoga sindikata. U školi je oduvijek provodio više vremena nego što je to bilo predviđeno radnim vremenom. Nakon šest godina rada u učionici 1991. godine postao je ravnatelj. Bio je to velik korak, a zanimljivo je da je u trenutku izbora ravnatelj bio najmlađi učitelj u zbornici. Tim više ga je dolazak na mjesto ravnatelja iznenadio, ali i ispunio ponosom. Ravnatelj nikada nije zapravo namjeravao postati ravnatelj, nego je na to mjesto došao stjecajem više okolnosti.

– Ključna je bila velika podrška koju sam imao od bivših zaposlenika u našoj školi, poput bivšega ravnatelja Mije Brstila i pedagoginje Ane Lešine. Oni su postavili temelje mogega upravljanja školom. – kaže ravnatelj.

Izazov do izazova

Tijekom sedam ravnateljskih mandata suočavao se s mnogim izazovima, a jedan od najvećih i najvažnijih od samih početaka bilo je proširenje školske zgrade jer su Ravne njive i Neslanovac uvijek bile četvrti

s velikim brojem mladih obitelji i djece. Jedan od prvih uspjeha bila je izgradnja drugoga kata u dijelu škole za razrednu nastavu čime su značajno poboljšani uvjeti rada te je još više djece moglo pohađati školu. S vremenom su se nizali građevinski planovi i radovi – izgrađena su i uređena vanjska igrališta, parking, blagovaonica, školska dvorana... Najveći projekt proširenja i nadogradnje školske zgrade spreman je za realizaciju u mandatu nekog novoga ravnatelja ili ravnateljice.

– Jedan od trenutaka koji obilježavaju noviju povijest naše škole jest kada je naša škola postala prva škola koja se počela grijati na prirodni plin. – istaknuo je ravnatelj. U travnju 2019. godine postali smo prvi školski objekt s takvim oblikom grijanja u gradu Splitu. Tom se prilikom održala posebna svečanost.

Razgovor – rješenje za sve probleme

Iako je morao organizirati rad jedne od najvećih škola u Splitu, navodi da je njegov stil vođenja škole uvijek bio miran i staložen, bez psovki ili povišenih tonova. Kaže da je oduvijek osjećao poštovanje od učenika, roditelja i svih zaposlenika jer je u svim situacijama smatrao da se problemi mogu riješiti razgovorom.

Škola kao izvor radosti i mjesto susreta

Ravnateljeva strast prema učenju i obrazovanju nije se sastojala samo od izazova koje donosi njegov posao. Posebno ga je radovalo vidjeti kako učenici naše škole postaju uspješni studenti i profesionalci u različitim područjima, a ponajviše su ga ispunjavali susreti s bivšim učenicima i razgovor o njihovu životnome putu.

Za ravnatelja je škola oduvijek bila mjesto gdje su se događali nezaboravni trenutci. Prisjeća se posjeta brojnih pjesnika i književnika, ali i nadbiskupa Ante Jurića. Rado pamti i spominje i putovanja koja su organizirana s učenicima i učiteljima. Jedno od posebnijih za ravnatelja bio je posjet Krašiću gdje je rođen i preminuo Alojzije Stepinac. To je tada bila jedinstvena prilika za učenike naše škole jer nijedna druga škola nije organizirala takav izlet. Naša je škola također bila prva škola koja je nakon rata 1999. godine posjetila Vukovar iako se život tek polako vraćao u razrušeni grad. Taj je hrabri korak ostao zapisan u povijesti škole i kao da se otada stvorila posebna povezanost između naših učenika i Grada Heroja koju i danas negujemo.

A što bez škole?

U slobodno vrijeme ravnatelj Miljenko Bitanga uživa u fotografiranju i svakodnevnim šetnjama Rivom. On i njegova supruga imaju dvoje unuka s kojima planira provoditi više vremena uživajući u mirnim trenucima nakon toliko godina posvećenih školi. Ravnatelj Bitanga ponosno govori da ni za čim ne žali i da ništa ne bi mijenjao. Nakon 34 godine vođenja škole, koja mu je bila drugi dom i druga obitelj, odlazi u mirovinu s mnoštvom ispisanih i neispisanih stranica u školskoj Spomenici.

Iako će mu sigurno nedostajati škola, posao i silni izazovi, naš ravnatelj može biti ponosan na svoj dugogodišnji rad i doprinos obrazovanju koji ćemo dugo pamtit. Na nama je da nastavimo s ljubavlju ispisivati stranice školske sadašnjosti i budućnosti jer škola je ipak svima nama, kao i ravnatelju, više od učenja i ocjena.

Nikol Šimunović, 7. a

Kako se mijenjala naša škola?

Izgled naše škole od 90-ih do danas bitno se mijenjao. Neke od tih promjena bile su same po sebi potrebne, a za mnoge je zasigurno zaslužna ravnateljska palica našega ravnatelja. Najljepše od svega je što su te promjene učinile školu ljepšim, sigurnijim i udobnijim mjestom za sve nas.

Do 2009. g. u školi nije postojala školska dvorana. Nastava Tjelesne i zdravstvene kulture održavala se u prostoru današnje blagovaonice. Iako su učitelji uvijek davali sve od sebe da nastava TZK-a bude kvalitetna, jasno je da ništa ne može zamijeniti pravu dvoranu. Danas, kada uđemo u novu, prostranu dvoranu, osjećamo se kao pravi sportaši. Tamo igramo košarku, odbojku, badminton i organiziramo školska natjecanja. Čim je

izgrađena, dvorana je postala srce sportskih i brojnih drugih aktivnosti te mjesto gdje se rado okupljamo.

Današnji prilaz školi iz Sarajevske ulice do 2011. g. bio je, u najboljem slučaju, preplavljen parkiranim automobilima, a povremeno i lovkama vode. Prilaz je uređen jednostavno, sa zidom koji se koristi kao klupa te velikim prostorom gdje se učenici okupljaju prije nastave. Više nema automobila koji ulaze među učenike što je školu učinilo puno sigurnijom. Parking je premješten na mjesto staroga igrališta pa sada roditelji i učitelji imaju svoje mjesto za parkiranje, a učenici mogu nesmetano ulaziti u školu.

Najviše je radosti kod učenika izazvala izgradnja novoga školskog igrališta. Na mjestu neuređenoga zemljišta 2011. godine izraslo je školsko igralište kakvo danas nema nijedna škola u Splitu. Dio igrališta prekriven je umjetnom travom, a prostor za igranje košarke posebnom podlogom.

Igralište je puno dječjeg smijeha, za vrijeme i nakon nastave. Djeca, ali i odrasli, na igralištu se druže, igraju i imaju mogućnost provoditi kvalitetno slobodno vrijeme. U kvartu su rijetki prostori poput ovoga koji nam omogućuje igru i slobodu.

Navedeno je tek nekoliko većih promjena koje su se događale od 90-ih do danas. Školski se prostori svakodnevno uređuju, obnavljaju i prilagođavaju potrebama učenika i svih korisnika. Možemo biti samo zahvalni na tome kako se naša škola neprestano mijenja i uređuje. Postala je mjesto koje ne samo da nas uči znanju, nego i brine o našem zdravlju, sigurnosti i zadovoljstvu. Vjerojatno će za nekoliko godina biti još ljepša i modernija jer uvijek je potrebno ići ukorak s vremenom. Mi smo svakako sretni što pohađamo ovu školu i zahvalni što smo imali ravnatelja koji je vodio brigu o našoj školi.

Nika Marijanović, 7. a

Škola bez dvorane

Škola s dvoranom

Stari parking i prilaz školi

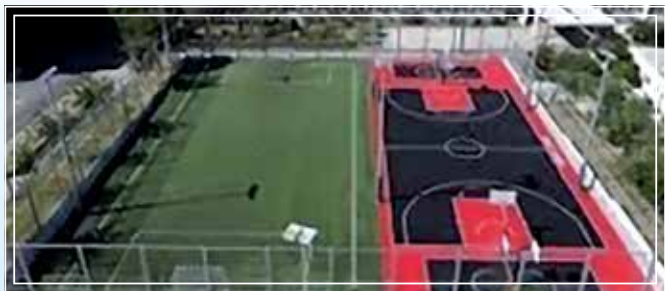
Uređen prilaz školi

Staro školsko igralište - danas parking

Prostor bez školskog igrališta

Školsko igralište danas

Nekad kaljuža - danas uređen parkić za igru

Važno je imati prave uzore

Kroz sve ove godine nije bilo teško primijetiti da je naš ravnatelj uz ljubav prema školi iskazivao i veliku ljubav prema sportu, osobito košarci. U razgovoru nam je otkrio da ga ta strast prati još od djetinjstva kada je sate provodio na igralištu s loptom u rukama sanjajući velike utakmice i slavne igrače.

Jedan od njegovih najvećih sportskih uzora je legendarni Dražen Petrović kojega naš ravnatelj smatra pravom zvijezdom hrvatskoga sporta. Njegova priča, trud i uspjesi ostavili su dubok dojam na ravnatelja koji tu inspiraciju na različite načine nastoji prenijeti i na učenike. U školskoj dvorani Žana Lelas posvećenoj upravo pokojnoj košarkašici, jednoj od najboljih hrvatskih igračica svih vremena, postavljene su njezine fotografije, kao i poster Dražena Petrovića u prirodnoj veličini. Tim je potezima ravnatelj želio trajno motivirati učenike da se bave sportom, razvijaju upornost i vjeruju u sebe.

Državne prvakinja 2018.

Osim što je promicao sportske vrijednosti, ravnatelj se potrudio da škola dobije i dobro opremljeno košarkaško i nogometno igralište. Zahvaljujući njegovoj inicijativi, danas imamo školsko košarkaško igralište *Dino Rađa* koje je svečano otvorio upravo taj velikan splitske košarke.

– Na taj sam način pokušao stvoriti prostor u kojem učenici mogu ne samo trenirati i igrati košarku, već istovremeno učiti o bogatoj sportskoj povijesti naše zemlje. – rekao je u razgovoru ravnatelj.

Brojnim malim i velikim događanjima na temu sporta svakodnevno je učenicima pokazivao da sport nije samo rekreacija, već i važan dio odgoja, discipline i zajedništva. Njegova ljubav prema košarci i predanost školskom životu čine ga uzorom i inspiracijom mnogima.

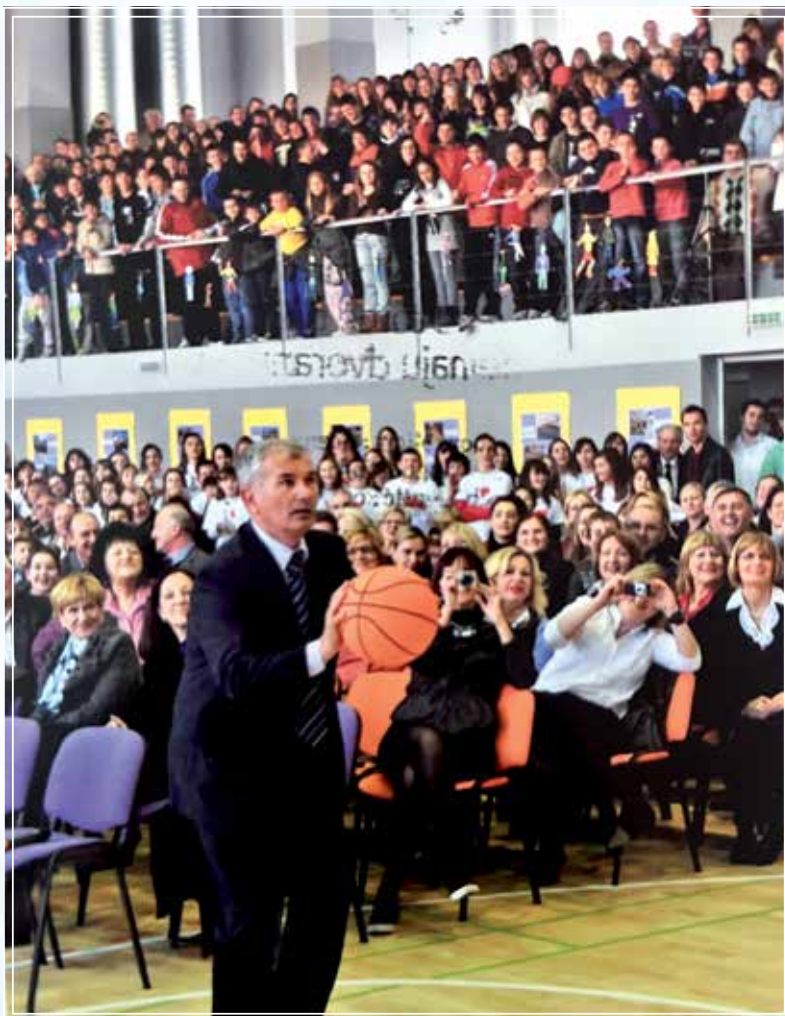
Kate Jurčević s ravnateljem

Dragi ravnatelju,
Vaš odlazak u mirovinu označava kraj jedne ere, ne samo u školskim klupama,

već i na našem terenu. Kroz sve ove godine pokazivali ste kako se vodi tim, s autoritetom, ali i otvorenosti za suradnju. Kao pravi ravnatelj, znali ste kada treba potaknuti, a kada treba pružiti prostor za rast. Vaša strast prema košarci nije prošla nezapaženo, baš kao na parketu, i u školi ste igrali s ciljem, srcem i strašću. Znali ste da svaki dobar rezultat dolazi iz timskoga rada, a svaki izazov samo je nova prilika. Želimo Vam da u novome poglavlju života imate više vremena za ono što volite, da uživate u svakome košarkaškome prijenosu, da navijate iz srca i možda zaigrate poneku utakmicu s prijateljima.

Hvala Vam što ste nas vodili, kao ravnatelj i kao prijatelj. Želimo Vam puno zdravlja, mira i, naravno, još puno dobrih utakmica.

Kate Jurčević, 5. c (novinarka i košarkašica)

Prva trica u novoj dvorani

Kronologija važnijih košarkaških događanja u školi

A dani se vrte ka basket, ka srića... Najlipšu si priču o mladosti priča...

6. lipnja 2012. g.

Imenovano je školsko sportsko društvo *Dražen Petrović* i postavljena spomen-ploča *Život leti kapetane*. Događaju su prisustvovali Draženova majka Biserka Petrović i brat Aleksandar (Aco) Petrović, Draženovi prijatelji i košarkaši Dino Rađa, Stojko Vranković, Neven Spahija, Goran Ivanišević i drugi.

7. lipnja 2018. g.

Održan je Međunarodni košarkaški turnir i obilježena 25. obljetnica Draženove smrti.

23. lipnja 2021. g.

Hrvatski košarkaški savez obnovio je i poklonio novo košarkaško vanjsko igralište.

26. svibnja 2023. g.

Obilježena je 30. obljetnica Draženova rođenja i sjećanje na pok. Žanu Lelas Lokicu, osnivačicu školskoga košarkaškoga kluba.

28. svibnja 2024. g.

Školska sportska dvorana dobila je ime po preminuloj proslavljenoj hrvatskoj košarkašici Žani Lelas Lokici. Žana je pohađala našu osnovnu školu u kojoj je nakon završetka košarkaške karijere osnovala i uspješan ženski košarkaški klub.

Biserka i Aco Petrović u dvorani

O učenoj majci Biserki i bratu Aleksandru Petrović odazvali su se gosti da sudjeluju na svečanosti otvaranja sportskog društva **ŽIVOT LETI, KAPETANE NA RAVNIM NJIVAMA OSNOVANO SPORTSKO DRUŠTVO KOJE ĆE SE ZVATI PO SLAVNOM "KOŠARKAŠKOM MOZARTU"**

Djeca su sama klub dala Draženovo ime

Lukše mi je nositi svoju bol kad vidim kako ga svugdje vole. Rodila sam ga, ali on je i vaš... Gdje god da sam bila, hrvatsku su košarku povezivali s njegovim imenom i smatram da je upravo o, a ne brojne medalje koje je za života skupio, njegova najveća stvarština – kazala je ganuta Biserka Petrović, koja je otkrila i slušala sa stihovima Tea Trumbića "Život leti, kapetane"

Osnivanje školskog sportskog kluba, Slobodna Dalmacija

NOSI IME "DINO RAĐA" Osnovna škola Ravne njive – Neslanovac dobila novo košarkaško vanjsko igralište

10. / Foto: Osnovna škola – 28. lipnja 2023. 14:00

Otvoravanje preuređenoga igrališta, portal Dalmacija danas

Ravnatelj uručuje nagradu Niki Lokici

Na Ravnim njivama održan prvi Međunarodni turnir posvećen Draženu Petroviću

10. / Foto: Miroslav Lelas – 7. lipnja 2018. 09:00

Međunarodni košarkaški turnir, portal Dalmacija danas

Dino Rađa na igralištu Dino Rađa

Sjećanje na Petrovića s kadetkinjama Košarkaške akademije Žane Lelas

Spomen-ploča u školskoj dvorani

Sva naša putovanja

Jednom godišnje, posjetite neko mjesto na kome nikada do tada niste bili. (Dalaj Lama)

Kažu da čovjeka najbolje upознаš kad s njim putuješ. Izlazeći iz svakodnevice i zone komfora, često, uz brojne užitke koje putovanja nose, doživljavamo i razne nelagode. Bude nam hladno, pa vruće, žedni smo i gladni, bole nas noge, ritam grupe nam je prebrz ili prespor... Neki to podnesu s osmijehom, dok drugi ne vole situacije koje ne mogu kontrolirati. Naš ravnatelj je u onoj prvoj grupi – po prirodi znatiželjan, voli upoznavati nove ljude, običaje, vidjeti i doživjeti nešto novo, nepoznato, zanimljivo. Od rane mladosti putuje i istražuje kad god za to ima priliku, jedan je od onih ljudi koji „poznaju svaki kamen“. Bliža ili daleka destinacija, svejedno je, on u svemu uživa i sve pamti te svoje znanje i oduševljenje rado prenosi drugima.

Rim, 1990.

Venecija, 1994.

Kvaliteta putovanja mjeri se prijateljima, a ne kilometrima. (Tim Cahill)

U našoj školi dugogodišnji je običaj proslaviti Dan škole nekim kraćim putovanjem ili izletom, a putovalo se ponekad i preko proljetnih praznika ili vikendima. Ravnatelj je najčešće bio glavni inicijator i motivator takvih izleta pa na sebe preuzima i organizaciju i osmišljavanje programa. Dobro je upućen i poduzetan pa to uvijek bude zanimljivo i sadržajno. Obilazili smo razne prirodne ljepote, muzeje, izložbe, škole, upoznavali zanimljive domaćine, a uvijek je bilo dovoljno vremena za kavu i ručak na nekom lijepom mjestu. Takve prigode odlične su za povezivanje kolektiva – nakratko udaljeni od stresa i obaveza, uživamo u opuštеноj atmosferi. Ravnatelj uvijek „nadgleda situaciju“ i brine se da sve bude po planu.

Pag, 2007.

Vrelo Bosne, 2015.

Prava svrha putovanja nije mjesto na karti, već novi pogled na život. (Henry Miller)

Tijekom nekoliko desetljeća obilazile su se ljepote cijele Hrvatske, od Slavonije, Hrvatskoga zagorja, Istre, mnogih otoka, Zagore, a često se odlazilo u susjednu Bosnu i Hercegovinu. Proveli smo lijepe trenutke u Sloveniji i Crnoj Gori, a znalo se, davnih dana, „potegnut“ i do Venecije, Praga, Rima i Budimpešte.

Vogel, 2017.

Crna Gora, 2018.

Putovanje i promjena mjesta daju umu novu snagu. (Seneka)

Nije lako organizirati izlet za veliku grupu ljudi, treba misliti na brojne detalje, a ravnatelj je to uvijek obavljao ležerno i bez vidljivoga stresa. Zahvalni smo mu što nas je okupljao, sada imamo brojne lijepe uspomene kao trajnu vrijednost. Očekujemo još putovanja s ravnateljem, šteta je prekinuti tradiciju!

Po čemu ćemo pamtit i ravnatelja

Istražujući ravnateljev rad u ovoj školi, razgovarali smo s nekim bivšim i sadašnjim zaposlenicima, učenicima, roditeljima... U nastavku pročitajte neka od njihovih sjećanja i anegdota po kojima pamte ravnatelja i ravnateljev rad.

”

**HISTORIA EST TESTIS TEMPORUM, LUX VERITAS,
VITA MEMORIAE NUNTIA. MAGISTRA VITAE, NUNTIA
VETUSTATIS.**

Povijest je svjedok vremena, svjetlo istine, život pamćenja, učiteljica života, glasnica starine.

— Sve ove odlike krase našega ravnatelja. Ima razumijevanja za sve naše potrebe, profesionalne i ljudske. Hvala dragome Bogu što sam dio ovoga kolektiva kojega je srcem i dušom vodio. —

Svemirka Grčić, vjeroučiteljica

Opremljen do zuba

— Što reći o čovjeku koji je veliki dio svojega života posvetio školi? Puno toga mi pada napamet, ali jedno veliko HVALA možda bi najbolje zamijenilo sve moje misli. Hvala Vam za opuštenu radnu atmosferu, za brigu o učenicima i djelatnicima, za izvršne uvjete rada koje ste nam omogućili, za druženja na našim „marendama“, za poticanja na edukacije i napredovanja, za zanimljivo organizirane izlete... Hvala Vam što ste bili ČOVJEK. Želim Vam aktivne i sretne umirovljeničke dane. —

Branka Grčić, učiteljica

Ravnatelj i Mirjana Mudrinić (desno) u Pragu

— Vrijeme je za.... Odmori se, zaslužio si! Jutarnja smjena, međusmjena, poslijepodnevna smjena – to je radni vijek jednoga ravnatelja škole. Trebalo je svaki dan prema rasporedu dočekati učenike i djelatnike nasmijano i raspoloženo. Kao i u svakome poslu, bilo je i težih dana, ali jako puno onih lijepih i ugodnih. Govorim o čovjeku koji je razumio svoje kolege i djelatnike, a prema učenicima uvijek je bio pravedan i dosljedan. Volio je da se u školi uvijek nešto događa, a osobito je radio na urednosti i uređenju vanjskoga i unutarnjega prostora. Radeći kao učiteljica razredne nastave, u školi sam se osjećala vrlo ugodno. Radujem se što smo dobili pojačanje u „grupi umirovljenika“. Narodna poslovice kaže: „Nije bitno kolika je mirovina, nego koliko ćeš u njoj uživati!“

Dragi Miljenko, želim ti dug i zdrav umirovljenički staž! —

Mirjana Mudrinić, učiteljica u mirovini

Nema zime, nema do plina

— Naš je ravnatelj bio izvrstan ravnatelj! Uvijek je svima stajao na raspolaganju, brinuo se o tome da svi imamo dobre radne uvjete. Izlazio je u susret kad god je to bilo potrebno svima, ali ni mi njemu nismo ostajali dužni. Ako je trebalo zamijeniti nekoga kolegu/ kolegicu, doći u školu ranije... Sve smo rješavali bez problema. Našem ravnatelju nismo mogli tako tako lako reći *ne*. Sjećam se kada me je kao mladu nastavnicu zamolio da primim pripravnicu da odradi pripravnički staž... Iz opravdanih sam mu razloga rekla da nisam u mogućnosti, on je pokazao razumijevanje, ali... Sljedeći je školski sat pokucao na vrata u pratnji pripravnice i tako sam ja postala njezina mentorica. —

Katja Ljubetić, nastavnica povijesti i geografije u mirovini

— O našem ravnatelju mogu reći da je uvijek bio korektan. Proživjeli smo puno trenutaka zajedno, puno školskih putovanja, izleta i ekskurzija... Ni knjiga ne bi bila dovoljna za sve te doživljaje. I danas, kada više ne radim kao učiteljica, mogu reći da sam u toj školi bila zadovoljna, a zadovoljna sam i otišla u mirovinu. —

Vesna Kujundžić, nastavnica engleskoga jezika u mirovini

— Tijekom 17 godina rada s ravnateljem Miljenkom Bitangom nagomilalo se toliko uspomena, putovanja, smijeha i trenutaka koje ću zauvijek pamtit. Iako je ravnatelj više od 30 godina, uvijek je bio sve samo ne običan ravnatelj. Bio je uvijek prisutan – ne samo fizički u školi, već i u svakome razgovoru, odluci, ideji. Imao je nevjerovatan osjećaj kada treba stati iza učitelja, kada pomoći, a kada samo saslušati. Uvijek spreman uskočiti, pronaći rješenje, izaći u susret – bez suvišnih riječi, ali s puno razumijevanja. Imao je sluha za ono što je učiteljima i učenicima doista potrebno. Kabineti

su zahvaljujući njemu postajali bolje opremljeni, školski prostor funkcionalniji, a nastava zanimljivija. Znao je da dobra oprema ne čini školu – ali da dobroj školi daje krila. A još je više znao koliko su važna zajednička druženja. Nije propustio priliku za dobar razgovor uz kavu, smijeh na školskom izletu ili neformalni trenutak koji zbližava kolege i čini rad u školi lakšim i ugodnijim. Pamtim mnoga zajednička putovanja na kojima uz njega nismo nikada trebali profesionalnoga vodiča. Doživljaji iz Budimpešte, Sarajeva, Slovenije, Budve i brojnih drugih destinacija ne zaboravljaju se tako lako. I nakon svih ovih godina otako sam otišla s Ravnih njiva, ravnatelj Bitanga ostaje mi mjerilo pravoga, sposobnoga ravnatelja čiju ljestvicu nije lako doseći. Njegova rečenica koja mi i danas zvoni u ušima je: *Sve ćemo mi to riješiti, ništa se vi ne brinite!* Takvog čovjeka, kolege i prijatelja ne možeš se sjećati drukčije nego s osmijehom. Njegova prisutnost, podrška i toplina ostaju s nama kao temelj na kojem se gradi sve ono što škola i pravo zajedništvo jesu. —

Andrea Norac, nastavnica fizike (do 2017. g.)

Na čašici razgovora

— Mogla bih napisati puno stranica o svojem radnome vijeku na Ravnim njivama, puno toga sam doživjela i proživjela s ravnateljem Bitangom koji je dugo bio najmlađi član u zbornici. Prvo što mi pada na pamet je naš prvi zajednički izlet 1986. kada smo on, ja i kolegica Eti išli s učenicima na zimski izlet na Kupres. Ravnatelj, tada mlad i zanesen, na Kupres je došao u finim cipelicama ne razmišljajući o snježnim izazovima. Naravno da nam je to bilo zabavno, ali naš ravnatelj, kao i uvijek, dobro se snašao i u toj situaciji. —

Jadranka Radonić, nastavnica kemije u mirovini

I jedan selfie

Ravnatelj i Kata Jozić

Sveprisutan

Svi znaju kako je raditi u popodnevnoj smjeni, posebno petkom peti i šesti sat!

Najčešće učeničko pitanje: Mogu li u WC?

Jednoga petka promjena.

Kako nitko ne treba u WC? – zafrkantski će nastavnica.

On je tamo! – odgovoriše đaci.

Nastavnica: Tko je on?

– Nemojte glumiti da ne znate, diša!

On vam na hodniku dežura, u radno i neradno vrime!

„Bomba“ u školi

Dojavljeno je da je bomba u školi. Nastavnica u panici.

– Ravnatelju, zovite policiju!

– Bog s tobom, kakvu policiju, imaju oni pametnijeg posla!

Zovni ti meni xy učenika, ja ću to riješiti.

(Razgovaraju učenik i ravnatelj.) Ravnatelj: Je li istina da si ti dojavio da je bomba u školi?

Učenik: Nisam, ravnatelju!

Ravnatelj: Tvoji prijatelji kažu da jesi.

Učenik: Nisam, ravnatelju! (plače)

Ravnatelj: Dobro, sad ću ja zvati policiju, neka te oni ispituju.

Učenik: Nisam ja, ravnatelju, Marko je!

Situacija riješena!

Ajduk i Dinamo

Opet petak. Čuju se sirene, stižu „purgeri“.

– Nastavnice, molim vas, pustite nas na utakmicu! (Ne znaju oni o čemu govore, ali...)

Nastavnica: Nisam ja ravnateljica.

Učenici: Nećemo vas odat!

U to netko pokuca, ulazi ravnatelj.

Ravnatelj: Kolegice, bi li bio problem da osmaše pustimo na utakmicu? U razredu urnebesno veselje! Nastavnica: Samo vi idite, sritan vam put!

Put je vodio ravno u zbornicu gdje su muški zaljubljenici u Ajduka zajedno s ravnateljem gledali utakmicu.

Kata Jozić, nastavnica hrvatskoga jezika u mirovini

I ravnatelj je nekada bio učitelj

Mladi fotografi s učiteljem Bitangom

Prije nego što je postao ravnatelj, Miljenko Bitanga predavao je Tehničku kulturu i bio voditelj fotogrupe. Tako je nastala i ova fotografija, izrađena u fotokomori u današnjem kabinetu Tehničke kulture. Ravnatelj je oduvijek pridavao posebnu pozornost dokumentiranju svih važnijih školskih događaja s pomoću fotografija. Zahvaljujući toj ljubavi, brojni su trenutci iz školskoga života sačuvani od zaborava.

Reket sa sata Tehničke kulture

Reket za stolni tenis izrađen na satu Tehničke kulture. I nakon više od tri desetljeća Sara Tukić čuva uspomene iz osnovne škole i sjećanje na svojega razrednika.

A ravnatelja pamte još neke njegove bivše učenice. Evo u kakvome im je sjećanju ostao.

— Kada sam bila peti razred, Tehnički mi je predavao Miljenko Bitanga koji je tijekom školske godine postao ravnateljem. Ravnatelj je uvijek bio strog, ali pravedan. Imao je razumijevanja za djecu i njihove nestašluke. I danas ga često susrećem u vrtiću gdje radim, dolazi po svoje prekrasne unuke i uvijek mi se srdačno javi. Ono što je posebno jest da uvijek prepozna svoje učenike iz raznih generacija. Od mog odlaska iz škole do danas napravio je brojne promjene kojima je unaprijedio i poboljšao kvalitetu boravka djece. Nadam se da će uživati u zdravlju u zasluženoj mirovini. —

Vanja Bakšić, pohađala OŠ *Ravne njive* 1985. – 1993.

— Ravnatelj Bitanga bio je više od ravnatelja – bio je osoba kojoj smo mogli vjerovati. Njegova vrata uvijek su bila otvorena, a osmijeh iskren. Hvala mu što je našu školu učinio mjestom gdje se osjećamo sigurno i ponosno. Želim mu mirnu i ispunjenu mirovinu, ali znamo da će njegovo srce uvijek ostati s nama, učenicima Osnovne škole *Ravne njive* - *Neslanovac*. —

Jelena Perkov, pohađala OŠ *Ravne njive* 1986. – 1994.

— I kao ravnatelj i kao nastavnik uvijek je bio spreman pomoći svojim učenicima. Satovi Tehničkoga bili su mjesto gdje su ideje postajale stvarnost, a svaka pohvala poticaj za daljnji rad. Ostavio je neizbrisiv trag u mojem obrazovanju, hvala mu na svemu i želim mu sretnu mirovinu. —

Meri Perkov, pohađala OŠ *Ravne njive* 1984. – 1992.

Učenici o ravnatelju

Što znači biti ravnatelj škole?

Razgovor ugodni s ravnateljem

Jedna obavijest

Kad čujete riječ ravnatelj, što vam prvo padne na pamet? Ured prepun papira? Telefonski pozivi? Možda ozbiljan glas koji se ponekad čuje s razglasa dok mirno i jasno govori „jednu obavijest”? Biti ravnatelj škole zapravo je puno, puno više od toga.

On je kao vođa velikoga školskog orkestra. Iako ne svira nijedan instrument, zna kako sve u školi mora biti usklađeno da bi izvedba zvučala savršeno. On ne ispravlja testove, ali brine da ih mi možemo pisati u toploj, sigurnoj učionici. Ne vodi razred, ali mora znati kako pomoći svakom učitelju da pruži najbolje znanje učenicima. Ravnatelj brine o svemu – od rasporeda sati, školskih projekata i natjecanja, do novih klupa, prozora, pa čak i građevinskih radova! Sve što se nama u školi podrazumijeva, možda ne bi bilo baš tako da nije bilo osobe koja je sve to godinama, desetljećima gradila. Iako možda nisam nabrojila baš sve što ravnatelj radi, jedno je sigurno, biti ravnatelj ovako velike škole svakako nije lako. Ipak, naš ravnatelj Miljenko Bitanga vješto se nosio sa svim izazovima čineći ovu školu boljim mjestom za sve nas.

S uspješnim nogometašima

Uvijek korak ispred

Ako je u školi nešto nedostajalo, ravnatelj Bitanga uvijek je bio korak ispred. Nije trebao popis želja jer točno je znao što je potrebno. Nova lopta za tjelesni? On odmah zna koji je model, koja boja i koja veličina najbolja. Nestalo je flomastera u učionici Likovnoga? Već su naručeni. Treba zamijeniti stari prozor? Rješenje je već u planu. Kad su školske marende postale problem, svi smo počeli negodovati. Stalno isto, bez okusa, pola toga završilo bi u smeću... I kad smo pomislili da će to tako zauvijek ostati, ravnatelj je pronašao rješenje. Odjednom smo počeli dobivati raznolikiju i ukusniju marendu. Osim malih (velikih) promjena, bilo je tu i velikih zahvata zbog kojih smo danas ponosni na našu školu. Školska dvorana obogatila je ne samo nastavu TZK-a, nego nam je omogućila i izvanškolske aktivnosti u našem kvartu. Nije stoga čudno što nižemo brojne pehare i sportske uspjehe! Zahvaljujući ravnateljevoj podršci, naši su učenici otišli i u Strasbourg predstavljati Hrvatsku u Europskome parlamentu. Ravnatelj Bitanga uvijek je svima izlazio u susret. Bio je onaj koji će stati i poslušati svakog učenika, učitelja, roditelja, onaj koji će se nasmijati i pozdraviti na hodniku. Vedroga duha, uvijek dostupan i spreman pomoći, bio je oslonac koji svaka škola treba. Tijekom tri desetljeća na čelu škole, napravio je toliko toga dobrog da je postao tema ovoga broja školskoga lista. Zato s pravom možemo reći da ga nitko neće moći lako zamijeniti jer ravnatelj kao što je Miljenko Bitanga ne postaje se preko noći, za to su potrebne godine rada, truda, strpljenja, osmijeha i veliko srce.

Ida Peljto, 7. a

Uvijek raspoložen za dobru priču

Glava naše škole

Ravnatelj je glava naše škole,
njega svi vole.

Naš ravnatelj je prijatelj pravi,
on naočale uvijek nosi na glavi.

Za tebe uvijek tu je,
pažnju svima daruje.

U školi je uvijek mir,
pravi je on kavalir.

Njegove obavijesti sve razvesele,
misli mu nikad nisu zle.

Na hodniku te uvijek pozdravi,
koliko je dobar, znaju već i mravi.

Školu bolje zna od svih,
himne naše zna svaki stih.

Za školu ovu ruku bi on u vatru dao,
u školi je uvijek dobrodošao.

Kad te vidi da se smiješ,
on se smije s tobom, to je naš najbolji ravnatelj!

Klara Jurić, 6. a

Ravnatelj za sve

Ispred škole nema parkinga,
popravit će to ravnatelj Bitanga.

U školi njegovoj vlada dobar odgoj.

Nijedan učenik nije mučenik,
nijedna učionica nije mučionica.
Veliko igralište nije smetlište.

Na svakoj akciji on volontira
i zato savršeno našom školom dirigira.

Kad je sunce vani,
on nosi naočale
koje mu s nosa nikad nisu pale.

I za ove pjesme kraj,
zbog njega nam škola izgleda ko pravi raj.

Jere Ugrina, 6. a

Sretan put

Ravnatelju, dragi naš sad odlaziš nam ti.
Ali, znaj, u srcu škole uvijek ćeš ostati.

Sretan put i miran dan, sve što želiš nek se zbiva.

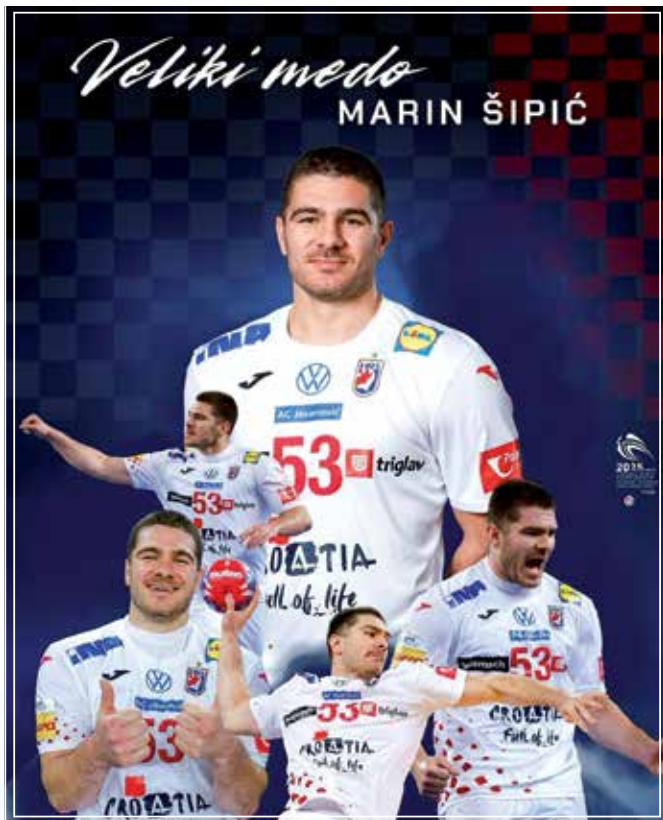
Mi ti šaljemo zagrljaj,
nek ti budućnost bude živa.

Hodnici će biti prazni, nedostajat će nam tvoj glas blag.

Al' zaslužio si mirne dane,
sreće pune, bez ijedne brige.

Laura Rajčić Sovulj, 6. a

Naš ponos, naš Šipa – dite Splita i Ravnih njiva

Naš veliki medo

Ja bi reka da Split ima sve! Jednostavno niti jedan grad nije ka Split i niti jedan grad nema ljude ka šta mi imamo!

U našim su školskim klupama sjedili (i sjede) brojni uspješni, marljivi i dobri daci. Jedan od njih bio je Marin Šipić koji je pohađao našu školu. Danas je naš Šipić zvijezda hrvatskoga rukometa i Hrvatske rukometne reprezentacije. S ponosom gledamo svaku utakmicu, s užitkom slušamo svaku izjavu, radujemo se svakoj medalji... Da je naš Šipa ostao onaj isti mali simpatični dječak iz školskih dana, potvrdio nam je i u ovome razgovoru iz daleke Švicarske. Naše su novinarke doznale što Šipa misli o rukometu, Splitu, našoj školi i našem ravnatelju... Razgovor vam donosimo u izvornome Šipićeve dalmatinskome izričaju koji najbolje pristaje njegovu šarmu.

...

Pozdrav svima, hvala šta ste me se sitali i šta navijate za Hrvatsku rukometnu reprezentaciju! Ponosan san šta san dite Splita i šta sam pohada OŠ *Ravne njive*. Sa zadovoljstvom san odgovorija na pitanja koja ste mi poslali i bit ću sritan ako moja sportska priča potakne šta više dice da se bave sporton. Ovin putem pozdravljan sve učenike i nastavnike moje škole, a posebno ravnatelja g. Miljenka Bitangu za kojeg sam čuo da uskoro ide u zasluženu mirovinu.

Marin Šipić

Kako je to nositi srebrnu medalju oko vrata? Jesi li zadovoljan uspjehom na Europskome prvenstvu?

Moran priznat da je lip osjećaj nosit medalju oko vrata, pogotovo šta sam 2020. g. osvojia srebro na Europskom i sada ovaj put na Svjetskom prvenstvu. Bilo bi lipo još kad bi se to upotpunilo i trećom medaljom s nekih Olimpijskih igara.

Koliko je publika zaslužna za ovaj vaš uspjeh?

Publika je po mom mišljenju jako zaslužna za uspjeh sportaša jer je puno lakše igrat kad je na tribinama velik broj tvojih navijača i sigurno da protivnicima nije lako igrat kad su njihovi navijači na tribinama u manjini. Tako da mislim da je sigurno velika zasluga što su navijači u dvorani u tako velikom broju navijali za nas.

Kakav je bio doček na trgu? Ako smo dobro primijetile, nisi bio na pozornici od početka?

Doček na Trgu bio je nestvaran, kada dolaziš ne viruješ da će bit toliki broj ljudi tamo i da svi čekaju tebe. Tako da baš je bilo lipo i cili taj program koji su organizirali bija je predivan. Dobro ste primijetile da na pozornici nisan bija od početka i u prvom redu. Staja sam u pozadini iza svih jer ja san već jednom bija na dočeku 2020. g. tako da se nisan tija gurat u prvi red, staja san u pozadini i uživa.

Kad si počeo igrati za reprezentaciju? Što to znači za tebe kao sportaša?

Za reprezentaciju igram već jako dugo, šta se tiče mlađih kategorija tamo san bija pozvan na prvo okupljanje čim se oformila reprezentacija za moj uzrast. Za seniore san bija pozvan kada je izbornik bija Željko Babić prije prvenstva u Hrvatskoj 2018. g. Znači 2017. je bilo moje prvo okupljanje za seniorsku rukometnu reprezentaciju gdje sam bija samo na par treninga. Zapravo, prvi put sam zaigra za reprezentaciju 2018. g. u Osijeku, mislin da smo igrali protiv Švicarske.

S kim se najbolje slažeš u reprezentaciji?

Iskreno, u reprezentaciji smo svi dobri jedan s drugin, nema neko da se izdvaja, baš smo svi u odličnim odnosima, ali ajde kad bi mora reć s kim se najviše družim na dnevnoj bazi kad smo na pripremama, reka bi da su to Glavaš i Jelinić.

Kako vidiš budućnost rukometne reprezentacije?

Mislin da je budućnost naše reprezentacije odlična jer je većina igrača u reprezentaciji mlada, mislin da imamo puno potencijala i puno godina u kojima možemo igrat na vrhunskom nivou, ovo srebro je to potvrdilo i dalo nam potvrdu da smo dobri i da možemo još velike stvari ostvarit.

Kad si se počeo baviti rukometom? Kako je tekao tvoj rukometni put?

Počea san se baviti rukometom 2009. g., znači s 13 godina san se upisa u Akademiju Balić i Metličić, prije toga san 4 godine trenira nogomet. U akademiji san igra do 18 godine, tada san se preselija u Varaždin, di san igra 3 godine. Nakon Varaždina san igra u klubu Nexa u Našicama 2 godine, zatim u Zagrebu 3 godine i sada evo treću godinu igran u Švicarskoj za klub *Kriens-Luzern*.

Je li teško biti sportaš?

Ovisi kako gledaš, u jednu ruku je, a u drugu i nije baš. Mislin da je teže postat sportaš nego bit sportaš jer najteži dio je kad si mlad, tamo kada tek počinju ti nekakvi sportski koraci. Moraš se odreć nekih stvari, a zapravo ne znaš oćeš li postat profesionalni sportaš i oćeš li uspit, a moraš žrtvovat druženje s prijateljima, odlazak na ekscurziju, odlaske vikendima u grad ili vani, tako da je taj dio teži. Kada postigneš profesionalni nivo, sigurno da je malo lakše, ali opet ne živiš u svojoj državi i svom gradu, nisi s većinom svoje obitelji. To je nekako teže, ali s druge strane ne radin 8 ili 10 sati, nego iman jedan do dva treninga dnevno, pa iman malo više slobodnog vremena.

Kako se nosiš s neuspjesima?

Naučiš se s vremenom boriti s njima, tj. naučiš ih podnositi, ali sigurno da i dalje bole i dalje smetaju, ali moraš biti svjestan da je to dio sporta i kako ima pobjeda, mora biti i poraza. Jednostavno moraš naučiti nositi s njima i najvažnije da naučiš nešto iz njih, tj. da sljedeći put kada se nađeš u takvoj situaciji da bar bolje odradiš neke stvari, da naučiš nešto na svojim prijašnjim greškama.

Koje su koristi bavljenja sportom za djecu i mlade?

Iskreno, kad me neko pita za sport i za dudu kažem, uopće nije bitno koji sport upišu, bitno da se upišu negdi! Evo, i s mojih 28 godina moji najbolji prijatelji, tj. među najboljim prijateljima, ljudi su koje sam upoznao u Akademiji Balić-Metličić, u prvom klubu u koji sam se upisao ka dite. Tako da mislim da je dobar odabir baviti se bilo kakvom vrstom sporta jer upoznaš puno svojih vršnjaka, ekipu s kojom ćeš provoditi puno vremena, družiti se i provoditi svoje slobodne vrijeme. U većini slučajeva ti će ti ljudi ostati prijatelji za cijeli život, tako da mislim da je to zdrav način odrastanja.

Voliš li neki sport osim rukometa?

Uz rukomet volim nogomet, kao i većina, tako da najviše pratim rukomet i nogomet.

Šipić u 8. d

Po čemu pamtiš našu osnovnu školu?

Općenito pamtim kao period bez velikih briga. Jedina briga ti je da naučiš za kontrolni i ostatak vremena igraš se s prijateljima na ulici i provodiš vrijeme uživajući. A svoju osnovnu školu pamtim po prijateljima i nastavnicima koji su bili odlični i koji su mi pružili odlično znanje.

Jesi li ikada bio na razgovoru kod ravnatelja? Kako je to prošlo?

Nisam nikad bio na razgovoru kod ravnatelja. Bija san valjda uzoran učenik, nisan radija probleme da bi me morali poslati kod ravnatelja, tako da neman iskustva s tim.

Ravnatelj sam često viđao po školskim hodnicima jer je on očito volio obilaziti školu i „družiti“ se povremeno i s nama dječicima, a ne samo siditi u svom uredu. Pamtim da je uvijek bija veseli i nasmijan.

Kakav si bio učenik? Koji ti je predmet bio najdraži?

Kao učenik prolazio sam s odličnim uspjehom, doduše nisan bija 5.0, uletila bi koja četvorka ili trica. Najdraži su mi predmeti bili Matematika i Tjelesni.

Sipa i prijatelji

Družiš li se još s prijateljima iz osnovne?

Čujen se s par prijatelja iz osnovne. Da se intenzivno družim i ne baš, ali teško se družiti s njima jer sad živim u Švicarskoj, kući sam misec i po godišnje pa ne stignem. Čujemo se kad uspijemo pa odemo na piće.

Jesu li škola i školovanje imale utjecaj na tvoju karijeru?

Dok san išao u osnovnu školu, mislin da san tada trenira nogomet, nisan tada još ima poveznicu s rukometnom karijerom, ali se sićam da su me nastavnici puštali da idem ranije sa sata zbog nogometnih treninga, bili su jako susretljivi.

Kako si uspijevao uskladiti školovanje sa sportskim obvezama?

To je ono što sam maloprije govorio, taj period je najteži jer pola dana provedeš u školi, a ostatak dana dica žele provesti igrajući se, a ako želiš biti sportaš to slobodno vrijeme ideš na trening, šta sigurno nije zabavno ka druženje s prijateljima. Ja san uspijeva to uskladiti, ali siguran sam da postoje dica kojima je to teško za uskladiti, pa eto zbog toga možda i ne postanu profesionalni sportaši.

Tko su bili tvoji uzori u sportu i životu (ako si ih imao)?

Dok sam još igrao nogomet, najdraži mi je bio Ronaldinho koji je igrao u Barceloni, bija mi je sportski uzor, ima san njegove postere po sobi. Šta se tiče rukometa, reka bi da su to bili pivoti koji su igrali ozbiljan rukomet, ka šta su Sulić, Aginagalde, Vori. Njih nekako gledaš ka uzore i kopiraš šta rade. A kao u životu, sigurno je to moja majka.

Jesi li imao simpatije u osnovnoj školi? Pamtiš li joj/im ime? Jesi li bio zaljubljen?

Mislin, svatko ima simpatije u osnovnoj školi, uvijek imaš neke djevojčice koje ti se sviđaju više nego druge, ali ja san uvijek bija tip „inert“, više san provodio vrijeme igrajući igrice ili vani nogomet... U toj mlađoj dobi dica ne žele priznati da im se neko sviđa, sramežljivi su po tom pitanju, takav san i ja bija. Sigurno je uvijek bila neka simpatija, uvijek ti se neko sviđa, ali da se baš sićam imena, ne.

Kako se zove tvoja sadašnja „simpatija“? Imaš li neke ozbiljne planove za budućnost koje bi čitatelji Maslača smjeli znati?

Moja sadašnja simpatija je moja žena Andrea. Živimo zajedno u Švicarskoj, to su moji planovi koji su se ostvarili.

Smeta li ti što si poznata osoba i što mediji pišu o tvom privatnom životu?

Ne smeta mi šta san poznata osoba i šta mediji pišu o mom privatnom životu. Smeta mi samo kada pišu neistine i ne pitaju mogu li objaviti nešto šta nema veze s istinom ili je totalno netočno. Takve stvari me znaju iznervirati, ali jednostavno taj dio moraš prihvatiti - to je dio sportskog života, života javno poznate osobe.

Što Split ima, a drugi gradovi u kojima si živio nemaju?

Ja bi reka da Split ima sve! Jednostavno niti jedan grad nije ka Split i niti jedan grad nema ljude ka šta mi imamo... Nigdi nije ka doma, to more, ti ljudi.... doma je najljepše, ne može to niko prominiti.

Što ti nedostaje iz života na Ravnim njivama?

Na Ravnim njivama san živio do 18 godine, tada san se preselio u Varaždin. To su bile godine djetinjstva kada san bija slobodan, većinu vremena provodio na ulici igrajući se s prijateljima, nisan razmišljao o ozbiljnim životnim problemima, tako kad se sitin života na Ravnim njivama, nedostaje mi ta bezbrižnost i uživanje s prijateljima.

Koliko često dolaziš u Split?

U Split dolazim dva puta godišnje - zimi samo kratko za Božić i Novu godinu, a liti san doma duži period jer sezona traje do polovine lipnja, tako san u Splitu do kraja srpnja. Volija bi da je malo više, ali nažalost klupske obveze to ne dopuštaju.

Lara Alebić, Tina Vučićević i Antonia Žeravica,

7. b

Kratko i jasno

Učenik generacije 2023./2024.

Dominik Klepo s ravnateljem

Na zadnjoj sjednici Učiteljskoga vijeća u srpnju ravnatelj na kraju svake školske godine nagradi najuspješnije učenike, učitelje i nastavnike. Posebna je nagrada ona koja ide u ruke učenika generacije – osmaša ili osmašice čiji je osmogodišnji put bio obilježen izvrsnim rezultatima.

U prethodnoj školskoj godini tom se titulom okitio **Dominik Klepo**, tada učenik 8. a razreda, danas gimnazijalac u Općoj gimnaziji *Vladimir Nazor* (sportski odjel).

Nagrada Grada Splita

Anja Martić s gradonačelnikom Puljkom

Povodom Dana Europe, Grad Split lani je odlučio uvesti novu tradiciju – nagraditi najzaslužnije učenike, ne samo na temelju izvrsnosti u nastavi, nego i zbog njihova sudjelovanja u raznim projektima i natjecanjima. Lani je tako nagrađen naš učenik Toni Borožan koji trenutačno završava prvi razred u MIOC-u.

Ove je školske godine na prijedlog ravnatelja i Razrednih vijeća odlučeno da će za Nagradu biti predložena Anja Martić, učenica 8. c razreda. Na svečanosti u Hrvatskome domu 9. svibnja Anja je nagrađena za sve svoje uspjehe tijekom osnovnoškolskoga razdoblja. Uz novčanu nagradu dobila je i kazališnu pretplatu te suvenir iz galerije *Juraj Bonači*. Anja, čestitamo i ponosimo se tobom!

Više o Anji, prekrasnoj i svestranoj učenici, pročitajte u rubrici Predmetnice.

Odličaši na osmu

Odličaši na osmu

Učenici koji su svih osam razreda završili odličnim uspjehom:

Nikola Bulović (8. a), Aneta Dadić (8. a), Ino Jelavić (8. c), Luka Jurić (8. b), Fani Karabatić (8. d), Ana Knezović (8. c), Maksim Maro Kovčalića (8. d), Niko Matijašić (8. d), Marita Matijević (8. d), Anja Martić (8. c), Roko Mimica (8. c), Jelena Pipunić (8. d), Neven Reljanović (8. d), Ana Sindik (8. c), Toma Ursić (8. c), Mihaela Vrdoljak (8. c)

Malonogometni turnir Ante Bužančić

Memorijalni turnir Ante Bužančić

Već četvrtu godinu zaredom na našem se školskome igralištu u listopadu održava Memorijalni turnir Ante Bužančić. I ove su se godine okupili učenici nekoliko škola Splitsko-dalmatinske županije da odigraju turnir posvećen Anti Bužančiću Tici, posljednjemu poginulom hrvatskom branitelju u Domovinskom ratu. Turnir je započeo himnom RH i kratkim govorom organizatora, Udruge branitelja veterana Vojne policije 72. bojne.

Turnir su započeli domaćini, odnosno naši osmaši u utakmici protiv sedmaša. Stariji su s lakoćom svladali sedmaše rezultatom 6 : 0 pogotcima Tome Ursića i Marka Taslaka.

Nakon puno zanimljivih ekipa, utakmica i rezultata došli smo do finala u kojem su ostali OŠ Brda i OŠ Split 3. Učenici OŠ Brda zasluženo su slavili i osvojili pehar za prvo mjesto. Naša je škola zauzela treće mjesto na turniru.

Bilo je to lijepo okupljanje i jako zanimljiv turnir. Druženje, smijeh i sport uvijek su dobar način da se obilježi jedan ovako važan dan.

Maro Maglica, 7. a

Bilo je i štrajka

Potaknuti nezadovoljstvom zbog visine plaća te najavljenih promjena u sustavu obrazovanja tri obrazovna sindikata 19. ožujka 2025. organizirali su jednodnevni štrajk. I zaposlenici naše škole sudjelovali su u jednodnevnome štrajku kako bi iskazali svoje nezadovoljstvo i pokušali potaknuti pozitivne promjene. Kako jednodnevni štrajk nije donio željene rezultate, štrajk je ponovljen 1. travnja... Opet su se ispraznile pojedine učionice, opet je zbornica bila puna i glasna u nadi da će se ovoga puta bolje čuti glas svih učitelja i djelatnika. Nakon štrajka uslijedio je i prosvjed 9. svibnja na Trgu bana Jelačića. Kad i kako će se učitelji i nastavnici izboriti za svoja prava, pokazat će vrijeme pred nama...

Malo panike i puno veselja

U utorak, 14. siječnja 2025., u prostorijama i dvorištu škole održana je vatrogasna vježba – vježba evakuacije. U vježbi su sudjelovali učenici i zaposlenici škole te članovi JVP-a Grada Splita.

Mali vatrogasci u akciji

Vježbe evakuacije provode se redovito u svim većim ustanovama, posebno u školama. Cilj je vježbe poučiti zaposlenike i učenike kako se ponašati ako dođe do moguće opasne situacije te kako sigurno u najkraćem roku doći na sigurno mjesto. Ova je vježba ujedno i prilika za vatrogasce da dodatno provjere svoju spremnost te se ulaskom u zgradu upoznaju s rasporedom prostorija što uvelike pomaže u slučaju stvarne opasnosti. Vježbe evakuacije prilika su da naučimo i što ne smijemo uraditi prilikom evakuacije.

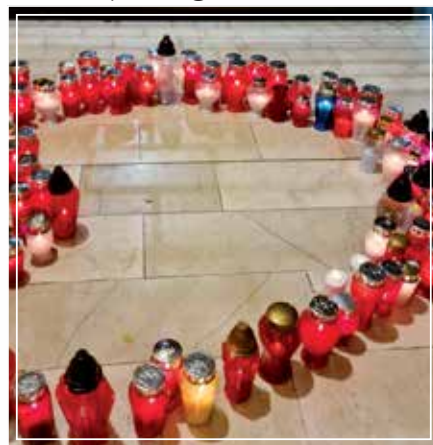

Sve pod kontrolom

Tijekom izlaska i iščekivanja dolaska vatrogasaca na pojedinim licima bila je vidljiva nelagoda i zabrinutost. Ipak, po završetku vježbe, u školskome je dvorištu nastalo pravo uzbuđenje.

Svi su željeli barem na trenutak ući u vatrogasno vozilo i zaboraviti brige. Nadamo se da će svaki dolazak vatrogasaca u našu školu biti ovako bezbrižan!

Nove mjere sigurnosti

OŠ Prečko u srcu

Nakon tragičnoga događaja u prosincu u OŠ Prečko u Zagrebu u svim su školama u Republici Hrvatskoj uvedene dodatne mjere kontrole ulaska i izlaska u školske ustanove i učeničke domove. S ciljem povećanja sigurnosti učenika i zaposlenika školskih ustanova te prevencije mogućih neželjenih situacija Ministarstvo znanosti, odgoja, obrazovanja i mladih 3. siječnja 2025. donijelo je Protokol o kontroli ulaska i izlaska u školskim ustanovama.

Učenike su na početku drugog obrazovnog razdoblja dočekale promjene – zabrana napuštanja školskoga dvorišta bez dozvole te ulazak u školu uz pojačani nadzor. U slučaju kašnjenja učenici u školu mogu ući samo uz korištenje zvona koje se nalazi ispred ulaznih vrata. Odrasle osobe u ustanovu mogu ući uz prethodnu najavu i dogovor.

Iako su mjere u početku izazivale dodatnu nelagodu i sjećanje na tragični događaj, svi su se brzo prilagodili novim okolnostima, svjesni da moramo poštivati i štititi jedni druge kad god je to moguće.

Identifikacija darovitih učenika

Identifikacija darovitih učenika iz matematike

I ove je školske godine 2024./2025. naša škola sudjelovala u projektu Identifikacije darovitih učenika 4. razreda iz matematike koju provodimo u sklopu projekta T42025 u suradnji s CISDŽ-om, odnosno Centrom izvrsnosti Splitsko-dalmatinske županije.

Testiranje smo proveli 3. veljače po načelima i standardiziranim testovima koje smo preuzeli od CISDŽ-a. Koordinatorica projekta u školi je pedagoginja Dubravka Katačić. Uz pedagoginju provoditeljice testiranja bile su učiteljice Hilda Andrić i Anita Jukić. Sudjelovale su i učiteljice Ivana Protrka i Ivna Perkušić Ordulj.

Projekt je prvi put proveden 2020./2021. Cilj je projekta identifikacija potencijalno darovitih učenika u području matematike u našoj županiji, odnosno olakšavanje procesa uočavanja i identifikacije potencijalno darovitih učenika. Osim u školama, na ovaj način identificirani učenici pozivaju se na dodatnu podršku iz matematike koju za njih organizira upravo CISDŽ.

Dubravka Katačić, pedagoginja

Ima li još?

Besplatni školski obroci pojavili su se u školama u drugome obrazovnom razdoblju 2023. godine. Vlada je te godine donijela neočekivanu odluku da će se svim učenicima osnovnih škola u RH omogućiti besplatan obrok u jednakome iznosu (1,33 eura po učeniku). Škole su u suradnji s osnivačima morale naći brza i dobra rješenja kako osigurati besplatne obroke u ograničenom iznosu. Poseban je izazov bio osigurati zdrave i raznolike obroke po mjeri svih učenika (i roditelja). I tako je sve počelo... Besplatne školske marende dočekane su s oduševljenjem, ali ubrzo su krenule detaljnije analize, razmišljanja... Vrlo brzo svi su se zasitili sendviča sa šunkom i sirom (ili nedajbože tunom), zeljanica, pita od jabuka... Posude s marendama u našoj su školi sve češće bivale pune. A onda je došao taj dan!

Stigla krafna!

Ožujak 2025. vratio je vjeru u besplatne školske marende. Dobavljač je u dogovoru s ravnateljem promijenio sadržaj „kantica“ tako da zasada naši daci uživaju u raznoraznim štapovima, štapićima, burecima, jastučićima... Muffinu od mrkve rijetko se tko veseli, ali lijepo je vidjeti tu radost kad redar uđe u razred i šapne: krafna, kroasan... pa svi odbrojavaju onih 10 minuta do kraja sata.

Najmlađi i najsladi u školi

Prvašići uvijek donesu posebnu radost na školske hodnike. Tako je bilo i ove godine. Dok su mnogi nerado dočekali 9. rujna i povratak obvezama, naši su prvašići kroz školska vrata ušli s osmijesima na licu, puni znatiželje i uzbuđenja. Oblačno jutro brzo se pretvorilo u radosno i raspevano upoznavanje sa školom i učiteljicama.

Učenike četiriju prvih razreda u školskome je atriju pozdravio ravnatelj Miljenko Bitanga. Školski zbor i učiteljica Zlatka Bakotić svojom su pjesmom otjerali svaku brigu i strah pjevajući niz zabavnih melodija. Orilo se školskim hodnicima glasno *hura* dok su svi zajedno pjevali *Kad si sretan*.

Nakon pjesme učenike je pozdravio i blagoslovio župnik don Radojko Vidović, a vjeroučiteljica Svemirka Grčić s učenicima je izmolila prigodnu molitvu.

Na kraju uvodnoga programa prvašići su pohrlili u sigurne ruke svojih učiteljica. Vjerujemo da je prvi razred ispunio sva njihova očekivanja!

Učiteljica Sanja Krmek i 1. a

Učiteljica Vilma Rađa i 1. b

Učiteljice Dijana Gracin i Vedrana Mandić s 1. c

Učiteljice Mila Dodig i Slavenka Perić s 1. d

Fotovijesti

Naši budući prvašići u šetnji školom

Uvijek šareni i veseli hodnici zahvaljujući Likovnoj grupi i nastavnici Nadračić

Natjecanje

Uspješni u svim područjima

I ove smo se godine natjecali gotovo u svim područjima i na svim razinama. Izdvojili smo imena učenika koji su sudjelovali na predmetnim natjecanjima, a u Predmetnicama možete doznati više o izvrsnim rezultatima naših učenika na sportskim terenima. Čestitamo svim učenicima i njihovim mentorima! Na vama znanje i uspjeh ostaju!

Natjecanje iz hrvatskoga jezika u OŠ Skalice

Državna razina

Engleski jezik Hana Jurjević (7. d) (mentor Silvana Jukić); Anja Martić (8. c) (mentor Haidi Mimica Tudor);

Županijska razina

Hrvatski jezik Roza Bakšić, Dorotea Karabatić, Ida Peljto, Nika Marijanović (7. a); Veronika Pandža (7. b) (mentor Antonela Berić); Leona Peričić (7. d) (mentor Maja Bašić); Anja Martić (8. c) (mentor Ivona Kovačević); Fani Karabatić (8. d) (mentor Antonija Lešina);

Engleski jezik Hana Jurjević (7. d) (mentor Silvana Jukić); Maksim Maro Kovčalja (8. d); Anja Martić (8. c) (mentor Haidi Mimica Tudor); Aneta Dadić (8. a) (mentor Matija Vuković);

Matematika Stefan Bulović (4. b) (mentor Snježana Gotovac); Klara Jurić (6. a); Petar Čulić (6. b) (mentor Gorana Gracin); Neven Reljanović (8. d) (mentor Gabrijela Šitum);

Fizika Neven Reljanović (8. d) (mentor Zlatko Norac);

Kemija Veronika Pandža (7. b) (mentor Gabrijela Bradarić Bitanga);

Geografija Marta Hrستیć (5. d) (mentor Ines Mikelić); Toma Ujević (6. d) (mentor Duško Marušić);

Informatika Luka Cvrtak (5. a); Klara Jurić (6. a) (mentor Ante Lončar);

Talijanski jezik Ivano Deliće, Ino Jelavić, Fani Karabatić, Ana Sindik (8. c) (mentor Vedrana Šitić);

Školska razina

Hrvatski jezik Roza Bakšić, Dorotea Karabatić, Ida Peljto, Nika Marijanović (7. a); Šimun Najev, Veronika Pandža (7. b) (mentor Antonela Berić); Petra Čerina, Duje Jadrić, Hana Jurjević, Ivan Kezić, Leona Peričić (7. d) (mentor Maja Bašić); Anja Martić, Anja Sindik (8. c) (mentor Ivona Kovačević); Nina Čotić, Aneta Dadić (8. a); Fani Karabatić (8. d) (mentor Antonija Lešina);

Engleski jezik Roza Bakšić, Toni Begonja, Dorotea Karabatić, Maro Maglica, Ivan Soldić, Nikol Šimunović (7. a) (mentor Iva Bečić); Lara Alebić (7. b); Marko Matulin, Ema Tanta, Marijeta Laus (7. c); Hana Jurjević, Antonija Žižić (7. d) (mentor Silvana Jukić); Ana Knezović, Anja Martić, Terezija Pavić, Ana Sindik (8. c); Fani Karabatić, Maksim Maro Kovčalja, Niko Matijašić, Marita Matijević, Neven Reljanović, Letizia Žuvela (8. d) (mentor Haidi Mimica Tudor); Aneta Dadić (8. a); Alma Bralić, Helena Beader, Sara Tišljar (8. b) (mentor Matija Vuković);

Matematika Stefan Bulović (4. b) (mentor Snježana Gotovac); Ivan Jurić, Marin Emanuel Čuvalo, Duje Mamić (4. d) (mentor Anita Jukić); Petra Čerina, Ivan Kezić, Hana Jurjević, Duje Jadrić (7. d) (mentor Marina Bilandžić); Luka Cvrtak, Kiara Andredis (5. a); Gabriel Milun, Maris Mladinić, Duje M. Matulić, Paola Vučemilović-Alegić (5. b); Filip Mršić (5. d) (mentor Marko Višić); Klara Jurić, Jere Ugrina (6. a); Petar Čulić, Dino Prlenda (6. b); Toma Lisica (6. c) (mentor Gorana Gracin); Luka Jurić (8. b); Neven Reljanović, Maksim Maro Kovčalja (8. d) (mentor Gabrijela Šitum);

Fizika Nikola Bulović, Ana Knezović, Ana Sindik (8. a); Neven Reljanović, Letizia Žuvela (8. d) (mentor Zlatko Norac);

Kemija Toni Begonja, Ida Peljto (7. a); Veronika Pandža (7. b); Lucija Bučić (7. c) (mentor Gabrijela Bradarić Bitanga); Aneta Dadić, Ana Knezović, Anja Martić, Ana Sindik (8. c); Fani Karabatić (8. d) (mentor Gabrijela Bradarić Bitanga);

Biologija Toni Begonja, Neli Domazet, Maro Maglica, Ida Peljto, Nikol Šimunović (7. a); Ivan Kezić, Leon Ružić (7. d) (mentor Silvana Mijić); Nala Šiškov (8. a); Tonka Jeličić (8. b); Ana Knezović, Ana Sindik (8. c); Fani Karabatić, Niko Matijaš, Neven Reljanović (8. d) (mentor Silvana Mijić);

Povijest Matej Knez, Marino Tomasović (8. c); Maksim Maro Kovčalja (8. d) (mentor Jeronim Lozić);

Geografija Luka Cvrtak, Marko Čapalija, Duje Oreščanin (5. a); Kate Jurčević (5. c); Marta Hrستیć (5. d); Dorotea Karabatić (7. a);

a) (mentor Ines Mikelić); Klara Jurić, Iris Krstić, Renco Pijerov (6. a); Petar Čulić, Sara Miličević (6. b); Lena Bjelobaba, Mia Drnasin, Ante Jelović, Toma Lisica, Petar Milić (6. c); Toma Ujević (6. d); Luka Matijević (8. d); Niko Matijašić, Fani Karabatić, Maksim Kovčalja (8. c) (mentor Duško Marušić);

Informatika Luka Cvrtak, (5. a); Gabriel Milun, Paola Vučemilović-Alegić (5. b); Kristina Brzica, Klara Jurić, Frane Palada, Ivano Samardžić, Laura Rajčić Sovulj (6. a); Petar Čulić (6. b); Marko Ždero, Toma Lisica (6. c); Damir Bratić, Roza Limić, Luka Matijević, Bartol Šourek (6. d) (mentor Ante Lončar); Nola Ružić, Marta Tojčić (5. d); Duje Goleš, Luka Goleš, Iva Jurić, Melani Ružić, Michela Tomić, Ivo Stojan (5. e); Marko Matulin (7. c); Ivan Kezić, Leon Ružić, Frane Sunara (6. d); Tonka Jeličić (8. b) (mentor Goran Čaljkusić);

Talijanski jezik Ivano Deliće, Ino Jelavić, Fani Karabatić, Ana Sindik (8. c) (mentor Vedrana Šitić);

Natjecanje u sudokuu

Kadeti na sudokuu

Školsko natjecanje u sudokuu održano je 25.10. 2024. g. Organizatori natjecanja su Hrvatska Mensa, Enigmatski klub Božidar Vranicki i Agencija za odgoj i obrazovanje. Na natjecanju u našoj školi sudjelovalo je 9 Bistrića (učenici 1. – 4. r.) i 18 Kadeta (učenici 5. – 8. r.).

Kod Bistrića prva tri mjesta zauzeli su učenici Klara Silov-Tepić, Ivan Bilandžić i Ana Pešo, a kod Kadeta Ana Sindik, Klara Jurić i Javor Višić.

Naši učenici su do zadnje minute rješavali zadatke, a da nije bilo lako možemo potvrditi i mi „veliki“.

Gabrijela Šitum, nastavnica

Klokan bez granica

Međunarodna udruga Klokan bez granica okuplja predstavnike više od 80 država svijeta. Njezin je cilj popularizirati matematiku i razvijati interes za matematiku i prirodne znanosti te logičko i kombinatoričko mišljenje. Namjera je motivirati učenike da se bave matematikom izvan redovitih školskih programa.

Ove godine natjecanje je održano 20. ožujka i sudjelovalo je 76 naših učenika raspoređenih po kategorijama: Pčelice – 9, Leptirići – 24, Ecolier – 29, Benjamin – 7, Cadet – 7 učenika.

Klokanići

Posebno ističemo naše Leptiriće koji su bili izuzetno uspješni. Učenice Maris Erceg i Lea Matijašić imale su maksimalan broj bodova te uz još 71 učenika iz Hrvatske dijele prvo mjesto, a pohvaljujemo i Ivana Bilandžića za 4. mjesto te Kevina Asanija i Anu Guć za 5. mjesto.

Ovo su naši učenici koji su se plasirali među 10 % najboljih u Hrvatskoj:

PČELICE (2. r.): Luka Bašić (2. a); Gabrijel Brajčić (2. b)

LEPTIRIĆI (3. r.): Kevin Asani (3. a); Ivan Bilandžić (3. b); Stipe Zebić (3. c); Maris Erceg, Lea Matijašić, Ana Guć, Matej Novaković, Toni Prnjak (3. d)

ECOLIER (4. – 5. r.): Andrej Smoljanović (4. d)

BENJAMIN (6. – 7. r.): Klara Jurić (6. a); Petra Čerina (7. d)

CADET (8. r.): Luka Jurić (8. b)

Gabrijela Šitum, nastavnica

Zablistali smo i na Dalmatinskome festivalu matematike

Na Dalmatinskome festivalu matematike, održanome 9. svibnja na Sveučilišnom odjelu za stručne studije Sveučilišta u Splitu, sudjelovalo je 60 škola s oko 180 ekipa i 720 učenika.

Na natjecanju je sudjelovalo 6 naših ekipa od 4. do 8. razreda. Kao i uvijek, naše ekipe postigle su zapažene rezultate.

Ekipa Ravne gljive (7. – 8. r.), pod mentorstvom Marine Bilandžić i Gabrijele Šitum, osvojila je 3. mjesto i dobila nagradu. U ovoj ekipi su se natjecali Hana Jurjević, Petra Čerina (7. d), Neven Reljanović (8. d) i Luka Jurić (8. b).

Ekipa naših malih matematičara (3. – 4. r.) s mentoricama Snježanom Gotovac, Anitom Jukić, Brankom Grčić i Anom Džajom zauzela je 5. mjesto. U ovoj ekipi bili su Stefan Bulović (4. b), Ivan Jurić (4. d), Stipe Zebić (3. c) i Toni Prnjak (3. d). Sve ostale ekipe također su vrijedno odradile ovo natjecanje.

Ritam matematike i emocije

15 min · G

Kategorija Q (7. i 8. razred):

1. OŠ Manuš-Split
2. OŠ Split 3
3. OŠ Ravne njive-Neslanovac

Zaslužene nagrade

Čestitke svoj djeci i mentorima Marku Višiću, Marini Bilandžić, Gorani Gracin i Gabrijeli Šitum te učiteljicama mentoricama naših malih matematičara Snježani Gotovac, Aniti Jukić, Branki Grčić, Ani Džaji, Ivni Perkušić Ordulj, Jeleni Višić, Ivani Matulović Marinović.

Gabrijela Šitum, nastavnica

HIPPO Baby & Hippo Little – međunarodno natjecanje

HIPPO je međunarodna olimpijada u poznavanju engleskoga jezika. Ove se godine u Hrvatskoj održava 14. sezona. Natjecanje se organizira u više kategorija, a ponosni smo što će čak dvojica naših učenika sudjelovati na najvišim razinama natjecanja. Čestitke Gabrielu Glavašu (1. b) koji će 26. – 28. svibnja sudjelovati na Europskome natjecanju u Lidu (Italija). Gabriel je ostvario najbolji rezultat u Hrvatskoj u kategoriji Baby HIPPO. Čestitke i Toniju Prnjaku (3. d) koji će sudjelovati na svjetskoj razini HIPPO natjecanja u kategoriji HIPPO Little u Assisu 25. – 27. rujna.

HIPPO majstor Gabriel Glavaš s mentoricom

Ponosni Toni Prnjak i mentorica Tomislava Bobanac

Dani kruha u našoj školi

Mala lekcija iz zahvalnosti

Što su Dani kruha?

Dani kruha tradicionalna su manifestacija koja se obilježava u Hrvatskoj, pa tako i u drugim zemljama, a povezani su sa Svjetskim danom hrane (16. listopada). Ovaj je dan prilika za izražavanje zahvalnosti za kruh i plodove zemlje te za podizanje svijesti o važnosti pravilne raspodjele hrane za sve ljude.

Ova manifestacija između ostaloga ima cilj očuvati kulturnu baštinu te ukazati na važnost rada i znanja koji su potrebni za proizvodnju kruha i drugih pekarskih proizvoda.

Djeca kroz različite aktivnosti imaju priliku naučiti o nastanku kruha, običajima i važnosti poštivanja hrane te njezina smanjenoga bacanja.

Kako smo obilježili Dane kruha?

U srijedu, 16. listopada 2024. godine, obilježili su se Dani kruha u našoj školi (po prvi put nakon globalne pandemije koronavirusom). Pod nadzorom nastavnika učenici su razmjenjivali hranu koju su napravili kod kuće. U našem atriju mogli ste naići na različite slane i slatke proizvode, ovisi što više volite, a nekim se stolovima nije moglo ni prići. Veliki odmor trajao je 30 minuta što je bilo i više nego dovoljno da se sve podijeli i pojede. Učenici su se na kraju vratili u učionice siti i zadovoljni željno iščekujući sljedeće Dane kruha.

Roza Bakšić, 7. a

Kako nastaje brašno?

Početkom listopada 2024. povodom Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje posjetili smo *Stellu Croaticu* na Klisu, mjesto koje je posvećeno očuvanju tradicije i povijesti proizvodnje hrane. Program je započeo predavanjem vodiča koji je učenicima objasnio razliku između različitih vrsta žitarica (pšenica, ječam, kukuruz) i načine njihova korištenja. Učenici su imali priliku saznati kako se žitarice sade, beru, melju i koriste za pripremu hrane, s naglaskom na proizvodnju brašna za kruh.

Nakon predavanja učenici su obišli stari mlin gdje su vidjeli kako je nekada izgledao proces mljevenja žitarica. Vodič je objasnio kako je mlin radio u prošlim vremenima i usporedio ga s današnjim modernim mlinovima. Djeca su imala priliku vidjeti mlin u akciji i osjetiti razliku između starinske i suvremene proizvodnje. Kroz praktične primjere učenici su usvojili osnovne pojmove vezane uz mjerenje težine, mase i volumena te shvatili kako se ti pojmovi primjenjuju na žitarice i njihove proizvode.

Ova iskustva omogućila su učenicima bolje razumijevanje pojmova kao što su sjetva, mljevenje i proizvodnja, povezivanje tih pojmova sa svakodnevnim životom i razmišljanje o vrijednosti truda i rada.

Zdravka Alujević, učiteljica

5. b spreman za degustaciju

Mijesimo i učimo

Mali stručnjaci za žitarice

Dani kruha u 3. b

Ako ne znaš što je bilo...

Srce za Vukovar naziv je priredbe koja se održala 14. studenoga 2025. u školskome atriju. Priredbu su organizirali Mladi kroatisti pod vodstvom nastavnica Maje Bašić i Ive Bečić. Priredba je bila organizirana kako bismo odali počast svima onima koji su dali svoje živote i borili se za slobodu naše domovine, a posebno onima koji su stradali u Vukovaru i Škabrnji.

Ako ne znaš što je bilo

Taj dan prilika je za sjećanje, zahvalnost i poštovanje prema onima koji su branili našu zemlju. Vukovar, Grad Heroj, simbol je hrabrosti i patnje. Za vrijeme Domovinskoga rata Vukovar je 87 dana bio izložen nezamislivim zločinima.

Voditeljice programa bile su učenice 7. c razreda: Karmela Politeo, Mihaela Maloča, Lucija Bučić i Leona Peričić. Cijeli je program bio organiziran dostojanstveno i svečano, kako i priliči veličini ovoga Dana. Prve su nastupale učenice Neli Domazet i Lara Gospodnetić iz 7. a u pratnji bivše učenice Lane Mandić s emotivnom izvedbom Thompsonova hita *Ako ne znaš šta je bilo*. Izvedbu je pratio školski instrumentalni sastav (nastavnici Zlatko Norac i Jere Poljak; učenici Ivan Tešija (7. b), Petar Čuljak (7. a), Ivano Milić (5. c), Gabriel Milun (5. b)).

Voditeljice programa

Hrabrost branitelja i vukovarskih heroja – Blage Zadre i Jean Michel-Nicoliera – dočarali su nam svojim nastupima učenici Ivan Kezić (7. d) i Filip Maglica (5. a).

Priredbu je uvećao i školski zbor pod vodstvom učiteljice Zlatke Bakotić. Posebna je bila izvedba Tome Pavića koji je otpjevao bezvremenski hit Daleke obale *Mojoj lijepoj*. Na priredbi su se mogli čuti i prekrasni stihovi posvećeni Vodotornju, simbolu vukovarske patnje. Stihove su napisale učenice 7. c razreda Lucija Bučić i Leona Peričić, a kazivale su ih učenice 5. d razreda Marta Tojčić, Cvita Buble, Kiara Kauković te učenice 5. a Kaia Jelić, Marija Tukić, Leona

Markovljević.

Kroz program smo imali priliku prisjetiti se i vukovarskih žena i majki koje su podnijele posebnu žrtvu u Domovinskom ratu. Među njihovim imenima posebno se izdvajaju imena Kate Šoljić i Vesne Bosanac kojima je u programu bila posvećena pjesma *Don't ever cry* koju je izvela Aneta Dadić (8. a).

Toma Pavić i školski zbor

Manuela Punda iz 3. b ispričala nam je priču o plavome kaputiću i Željki Jurić Mitrović, djevojčici čije je uplakano lice u plavome kaputiću bilo simbol kolone vukovarskih prognanika. Pjevali smo i *Djecu ljubavi* s učenicima iz 3. b, a na kraju i *Moju domovinu* sa školskim zborom. To je bio „slag na torti” jer je to pjesma koja i danas, kao i prije 34 godine, budi posebne osjećaje zajedništva i domoljublja.

Ova priredba bila je još jedan podsjetnik na važnost sjećanja na prošlost i na to koliko je važno čuvati slobodu koju su nam naši branitelji pružili žrtvujući svoje živote.

Nika Marijanović, 7. a

BOŽIČNA PRIREDBA

Dogodila se božićna čarolija!

Jedna drugačija bajka

Školsku priredbu povodom božićnih i novogodišnjih blagdana organizirala je nastavnica Matija Vuković u suradnji s predmetnim nastavnicama – Haidi Mimicom Tudor, Anom Čudinom, Ivonom Kovačević; učiteljicama razredne nastave – Zdravkom Alujević, Vanom Nikolić, Ivanom Protrkom, asistenticom Dorom te učenicima i učenicama 6. i 8. razreda. Kroz prigodni i razigrani program publiku su vodile osmašice Mia i Alma.

Voditeljice programa

Kao i uvijek, program je svojim pjesmama upotpunio školski zbor s nastavnicom Bakotić na čelu. Božićna čarolija te je večeri sjajila posebnim sjajem. Najprije su učenice 6. razreda svima otkrile svoje božićne želje, a onda su sve okupljene svojim „upadom“ na pozornicu iznenadili i oduševili *Boyzone*, učenici 8. a i b razreda (Ivano, Nikola, Dela, Tasla, Vuky i Ino):

Crvenkapi reče mati: „U šumu ćeš otrčati, odnijet baki u njen stan miloštu za rođendan. Nemoj šumom ti lutati, vuk te može progutati!“ Crvenkapa put već zna i otrči sretna sva.

Zaplesale su nam i pahuljice

A Crvenkapa je ovoga puta odlutala u pravu suvremenu bajku, a u šumi je susrela gotovo sve ugledne likove iz bajki: Snjeguljicu, Pipi Dugu Čarapu, Vuka, Snjegovića, Zeku, Pepeljugu, Patuljčicu i, naravno, dobrog starog Djeda Božićnjaka... Ove je večeri Vuk opet imao strašan plan, ali nije mu pošlo za šapom jer Božić je vrijeme kad svi moraju biti dobri, čak i vukovi.

Likovi iz bajke na okupu

Božićna Crvenkapa donijela nam je puno lijepih poruka o zajedništvu, prijateljstvu i Božiću. Bilo je tu pjesme, plesa, glume i recitacije, a sve s ciljem kako bismo se još jednom prisjetili koje su prave vrijednosti Božića i nadolazećih blagdana. Da, dogodila se te večeri u našoj školi prava božićna čarolija!

Antonela Berić, nastavnica

POKLADNI UTORAK NA RAVNIM NJIVAMA

Divan dan – maskenbal

Baš je 4. ožujka bio divan dan za maskenbal! Na Ravnim njivama, Neslanovcu i šire svi vole maskenbal, maškare i maškaravanje... Da fešta od maškara bude još bolja i veća pobrinule su se i ove godine majstorice od maškara – nastavnice Iva Bečić i Maja Bašić koje su s Mladim kroatistima organizirale cijeli događaj. Podršku su im pružile nastavnica Ivna Nadračić (autorica Krnje), nastavnici Goran Čaljkusić i Ante Lončar (tehnička podrška) te brojne male i velike vesele maškare. Detaljnije o cijelome programu pročitajte u nastavku.

Skibidi Školjka - krivac za sve!

SKIBIDI, SKIBIDI, što ti to iz glave VIRI? Ometaju nas tvoje ANTENE, zbog njih nam PAMET vene. SKIBIDI, SKIBIDI, zbog tebe nemamo KONCENTRACIJE i zbunjene su naše GENERACIJE. UČENJE nam je u KRIZI, zbog toga su naši učitelji u BRIZI. (iz optužnice Skibidiju)

Učenici i učitelji željni dobre zabave uživali su u prigodnim karnevalskim svečanostima koje su se održale na pokladni utorak u našoj školi. Glazbeno znanje i plesno umijeće malih maškara nagrađeno je slatkim poklonima u uzbudljivome kvizu *Nastavi stihove* i plesu s lopticama koje ne smiju završiti na podu.

Vesela zbornica

U školskome dvorištu presudili smo Krnji, a bogati karnevalski program završio je tradicionalnim maskenbalom i proglašenjem najbolje maske.

Nagrađene maske

Karnevalska svečanost započela je čitanjem optužnice Krnji, strašnoj Skibidi Školjki. Njezine prijestupe pročitale su Karmela Politeo i Sara Cvrtak, učenice 7. c razreda. Uz usklikе osuđivanja i negodovanja maškarasta povorka otpratila je Skibidi Školjku do dvorišta gdje joj je presudio čuvar naše škole (Žele). Posebno zahvaljujemo nastavnici Ivni Nadračić koja je našu ideju o Krnji sprovela u pravo umjetničko djelo.

Zabilježen i pokušaj otmice

Simpatični voditeljski dvojac, baka Milka (Frane Lazarušić, 5. d) i Hippie (Maris Gašpard, 5. d), odlično su vodili program i zabavljali publiku. Kviz *Nastavi stihove* bio je neizvjestan do samoga kraja. Svih pet natjecateljskih parova prošlo je u drugi krug natjecanja. Publika je zajedno s njima pjevala domaće hitove kao što su *Fantazija*, *Mangio pasta*, *Ganga i rera...*

Kreativnost na najjače

U napetom superfinalu pobjedu su odnijele učenice 5. d razreda, Lina Ivišić i Tonka Jadrić.

„Ples s lopticama koje ne smiju završiti na podu“ bio je pravi izazov za naše plesače. U konkurenciji od deset parova najbolji su bili Filip Mršić i Marino Grković iz 5. d. Dok je DJ Luka puštao domaće i svjetske uspješnice, maskare su iščekivale proglašenje pobjednika. Pobjeda je otišla u ruke Gorenje Pećnice, Maloga Mozarta i Mobitela koji su također zaslužili slatke nagrade.

Čestitamo pobjednicima i zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u našoj karnevalskoj proslavi!

Iva Bečić i Maja Bašić, nastavnice

VANJSKO VREDNOVANJE UČENIKA OSMIH RAZREDA

Nacionalni ispiti

Možemo mi to!

Nacionalni ispiti – treći put

Već treću godinu zaredom Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja proveo je vanjsko vrednovanje znanja za učenike četvrtih i osmih razreda. Četvrtaši su pisali ispite iz Hrvatskoga jezika, Matematike i Prirode i društva, a osmaši čak iz osam predmeta: Hrvatskoga jezika, Matematike, Engleskoga jezika, Biologije, Fizike, Kemije, Geografije i Povijesti. Ispite je u cijeloj RH pisalo 37 000 učenika četvrtih razreda te oko 40 000 učenika osmih razreda.

Nacionalni ispiti održavali su se od 10. do 14. ožujka za učenike četvrtih razreda, a za učenike osmih razreda od 17. ožujka do 3. travnja 2025. Bio je to duuuug ožujak za sve nas!

Svi ispiti pisali su se u zadanome vremenu pod strogim pravilima. U učionici smo morali biti u već u 8.30 kako bismo poslušali upute i pripremili se za pisanje ispita koje je počinjalo u 9.00 sati. Trajanje pisanja ispita razlikovalo se za svaki pojedini predmet, neki su trajali kraće, neki dulje, a najdulje je trajalo pisanje ispita iz Hrvatskoga jezika. Nastavnici koji su nas nadzirali detaljno su nam objasnili upute. U početku su svi učenici bili manje-više nervozni i bilo im je čudno biti stalno u jutarnjoj smjeni, ali kasnije smo se navikli.

Nacionalni ispiti zapakirani su u vrećicama koje nije lako otvoriti pa nam je trebalo vremena da svladamo i tehničke dijelove posla. Na sve smo materijale morali lijepiti niz naljepnica što nas je u prvi mah zbunilo. Morali smo paziti koje nam je boje kemijska, kako ispravljamo odgovore, pa čak i koliko riječi imaju sastavi. Bilo je neobično, pomalo izazovno, ali i zabavno. Mišljenja učenika koji su sudjelovali podijeljena su, ovisno kako o kojem ispitu. Nekima su bili lagani, nekima teški, a neki su različitim brojalicama odlučivali o točnome odgovoru. Svi su učenici uglavnom riješili sve ispite za 30-ak minuta. Nakon ispita učenici su nalazili različite „zanimacije“ kako im ne bi bilo dosadno. Križić-kružić, origami, grad-država... samo su neke igre koje su učenici igrali.

Rezultati nacionalnih ispita bit će upisani u e-Dnevnik u lipnju. Iako ne utječu izravno na upis u srednju školu, nadamo se da će nas rezultati pozitivno iznenaditi.

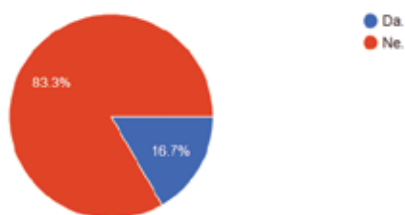
Ana Sindik, 8. c

Što o nacionalnim ispitima misle osmaši?

Potaknuti pisanjem nacionalnih ispita učenici osmih razreda odlučili su istražiti više o stavovima vršnjaka o toj temi. Cilj ispitivanja bio je doznati što učenici misle o nacionalnim ispitima. Pitanja su se odnosila na pripremljenost, stres, organizaciju ispita i mišljenje o pravovaljanosti rezultata. U anketi je sudjelovalo 48 učenika, a u nastavku su izdvojeni rezultati.

Smatrate li da bi nacionalni ispiti ubuduće trebali ulaziti u zaključnu ocjenu?

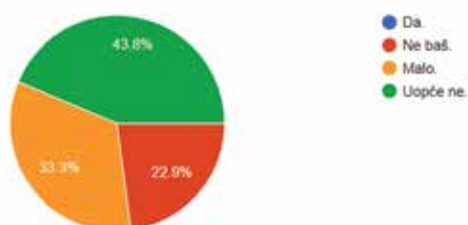
48 responses

Većina učenika (60, 4 %) izjavila je da se osjeća „djelomično pripremljeno“ za nacionalne ispite, dok se samo 22, 9 % osjeća „potpuno spremno“. Više od 50 % učenika navodi kako im je Fizika bila najteži predmet ove godine, a Engleski jezik najlakši. Čak 83, 3 % učenika smatra da nacionalni ispiti ne bi trebali ulaziti u zaključnu ocjenu. Kada je riječ o pravednosti ispita, 52, 1 % učenika vjeruje da ispiti „djelomično odražavaju njihovo znanje“, dok 37, 5 % smatra da nacionalni ispiti „nisu pokazatelj znanja“. Gotovo 43, 8 % učenika navodi kako uopće nisu osjećali stres tijekom ispita, dok je 33, 3 % učenika osjećao mali stres tijekom pisanja ispita. Što se tiče organizacije ispita, 56, 3 % smatra da je ona „dobra“, dok 37, 5 % smatra da organizacija može biti bolja. Čak 83 % učenika smatra da bi učenici nakon što napišu ispit trebali moći napustiti učionicu. Neki učenici smatraju da nacionalni ispiti nisu potrebni te da samo troše vrijeme, dok drugi učenici misle da su jako korisni za provjeru učeničkih znanja.

Jeste li tijekom ispita osjećali stres ili nervozu?

48 responses

Rezultati ankete pokazuju da se većina učenika osjeća samo djelomično pripremljeno za nacionalne ispite, a mnogi dovode u pitanje njihovu pravednost i svrhu. Iako značajan broj učenika nije osjećao stres tijekom ispita, stres je ipak bio prisutan kod trećine ispitanih. Organizacija ispita ocijenjena je uglavnom pozitivno, iako postoji prostor za poboljšanje te većina učenika smatra da nacionalni ispiti ne bi trebali ulaziti u zaključnu ocjenu.

Marita Matijević, 8. d

Muke po ispitima

A što o nacionalnim ispitima misle četvrtiši?

Evo što o težini ispita, ispitnoj nervози i očekivanjima kaže nekoliko učenika iz 4. c i 4. d razreda.

— Nisam osjećala stres. Bila sam sretna jer nije bilo obične škole i domaćeg rada. Prvi ispit bio je iz Hrvatskoga jezika. Bio je najteži jer je trajao najdulje. Imao je dva dijela. Bilo me strah jer sam mislila da će biti pitanja koja ne znam. Morali smo odgovore upisivati na listić. Priroda mi je bila najteža. Bila je teža nego sam mislila. — Nika Marunica, (4. c)

— Nisam se spremala za nacionalni ispit. Nije me bilo strah. Na početku sam bila uzbuđena. Neki zadatci su bili malo teži, a neki malo lakši. Najteža mi je bila Priroda jer su bila neka pitanja koja nisam znala. Najlakša mi je bila Matematika zato što nije imala dva dijela. Zanimaju me rezultati. Jako sam nestrpljiva. — Klara Silov-Tepić, (4. c)

— Nije me bilo strah. Bila sam uzbuđena. Jedva sam čekala vidjeti zadatke. Na početku se činilo lagano, ali poslije je bilo teže. Najteža mi je bila Matematika, a najlakši Hrvatski. — Sara Spahić, (4. c)

— Kad sam vidio nacionalne ispite, bio sam malo nervozan. Najlakša mi je bila Priroda, a najteži Hrvatski. Ispiti su mi bili srednje teški. Bilo je nekih dijelova koje smo morali više učiti, ali to je u redu. Uglavnom mi se jako svidjelo pisanje nacionalnih ispita. — Marin Emanuel Čuvalo, (4. d)

— Kad sam u 3. razredu čuo za nacionalne ispite, bilo me strah. Također sam se bojao gradiva u 4. razredu pa sam mislio da ću ispite napisati grozno. Prvoga smo dana pisali Hrvatski jezik. Srećom, u razredu su bile učiteljice pa sam se razveselio. Učiteljica talijanskoga jezika i učiteljica 4. a razreda sve su nam objasnile i više me nije bilo strah. Jedino mi nije bilo drago što smo pisali kemijskom olovkom. Već na sljedećem ispitu nije me bilo nimalo bilo strah. Sve je dobro prošlo. — Karlo Mandić, (4. d)

— Kada sam pisala nacionalne ispite, osjećala sam se čudno jer sam znala da je to nešto više od običnog ispita. Iz Hrvatskog smo pisali sastav, iz Matematike običan ispit s više stranica, a iz Prirode je čak bilo nešto što nismo učili. Bilo je malo teže. Kada sam napisala zadnji ispit, bila sam tako zadovoljna jer sam znala da idući ispit pišem za četiri godine. — Naomi Žežić, (4. d)

— Na nacionalnim ispitima bila sam jako uzbuđena jer ih nikada prije nisam pisala. Najteža mi je bila Matematika, a najlakši Hrvatski (pisanje). Vježbala sam i nije me bilo strah. Nacionalni ispiti su bili zabavni i dala sam sve od sebe da ih napišem što bolje. Jako je lijepo iskustvo pisati ih i stekla sam puno znanja. — Petra Šolić, (4. d)

Anita Jukić i Ivana Prottrka, učiteljice

Đir po gradu

Volimo učiti i izvan učionice

Izrada novčića

Jedna zanimljiva lekcija iz povijesti

Učenici 2. c i 2. d razreda 31. ožujka 2025. bili su u razgledavanju Dioklecijanovih podruma. Autobusom su se „spustili“ do Rive gdje ih dočekao vodič. U pratnji vodiča doznali su mnoge zanimljivosti o caru Dioklecijanu i životu u palači. Okušali su se i u izradi novčića s carevim likom. Nakon zanimljivoga posjeta podrumima otišli su pogledati kazališnu predstavu *Mačak u čizmama* u GKM-u. Predstava je bila zabavna i zanimljiva, baš kao i cijeli dan izvan škole.

Katarina Perlain, učiteljica

Na Poljudu, s one strane Marjana

Uvijek vjerni svom Hajduku

Dana 31. 3. 2025. godine učenici svih petih i dvaju sedmih razreda naše škole zaputili su se na terensku nastavu jer se u našoj školi toga dana održavalo županijsko Natjecanje iz geografije. Ispred

škole čekali su nas autobusi koji su nas odveli do prvog odredišta, a to je bio naš najdraži stadion Poljud.

Na samome stadionu i u njegovim prostorijama naučili smo mnogo toga o Hajduku. Vodič koji nas je proveo kroz Poljud maksimalno se potrudio da nam objasni svaki važan detalj.

Nakon što smo razgledali sve prostorije, prešli smo na tribine i u VIP ložu prethodno slušajući vodiča koji nas je upoznao s pravilima koja moramo poštivati pri ulasku na travnjak. Potom nas je odveo u prostoriju gdje se održava „presica“ nakon utakmice.

A onda je došao i taj trenutak koji smo svi čekali, trava, najljepša trava našega grada. Samo dva dana ranije Ivan Rakitić na toj je travi dao gol za pobjedu nad Šibenikom i naš Hajduk doveo na prvo mjesto na ljestvici.

Juuuupiiii

Nakon što smo razgledali poljudsku ljepoticu koju je dizajnirao arhitekt Boris Magaš, koja je svoja vrata otvorila 1979. godine povodom Mediteranskih igara, zaputili smo se u park-šumu Marjan.

Park-šuma Marjan

Tijekom šetnje nadisali smo se svježeg zraka, a oči odmorili u prekrasnome zelenilu. Dolaskom na Bene, poznato kupalište, dječaci su zaigrali nogomet, a djevojčice odbojku.

Za ovaj predivan dan najzaslužnije su bile naše divne nastavnice Sanja Šafradin, Maja Bašić, Ivana Stazić, Iva Bečić i Gabrijela Bradarić Bitanga. Učenici su izrazili oduševljenje ovakvom nastavom te istaknuli želju za sličnim aktivnostima u bliskoj budućnosti.

Kate Jurčević, 5. c

Od samoga početka bili smo jako uzbuđeni i jedva smo čekali stići do Poljuda. Svi smo ponosno odjenuli Hajdukovu majicu i nosili šalove. Kada smo ušli na stadion, naša je sreća obasjala sve tribine i travnjak. Imali smo vodiča koji nas je podijelio u dvije grupe. Posjetili smo dvije sale s trofejima, a nakon toga smo išli u VIP ložu gdje sjede posebni gosti i gledaju utakmice. Bio je odličan osjećaj gledati stadion iz te perspektive. Tako nasmijani došli smo i do sljedeće prostorije gdje smo „sklopili ugovor“ s Hajdukom.

Ugovor potpisan

Nastavnice su nas fotografirale dok smo „sklapali ugovor“ i rukovali se. S nestrpljenjem smo dočekali trenutak ulaska na travnjak. Trčati oko travnjaka na kojem su igrali neki od najboljih igrača nogometa bio je predivan osjećaj. Nakon razgledavanja Poljuda uputili smo se na Marjan. Usprkos vjetru u kosi ipak smo se zabavili, poigrali i podružili. Bilo nam je jako zabavno i zanimljivo. Voljeli bismo opet posjetiti Poljud i Marjan i imati nastavu izvan učionice.

Mia Šušak, 5. b.

PROJEKT POSJETA UČENIKA 2. C I VIJEĆA UČENIKA ŠKOLI U BOLNICI

Djeca naše škole za djecu u bolnicama

U sklopu višegodišnjega projekta *Djeca naše škole za djecu u bolnicama* u organizaciji voditeljica projekta učiteljice Vane Nikolić u 2. c i pedagoginje Dubravke Katačić, koordinatorice Vijeća učenika naše škole, 14. travnja 2025. posjetili smo Školu u bolnici u KBC-u Split.

Uz voditeljice, u pratnji ravnatelja, učenike 2. c i Vijeća učenika naše škole predstavljali su učenici Andrej Šiško i Nikola Najev. Topao doček i boravak omogućili su nam voditeljica škole Božena Škarica, medicinska sestra Biljana Mijač, učiteljica Lana Borčić, č. s. Jelena Marević zajedno s predstojnikom Klinike za dječje bolesti KBC-a Split prof. dr. sc. prim. Joškom Markićem.

Školu u bolnici darivali smo košarama punim školskoga pribora koji smo kupili od prikupljenih donacija učenika i roditelja 2. c. Domaćini su nas darivali zahvalnicom, dvjema grafikama i slikovnicama koje su izradili u školi.

Mali i veliki humanitarci

Škola u bolnici djeluje kao PO OŠ Marjan od davne 1989. godine i druga je najstarija osnovana Škola u bolnici u RH nakon riječke. U školi djeluje 5 razrednih odjela, dva razredne i tri predmetne nastave. Ove školske godine 2024./25. školskim programom u bolnici obuhvaćeno je 120 učenika. Učenici Škole u bolnici djeca su koja borave na liječenju na odjelu određeno vrijeme. Individualnim pristupom omogućuje im se pohađanje nastave koju izvodi 16 učitelja. Jedini nastavni predmet koji se ne izvodi je TZK. Nastava se izvodi u učionici ili u sobi pacijenta. Od ove školske godine Škola u bolnici koristi e-Dnevnik koji je u realnome vremenu vidljiv i učiteljima u matičnoj školi. Vrijedni učitelji Škole u bolnici provode brojne projekte, od kojih bismo izdvojili izdavanje slikovnice *Sveti Duje* koju su ilustrirali učenici. U sklopu Erasmus projekta učitelji idu u posjet školama u bolnicama u Oslu i Beču. Radujemo se nastavku suradnje i sljedeće godine.

Dubravka Katačić, pedagoginja i Vana Nikolić, učiteljica

Đir po Dalmaciji

Morem, kopnom, zrakom – 2. d u akciji

Morem...

Terensku nastavu započeli smo vožnjom u autobusu kako bi učenici stekli iskustvo prijevoza na kratkoj udaljenosti. U autobusu smo razgovarali o sigurnosnim mjerama, ponašanju putnika i vozača te važnosti autobusa kao svakodnevnoga sredstva prijevoza za putovanja unutar gradova i na manjim udaljenostima. Tijekom vožnje otkrili smo što su gradski, međugradski, turistički autobusi... U trajektnoj luci vidjeli smo brodove i naučili što su putnički, teretni i trajektni brod. Na blagajni trajektna luke doznali smo kako se kupuju karte za brod. Vodič je objasnio i kako se ponašati u čekaonici brodske terminala te zašto je važno poštovati raspored polaska brodova.

Pravo veselje donijela je vožnja vlakom gdje smo učili razliku između putničkoga i teretnoga vlaka. Usvojili smo i pravila

ponašanja u čekaonicama, kao što je čekanje na pravi vlak, poštivanje reda i sigurnost na peronima. Vožnja vlakom bila je odlična prilika da učenici steknu dodatna znanja o tome kako vlak povezuje gradove i regije.

Na kraju je slijedio posjet zračnoj luci gdje smo imali priliku vidjeti avione i naučiti osnovne informacije o zračnome prometu. Sada svi znamo da zrakoplovstvo povezuje udaljena mjesta i zemlje te kako zrakoplovi postaju sve sigurniji i brži. Posebna je čarolija bila vidjeti uzlijetanje i slijetanje aviona.

I tako smo postali pravi prometni stručnjaci!

Zdravka Alujević, učiteljica

Na Jadru o Jadru

Na izletištu Jadro

Učenici 3. b razreda u studenome su uz stručno vodstvo posjetili izletišta rijeke Jadro i sudjelovali u radionici „Svijet na Jadru – biljke i životinje u rijeci Jadro“.

U sklopu radionice učenici su se upoznali s ekološkim svijetom rijeke Jadro. Nakon šetnje po izletištu kroz mikroskop smo proučavali što se to sve krije oko Jadra, naše dragocjene rijeke. Na kraju je uslijedila prava mala likovna radionica nadahnuta, naravno, Jadrom! Jadro, mi te volimo! Jelena Višić, učiteljica

Skrivena Dalmacija

Učenici trećih razreda 20. veljače 2025. posjetili su Centar za posjetitelje Skrivena Dalmacija u Dugopolju. U prvome dijelu imali smo radionicu o zaštićenim i endemskim vrstama Dalmacije. Osvijestili smo važnost očuvanja suhih pašnjaka i livada na našim planinama. „Ne brati ove biljke!“ bila je jedna od najčešće ponavljanih rečenica. Saznali smo i kako strane invazivne vrste predstavljaju opasnost za domaću vegetaciju.

Kako su vile sačuvalje ljepotu Mosora

Otkrivamo ljepote Dalmacije

Nakon toga odigrali smo prirodoslovne kvizove na velikim stolnim ekranima, a posebna poslastica bila je viralna šetnja najljepšim krajevima srednje Dalmacije uz pomoć VR naočala. Letjeti iznad vrhova Mosora i Kozjaka, rijeke Žrnovnice, Pantane kod Trogira i Modroga jezera bilo je pravi užitek. Botaničar nas je proveo kroz cijeli Centar i zanimljivim predavanjem upoznao s brojnim zaštićenim biljnim vrstama koje rastu na Mosoru, pokazao nam je repliku stare kaštelanske masline i imitaciju spilje koja nam je bila posebna atrakcija.

Jelena Višić, učiteljica

EMOCIONALNO OPISMEJAVANJE UČENIKA 6. RAZREDA KROZ PROJEKT

Kod nas je uvijek Pretežno vedro

Voditeljice projekta

Sada već tradicionalno naša je škola sudjelovala i ove godine u projektu Službe za mentalno zdravlje NZJZ-a Splitsko-dalmatinske županije – *Pretežno vedro*.

Projekt je namijenjen djeci šestih razreda osnovnih škola te se održava već osam godina. Projekt je započeo ispunjavanjem ulaznih upitnika nakon čega je uslijedilo školsko natjecanje i ispunjavanje izlaznih upitnika.

Učenici su učili o prepoznavanju, imenovanju i reagiranju na svoje i tuđe emocije. Učili su kako se asertivno ponašati i zauzeti za sebe na prihvatljiv način, koristiti ja-poruke (a ne ti-poruke), učili su o empatiji, o obilježavanju datuma značajnih za temu mentalnoga zdravlja.

Nakon nekoliko tjedana priprema i emocionalnog opismenjavanja, naš tim koji su činili učenici 6. c razreda (Ante Jelović, Lena Bjelobaba, Mia Drnasin, Petar Milić, Toma Lisica, Duje Čubelić i Manuela Zečević) u pratnji ovogodišnjih voditeljica i mentora pedagoginje Dubravke Katačić, pedagoginje Paule Barić i knjižničarke Ane Bonači, predstavljao je našu školu na međuzupanijskom natjecanju iz emocionalnog opismenjavanja u OŠ Žrnovnica 22. studenoga 2024. g.

Učenici su na natjecanju sudjelovali individualno i grupno. U

individualnome dijelu natjecanja predstavljao nas je učenik Toma Lisica koji je trebao odgovoriti na teorijska pitanja vezana za emocionalnu pismenost dok su ostali učenici trebali na licu mjesta osmisliti i izvesti igrokaz na nasumično izvučenu jednu od problemskih situacija.

U velikoj konkurenciji od 31 splitsko-dalmatinske škole pobjedu su odnijeli učenici OŠ majstora Radovana iz Trogira pa bi oni trebali biti domaćini sljedećega natjecanja.

Neki od naših učenika dali su i kratki intervju novinarima što ih je posebno razveselilo. Svi smo se složili kako je projekt vrijedan i koristan za učenike.

Dubravka Katačić i Paula Barić, pedagoginje

VIJEĆE UČENIKA I VOLONTERI NAŠE ŠKOLE NA HUMANITARNOJ AKCIJI

Darujmo vrijeme i srce za druge

O volontiranju

U našoj školi dičimo se humanitarnim i volonterskim djelovanjem. Jedan od projekata koji se promovira i njeguje kroz rad Vijeća učenika naše škole i svih volontera koji se okupe oko nekog događaja i humanitarnoga pothvata jest Odgoj za volonterstvo.

Volontiranje je jedan od oblika građanskoga djelovanja u demokratskome društvu. Često je volontiranje i nužnost. Na brojnim cijenjenim svjetskim sveučilištima te prilikom zapošljavanja u renomiranim svjetskim tvrtkama volonterstvo je priznato kao hvalevrijedna stavka u životopisu. Volontiranje donosi brojne prednosti osobnome rastu i razvoju pojedinca kao građanina, ali i kao ličnosti.

Mi smo uvijek tu!

Volontirajući mi darujemo svoje vrijeme, energiju, znanje, vještinu drugima, a ono što time dobivamo ne mjeri se materijalnim dobrima, već duhovnim i humanim ispunjenjem i unutarnjim zadovoljstvom. Isto osjete i naši učenici, pa i pokoji kolega učitelj i roditelj, kada prvi put volontiraju. Tome služi Odgoj za volontiranje – učenju kako zauzeti aktivnu ulogu u društvu na korist i dobrobit zajednice, ali i uz osobni rast i razvoj kroz učenje empatije, sućuti za druge, promatranje svijeta iz tuđih životnih perspektiva i gledišta, a što nam onda pruža i jasniju sliku o našem životnom okruženju i pomaže nam usmjeriti se u budućem određenju.

Tradicionalna akcija u našoj školi

Volontiranje se najbolje uči kroz djelovanje. Jedna od obaveznih akcija u kojoj sudjelujemo tradicionalno već više od 10 godina je humanitarno-volonterska akcija *A di si ti?* udruge MoST za splitske beskućnike.

Akciji prethodi najava na sastanku Vijeća učenika i rasprava kako ćemo sudjelovati u akciji. Potom pozovemo učenike viših razreda

koji se žele okušati kao volonteri. Svi učenici vijećnici u svojim razredima potaknu skupljanje predmeta kao što su knjige, igrice, CD-ovi, suveniri, slike, ukrasi, nakit, rukotvorine, artefakti, a ove godine i kolači, koje prodajemo na našem štandu koji za nas, kao vjerne sudionike, redovito osigura organizator akcije Dado Lelas i udruga MoSt!

Ove smo godine akciju započeli 6. prosinca 2024. kada su pojedini članovi Vijeća učenika snimili videonajavu događaja i poziv svima da nam se pridruže. Tjedan dana kasnije (13. prosinca) volonteri i vijećnici su se okupili u uredu pedagoginje, posložili i pripremili prikupljene proizvode za transport.

S burom u kosi i toplinom u duši

Osvanuo je hladan, sunčan dan. Bura na splitskoj rivi. Jedan od brojnih šandova je i naš, štand Vijeća učenika i volontera OŠ *Ravne njive-Neslanovac*. Uz pedagoginju Dubravku Katačić vrijedno su se izmjenjivali mali volonteri: Marita Matijević, predsjednica Vijeća učenika, Nina Čotić, Aneta Dadić i Petra Jeličić Lovreković iz 8. a, Ana Sindik iz 8. c, Nikol Raguž iz 7. b, Lara Zebić iz 7. a, Damir Bratić, Karla Radanović, Nikolina Tomić i Roza Limić iz 6. d i Tone Marinković, Marta Tojčić, Tonka Jadrić i Filip Mršić iz 5. d. Mama Tone Marinkovića svesrdno je pomogla u prijevozu. Roditelji Tomić, mama Marte Tojčić i brojni drugi roditelji pridružili su nam se za štandom, kao i ravnatelj Miljenko Bitanga i pojedine kolege učitelji: Zdravka Alujević, Ivana Protrka, Marija Dedić, kolegica Marija Duran... Neki od roditelja i učitelja odvažili su se i volontirati po prvi put. Svima su dojmovi isti – osjećaj radosti, zajedništva i zadovoljstva. Simpatično je gledati djecu kako u početku sramežljivo, a potom sve vedrije i uvjerljivije prodaju naše predmete razvijajući tako i skup ekonomskih kompetencija i vještina, ali uvijek s dozom empatije i uvažavanja. Unaprijed smo se dogovorili kako ćemo držati jako niske cijene, rado darivati građane dodatnim proizvodima kako bismo svima omogućili da kupe sve što žele svojim obiteljima za Božić, a mi njima, i jedni drugima, uljepšati dan. Ovakva je poduzetnička politika urodila plodom i skupili smo značajan iznos koji je zajedno s ostalim prikupljenim oborio sve rekorde.

Naši volonteri s pedagoginjom Katačić

Volontiram, dakle „profitiram“

Volonteri naše škole su složni da su volontiranjem svakako „profitirali“. Dokaz da Odgoj za volontiranje predstavlja dobru i korisnu pedagošku intervenciju brojni su učenici srednjoškolci i studenti koji su toga hladnog prosinačkoga dana s nama volontirali na susjednim štandovima, redom su to bivši učenici naše škole koji su svoje prve volonterske korake napravili upravo na jednoj od ovih akcija nekoliko godina ranije volontirajući kao učenici Vijeća učenika. Tada su se prvi put zarazili virusom volonterstva i žar još traje!

Dubravka Katačić, pedagoginja i koordinatorica Vijeća učenika i volontera

Rušimo zidove, gradimo mostove

U našim učionicama sve je češći prizor da uz učenike, učitelje i nastavnike sjede i neke druge odrasle osobe. Riječ je o pomoćnicima i pomoćnicama u nastavi koji su zaduženi da pomažu djeci kojima je takav oblik pomoći potreban. Osim što pomažu učenicima za koje su zaduženi, pomoćnici u nastavi pomažu i učiteljima te predmetnim nastavnicima, ali i roditeljima učenika. Oni su most kojim prevladavamo prepreke na koje ponekad naiđemo u životu i koje nije uvijek moguće ni lako samostalno prijeći. U našoj je školi trenutačno 12 pomoćnika u nastavi. Novinarica *Maslačka* razgovarala je s dvije pomoćnice kako bi doznala više o njihovoj motivaciji za taj posao, o svakodnevnom radu, izazovima s kojima se susreću. Hvala pomoćnicama Sanji i Sandri koje su izdvojile svoje vrijeme i podijelile s čitateljima svoja razmišljanja i iskustva.

Sanja Buzov, pomoćnica u nastavi

— Pomoćnica u nastavi postala sam jer sam oduvijek voljela raditi s djecom. Ovaj mi se posao činio kao idealna prilika da se u tome okušam. U početcima rada bilo je novih situacija, trebalo mi je vremena da bolje upoznam učenika kojemu pomažem, ali i da on upozna mene. Kao u svakome odnosu, i mi smo imali uspona i padova. Nakon nekoliko godina zajedničke suradnje mogu reći da sada imamo dobar odnos i povjerenje jedno prema drugome. U ovome poslu najviše me raduje kad vidim napredak učenika kojemu pomažem u nastavi. Vesele me mali svakodnevni trenutki, kad se učenik nasmije, podijeli sa mnom svoje mišljenje ili postavi neko pitanje... Ponosna sam na učenika s kojim radim, osobito kada vidim hrabrost i želju za radom u nekim grupnim projektima ili javnim izlaganjima. Naravno, kao i svaki posao, i ovaj nosi povremene izazove. U takvim se situacijama trudim ostati smirena i pokušavam otkriti uzrok problema. Oslanjam se na strategije koje sam naučila, kao što su individualni pristup, korištenje pozitivnih potkrepljenja, suradnja s roditeljima i stručnom službom. — Sanja Buzov, pomoćnica u nastavi

Sandra Bilić, posebna pomoćnica

— Motivacija za ovaj posao bila mi je želja da pomognem djeci u svladavanju teškoća i prepreka. U konačnici, posao pomoćnika u nastavi izgrađuje i nas odrasle kao ljude – potiče nas da se iznova učimo strpljenju, empatiji.... Ne postoji prepreka koju mi pomoćnici ne želimo svladati.

Vratiti se nakon puno godina u školske klupe predstavljalo je izazov. No početna trema iščeznula je već s prvim satima. Pomoćnik u nastavi treba proći početnu edukaciju pri učilištu, a tijekom školske godine pohađali smo i dodatnu edukaciju koja je uključivala određeni broj sati teorije i prakse. Predavanja smo bili u mogućnosti pratiti *online* i uživo, a na isti smo način pisali i ispite.

S obzirom da radim u Posebnome razrednom odjelu (PRO-u) više je učenika kojima pomažem. Sam rad uključuje nastavu u redovnoj nastavi (Vjeronauk, Likovni, Glazbeni, Tjelesni) i rad u posebnoj skupini. Kada ste pomoćnik u nastavi, potrebno je uspostaviti onaj „famozni klik“ koji ruši svaki zid. Zajedno svakoga dana učimo, crtamo, trčimo, izrađujemo, čitamo, računamo, pišemo, razgovaramo, pjevamo.... Ponekad nas u tome neko slovo ili broj malo i posvada. Ali, pobijedimo mi sve izazove!

Najdraži dio posla su mi osmijesi i zagrljaji učenika jer iz njih osjećam da djeca imaju povjerenje u mene. Boravak u PRO razredu svakodnevno je pun dirljivih, zanimljivih i smiješnih trenutaka. Teško je izdvojiti najposebniji jer svaki je poseban i brzo priraste srcu. Sastavni dio našega rada su i izazovne i neočekivane situacije. Svakako ih nastojimo riješiti na miran i učinkovit način u dogovoru s učiteljima i stručnom službom. — Sandra Bilić, pomoćnica u nastavi

Antonia Žeravica, 7. b

Andeli, 2. d

Marta Franić, 2. b

Ništa kontra splitskoga maratona!

Volonteri na splitskome maratonu

Već treću godinu za redom, s ponosom izjavljujemo, kako smo hladnu i neradnu nedjelju, 16. veljače 2025. proveli radno volontirajući na 25. Split maratonu!

Skupina učenika volontera i vijećnika s pedagoginjom Dubravkom Katačić volontirala je na ovom jedinstvenome festivalu trčanja, međunarodnome sportskom događaju, čiji je domaćin – grad Split – već neko vrijeme upisan u sportsku kartu kao važno odredište brojnim svjetskim trkačima. 25. Split maraton sastojao se od više utrka: maratona, polumaratona, timske desetke, utrke na 10 km i obiteljske *Family Fun and Run* utrke koja pruža mogućnost zajedničkoga sportskog iskustva roditeljima i djeci. Start i cilj utrke bio je na splitskoj Rivi i stadionu Poljud, a staze splitskoga maratona vodile su sudionike kroz najljepše dijelove našega voljenog grada. Ovaj je događaj ujedno i veliki vjetar u leđa promociji hrvatskoga turizma jer, osim službenoga videozapisa, svi trkači sudionici i njihovi gosti, šalju video i digitalne zapise putem svojih mobitela, socijalnih mreža i virtualnim komuniciranjem.

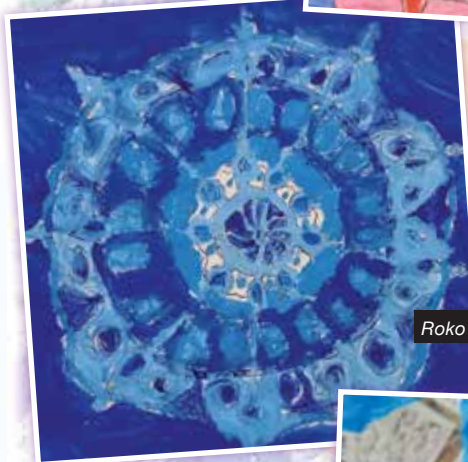
Uz Split ove je godine domaćin bio i Solin, a u najavi događaja predsjednik Organizacijskog odbora, otac naše učenice, Kristijan Sindik rekao je da utrkom povezuju dva antička grada – antičku Salonu i Split. Maskota događaja bio je Bačo iz Velog mista (za mlade čitatelje, Ante Ružić – Bačo bio je splitski maratonac, legenda brža od sinjske *rere*). Za utrke se prijavilo ukupno 3 500 trkača iz 61 države, od toga je bilo 40 posto trkačica. Najviše ljudi prijavilo se za utrku dugu 42 kilometra – maraton. Ovo 25. izdanje započelo je uz taktove splitske himne *Ništa kontra Splita*, a nepregledna kolona trkača iz brojnih dijelova svijeta, vođeni zajedničkom ljubavlju prema trčanju, dala je poseban šarm splitskome šušuru. Bilo je vrlo impresivno pratiti sva događanja 25. splitskoga maratona! Biti volonter na jednom ovakvom sportskom događaju, slagati i dijeliti medalje trkačima koji stignu na cilj, pružati im osvježenje, podršku, termo deku, potrebnu uputu, lijepu riječ... iskustvo je koje se utisne duboko u dušu mlade osobe i ostavi neizbrisiv trag.

Na trenutak svaki je volonter obasjan sjajem osobne pobjede ovih trkača u kojoj su snažne emocije izmiješane s velikim umorom. Iskustvo koje te nadahnjuje, ispunji pozitivnom energijom, educira. Potaknut si i sam odabрати zdrav način života i druženje u velikoj sportskoj obitelji.

Dubravka Katačić, pedagoginja

Marta Hrستیć, 5. d

Roko Giljanović, 6. c

Frane Lazarušić, 5. d

Fani Karabatić, 8. d

Miris dobre knjige

Naša škola bogata je obožavateljima čitanja, knjiga, knjižnice i hrvatskoga jezika... Tako smo došli na ideju s nastavnicom hrvatskoga jezika Antonelom Beriđ osnovati mali čitateljski klub i povremeno organizirati druženja, razgovore, komentirati nove naslove u školskoj knjižnici, način na koji su napisane...

Što je Miris knjige?

Miris knjige naziv je aktivnosti koju smo proveli u školskoj knjižnici 29. listopada 2024. povodom Mjeseca hrvatske knjige. Petero učenika šestih, sedmih i osmih razreda predstavljalo je knjigu po izboru. U kratkom izlaganju iznijeli su sadržaj, objasnili zašto vole baš taj naslov i naveli neke njima najzanimljivije dijelove.

Ljubitelji dobre knjige

— Mjesec hrvatske knjige obilježava se svake godine od 15. listopada do 15. studenoga pa je učiteljica Antonela, uz moju malu pomoć, osmislila neke aktivnosti koje će se realizirati ovdje u knjižnici u navedenom vremenu. Jedna od tih aktivnosti je i predstavljanje omiljenih knjiga. — rekla nam je knjižničarka Ana Bonači na samome početku događaja.

Nakon uvodnih obraćanja učenici su predstavili odabrane naslove, a publiku je ugodno iznenadio gost iznenađenja Ivan Tešija, učenik 7. b razreda, koji je s nekoliko odabranih melodija uljepšao ovo druženje.

Prvi naslov koji nam je bio predstavljen je djelo R. J. Palacia *Čudo*. Ida Peljto detaljno je predstavila radnju romana.

— Bez dugo čekanja zaronila sam u ovaj roman i zaista mogu reći da je ova knjiga pravo čudo! U ovoj dirljivoj priči radi se o dječaku koji je zbog svojega izgleda prošao brojne loše situacije. Riječ je o Augustu Pullmanu, zvanom Auggie. Rođen je s deformacijom lica koju je uzrokovala genetska bolest. Zbog toga je morao 28 puta operirati lice. Roman prikazuje kako se Auggie nosio sa svojim problemom i kako su se drugi odnosili prema njemu.

Biti ljubazan, biti dobar prijatelj i biti dobrodušan stvarno je veliko blago i smatram da bi svatko od nas trebao imati barem djelić tih osobina. — zaključila je Ida.

Sljedeće djelo predstavio je Šimun Najev, učenik 7. b razreda.

— *Zmaj ispod Staroga grada* knjiga je koja staroslavensku mitologiju djeci prikazuje na prihvatljiv i zanimljiv način. Jedna od najpoznatijih starohrvatskih legendi svakako je legenda o zmaju koji spava ispod dvorca obitelji Zrinski. Oni mu svakog mjeseca moraju donijeti vino, inače će on ustati i razoriti selo svojim plamenom. Ako želite saznati što se dogodilo u knjizi i što je bilo s likovima zavirite u knjigu i saznajte.

Ana Sindik, učenica 8. c razreda, predstavila je djelo Ricka Riordana.

— Roman govori o dječaku Percy Jacksonu koji ima 12 godina, o jednom Zeusovu sinu koji je pobijedio čudovišta, ima ADHD i disleksiju, ali kasnije ćemo vidjeti da je to dobro za njega. On svake godine mijenja internat zato što ga izbacuje jer svaki put izazove probleme... Uvijek se nešto loše dogodi, kao kada se na izletu njegova učiteljica iz Matematike pretvorila u sretno čudovište s krilima i zmijskom kožom...

Ana nam je još dugo, dugo pričala, ali na vama je da upoznate Percyja i otkrijete zašto je on Anin omiljeni lik.

Priče za laku noć za mlade buntovnice naslov je po izboru Roze Bakšić.

— Autorice ove knjige su Elena Favilli, nagrađivana novinarka i medijska poduzetnica te Francesca Cavallo, nagrađivana spisateljica i redateljica, a ovo je njezina sedma knjiga za djecu. Knjiga je nadahnuta ženama koje su svojom samouvjerenošću, odlučnošću i hrabrošću promijenile svijet i ostavile trag zbog kojeg će ih mnogi pamtiti. Ovu sam knjigu sam odabrala zbog snažne poruke koju šalju svim djevojčicama koje čitaju ovu knjigu. Knjiga je skup priča o stvarnim ženama koje su promijenile svijet na razne načine. Životi i njihove sudbine, ponekad teške i izazovne, dokaz su kako se trudom i upornošću kroz sve poteškoće mnogi snovi mogu ostvariti! — rekla nam je Roza koja je na kraju pročitala priču o Fridi Kahlo.

Klara Jurić odvela nas je u Cipelgrad i predstavila roman *Ratovi cipela*.

— Ovu knjigu napisala je Liz Pichon. Iako se knjiga možda čini „debeli“, dosadna i naporna, zapravo je vrlo zanimljiva i kada je počnete čitati, vidjet ćete da zapravo stranice brzo nestaju, bez obzira na to čitate li brzo ili sporo. Među glavnim likovima su Petra i Predrag Platform. Njih dvoje su majka i sin koji imaju tvrtku za cipele – Platformke. Među ostalim likovima su i majka Katarina i kći Lota. Majka Katarina radi u tvrtki, kao i otac naše obitelji Stepanović. Otac se zove Ivor. On je izgubio ženu jer ju je ugrizla zmija otrovnica i umrla je na licu mjesta. Petra mu je ponudila posao u njezinoj tvrtki, dobili su malu kuću u Cipelgradu koji se poslije nazvao Platformgrad...

Ivan Tešija na gitari

Na kraju izlaganja nastavnica Beriđ i knjižničarka Ana zahvalile su svim učenicima na dolasku i na tome što su poslušali naših petero zaljubljenika u knjige. Duboko se nadamo da je ovo druženje potaklo druge učenike da pročitaju barem jednu od ovih knjiga, a potičemo i vas da čim prije posjetite školsku ili gradsku knjižnicu te upoznate neke nove literarne prijatelje. Svaka knjiga prilika je za novu pustolovinu. Vrijeme koje utrošimo na čitanje, dugoročna je i isplativa investicija.

Neli Domazet, 7. a

O librima, kutercima i trailerima

Mladi kroatisti

Mladi kroatisti obilježili su Dane hrvatskoga jezika natjecanjem u skupinama. Znete li što je *libar*, *trailer* ili *kuterač*? Naši mali jezikoslovci pokazali su izvrsno znanje o hrvatskim riječima i povijesti hrvatskoga jezika. S lakoćom su prepoznali značenje dijalektizama, anglizama i novih hrvatskih riječi. Poseban izazov bio je prevođenje s glagoljice. Zajedničkim snagama došli su do rješenja, a u uzbudljivoj završnici pobjedu su odnijele učenice 7. c razreda: Gabriela Bazina, Lucija Bučić, Mihaela Maloča i Leona Peričić.

Ovim poučno-zabavnim kvizom naši Mladi kroatisti osvijestili su ljepotu, bogatstvo i važnost njegovanja materinskoga jezika.

Maja Bašić, nastavnica

Književni susret – Mladen Kopjar u gostima

Svaki književni susret poseban je događaj u školi. Tako je bilo i 21. svibnja kada nas je posjetio književnik Mladen Kopjar. Susret je započeo uvodnom prezentacijom o književnikovu životu i radu koju je pripremio Ivan Tešija iz 7. b razreda.

Pisac u knjižnici! (Antonia Žeravica, 7. b)

Doznali smo da je završio čak dva fakulteta te da se danas (na žalost svoje obitelji) profesionalno bavi pisanjem romana za djecu, mlade i odrasle, ali i radiodrama. Nakon uvida Mladen Kopjar dodao je još nekoliko podataka o sebi, a zatim je predstavio svoje dvije knjige novijega datuma koje su namijenjene tinejdžerima, *Petrin PIN* i *Sjena brončanog štakora*. *Petrin PIN* zbirka je priča u kojima dječak Jan treba otkriti PIN (šifru) srca njegove vršnjakinje Petre. O ovoj smo knjizi već imali priliku govoriti i slušati jer su naši bivši osmaši imali književni susret na daljinu upravo s Mladenom Kopjarom, a tema je bio *Petrin PIN*. Ova knjiga izaziva pozitivne reakcije među mladim čitateljima jer prikazuje životne situacije mladića

i djevojaka. Drugi naslov koji nam je preporučio sam književnik jest *Sjena brončanoga štakora*, roman s elementima znanstvene fantastike u kojemu su glavni likovi Nataša i Sanjin koji praznike provode kod Natašine bake i djeda. Ubrzo Sanjina počinje hvatati strah i počinje vidati čudne i jezive stvari.

Prije...

Kada je predstavio svoje knjige, književnik je pročitao priču iz zbirke priča *Petrin PIN* pod nazivom *Internetski tata*. Nakon toga učenici su Mladenu postavljali pitanja na koja je rado i strpljivo odgovorao. Preporučio je učenicima da dnevno čitaju barem 15 minuta, otkrio im je savjete za pisanje kriminalističkih priča i romana te naveo kako i gdje pronalazi motive i nadahnuće za pisanje. Pisac piše i kad ne piše, u njegovoj se glavi neprestano rađa neka nova fabula, rekao je Kopjar.

i poslije susreta

Nakon susreta neki su učenici još malo porazgovarali s književnikom i podijelili s njim osobna iskustva o čitanju i pisanju. Pamtit ćemo ovaj događaj kao ugodno druženje u školskoj knjižnici.

Veronika Pandža, 7. b

Martin Punda, 5. a

Zlatna večer matematike

Zlatna večer matematike

I ove su godine naši učenici i učitelji (Marina Bilandžić, Marko Višić i Gabrijela Šitum) tradicionalno sudjelovali na Zlatnoj večeri matematike 3.12. 2024. g. u Etnografskom muzeju u Splitu. Predstavili smo dva naša projekta kroz plakat i radionicu.

Prvi projekt je digitalna izložba *Matematika na zidovima moje škole*, a drugi radionica *Zimska priča o metru i njemu sličnima* kroz koju su sudionici Zlatne večeri matematike rješavali zadatke. Digitalnu izložbu pripremila je učiteljica Gabrijela Šitum, a zadatke su pripremili naši osmaši i učiteljica Gabrijela. Radionicu na Zlatnoj večeri matematike održale su učiteljice matematike Gabrijela Šitum i Marina Bilandžić.

Više o projektu i radionici možete doznati ako učitate QR kodove s plakata.

Gabrijela Šitum, nastavnica

VEČER MATEMATIKE U NAŠOJ ŠKOLI

Matematika - više od nastavnoga predmeta

Da, dobro ste pročitali. U našoj školi Matematika nije samo nastavni predmet. Matematika je više od toga. Dokazuje to broj učenika koji svake godine sudjeluje u brojnim matematičkim natjecanjima u školi i izvan škole. Jedno od posebnijih matematičkih događanja svakako je tradicionalna Večer matematike.

Što je to Večer matematike?

Večer matematike skup je aktivnosti koje potiču izgradnju pozitivnoga stava učenika prema matematici. Sudjelovanjem u matematičkim izazovima i igrama učenici otkrivaju zabavnu stranu matematike i bude male matematičare u sebi.

Matematika i zabava mogu ići zajedno

Večer matematike u našoj školi

Ove školske godine Večer matematike održana je 12. prosinca 2024. u svima znanim učionicama Matematike – 10 i 11. Bila su to dva sata pravoga zadovoljstva za sve male i velike ljubitelje brojki, geometrijskih likova i strašnih jednažbi.

Baš je fora ta matematika!

U događanju su sudjelovali učenici svih uzrasta naše škole koji su željeli provesti večer na matematički način, neovisno o matematičkim sposobnostima i školskim uspjesima.

Događaj su organizirali nastavnici Matematike: Marina Bilandžić, Marko Višić i Gabrijela Šitum koji su činili atmosferu još ugodnijom i zanimljivijom objašnjavajući razne igre koje su osmislili i prilagodili učenicima. Potapanje brodova, Tangram, Blokovi, Hanoi tornjevi samo su neke od zanimljivih igara koje su bile na raspolaganju. Naravno, bilo je tu zabave za mlađe učenike, ali i one složenije za iskusnije matematičare.

Toni Borozan, čuveni matematičar

Posjet čuvenoga matematičara

Koliko je naša Večer matematike posebna i zanimljiva, dokazuje i posjet bivšeg učenika naše škole, čuvenoga matematičara, sada „prvašića“ u MIOC-u, Tonija Borozana. Toni iza sebe ima bogato iskustvo s matematičkih, informatičkih i logičkih natjecanja. Njegov je posjet učinio ovu večer još posebnijom jer od njega svi mogu puno naučiti.

— Mnogi misle da matematika ne može biti zabavna, ali uz dovoljno motivacije i strpljenja, ljepota matematike može biti vidljiva svima. — misli Toni Borozan.

— I najbolji griješe, uvijek postoji nešto što ne znamo, a to upravo daje posebnu draž matematičarima. — poručio je Toni.

Nekada ljepota ipak nije u jednostavnosti

Ana Sindik, naša svestrana osmašica, a uz to i odlična matematičarka, ističe kako se ljepota matematike krije upravo u kompliciranosti.

Nastavnica Marina Bilandžić bila je zadovoljna odazivom i reakcijom učenika. Smatra da je cilj koji su nastavnici Matematike imali uspješno ostvaren. Naime, obje su učionice bile popunjene do posljednjega mjesta, a lica učenika zaintrigirana ponuđenim sadržajima.

Duga i dobra tradicija

Večer matematike u našoj se školi održava od 2013. godine. Od iste se godine manifestacija održava u brojnim osnovnim i srednjim školama na području Republike Hrvatske na inicijativu Hrvatskoga matematičkog društva. Kako je prva Večer matematike održana u prosincu, tako je to brzo preraslo u dobru prosinačku tradiciju.

Toni Begonja, 7. a

.....

Mia Drnasin, 6. c

Deni Hrnjić, 5. d

Roko Posinković, 6. c

Borna Gulan, 8. d

8. a

Bulović Nikola
Čotić Nina
Čosić Matea
Dadić Aneta
Delić Marko

Grgičević Rebeka
Grubešić Roko
Jeličić Lovreković Petra
Lončar Antonio
Marija Kunac

Mandić Tomislav
Matijaš Nino
Sekula Roko
Šakić Roko
Šiškov Nala

Taslak Marko
Vukušić Josip

Jeronim Lozić, razrednik

8. b

Bacelj Paula
Beadar Helena
Bogdan Nikola
Bralić Alma
Bužančić Ante

Čaljkusić Damira
Dičak Nikolina
Giljanović Jeronim
Ivanković Đeni
Ivić Gabrijela

Ivkić Ana
Jakovac Ivano
Jeličić Tonka
Jurić Luka
Lupi Toni

Miletić Ena
Perišić Toni
Runjić Lucija
Tišljar Sara

Matija Vuković, razrednik

(Ljuba Mužinić – asistentica)

8. c

Berać Katarina
Bulat Mihaela
Bužančić Marko
Delić Ivano
Gilić Marin
Jelavić Ino
Jukić Miro

Klepo Doris
Knez Matej
Knezović Ana
Kokan Mia
Kružičević Ivana
Marić Anamaria
Martić Anja

Mimica Roko
Mujan Roko
Pavić Terezija
Prnjak Lara
Sindik Ana
Tomasović Marino
Trvrde Nikolina

Ursić Toma
Vrdoljak Mihaela
Vrljac Anteo
Vučemilović-Šimunović Roza

Haidi Mimica Tudor, razrednik

8. d

Belas Marino
Budiša Vice
Džaja Iva
Fadić Marino
Gulan Borna
Jurić Ante

Karabatić Fani
Kovčalijski Maksim Maro
Marinović Adrian
Matijašić Niko
Matijević Marita
Miletić Dea

Pipunić Jelena
Prolić Šime
Reljanović Neven
Stojkić Petar Toma
Vidić Ante
Višić Javor

Vujičić Karlo
Vuletić Jure
Žuvela Letizia

Antonija Lešina, razrednik

Well done Hana, well done Anja!

Državno na kvadrat

U našoj se školi povijest piše velikim koracima, a ove su godine posebno zasjala dva imena. Hana Jurjević iz 7. d razreda i Anja Martić iz 8. c razreda ostvarile su izvanredan uspjeh sudjelujući na državnome Natjecanju iz engleskoga jezika. Natjecanje se održalo 9. – 11. travnja u Crikvenici. Hana je postigla nevjerojatno 2. mjesto, dok je Anja bila među 12 najboljih u cijeloj državi. Ovo je prvi put da su dvije učenice iz naše škole istovremeno postigle ovako zapažen rezultat na najvišoj razini i time su nas sve ispunile ponosom. Iza brojki i rezultata stoje dvije jako talentirane, kreativne i predane djevojke koje imate priliku malo bolje upoznati.

Kako ste se odlučile sudjelovati na natjecanju iz engleskoga jezika?

Hana: Od malena tečno govorim engleski i postao mi je kao materinski jezik. Kad sam došla u 7. razred i kad mi se pružila prilika da sudjelujem, odmah sam znala da je to za mene.

Anja: Znala sam da mi je engleski dobar pa sam smatrala da bih mogla doći na daleku razinu natjecanja, a to se i dogodilo.

Kakav je osjećaj sudjelovati na državnoj razini natjecanja?

Hana: Rekla bih da su više drugi bili ponosni na mene nego ja sama. Kada sam saznala da su izašli popisi za sedme razrede i kada sam vidjela svoje ime, bila sam zaista ponosna, sretna i uzbuđena. Moja obitelj, nastavnica i ja, svi smo bili ponosni i sretni.

Anja: Bila sam jako sretna, ponosna i uzbuđena. Osjećaji su bili pomiješani, ali zaista nisam mogla vjerovati da sam prošla na tako visoku razinu natjecanja.

Koliko je test na državnome natjecanju teži od prethodnih razina?

Hana: Test se sastojao od pisanoga dijela (*reading, listening i use of english*), eseja i usmenoga dijela. Pisani test za mene i nije bio toliko težak, ali pisanje eseja bilo je mnogo teže nego na županijskoj razini. Usmeni dio bio je, s jedne strane, jako stresan, a s druge bilo je ugodno surađivati s iskusnim ljudima.

Anja: U potpunosti se slažem s Hanom. Pisani dio jest bio lakši, ali esej je bilo teško napisati jer su nam dali nezgodnu i pomalo zbunjujuću temu, no sve u svemu dobro je prošlo.

Jeste li bile pod stresom zbog natjecanja?

Hana: Da, bilo je u svim fazama malo stresa, ali to je i normalno kada si na nekome natjecanju. Silvana Jukić, moja mentorica, ponavljala mi je da se ne trebam uzrujavati ni brinuti jer je već veliki korak samo doći na državno natjecanje.

Anja: Moja mentorica Haidi Mimica Tudor mi je rekla da budem opuštena i napišem najbolje što mogu.

Kakva je bila organizacija? Je li bilo vremena za druženje i upoznavanje drugih učenika?

Hana: Organizacija je bila zaista dobra jer smo imali dovoljno vremena za druženje i za upoznavanje, ali i odmaranje. Ujutro smo pisali test, a ostatak dana družili se, šetali uz more i jednostavno uživali.

Anja: Imali smo zaista dovoljno vremena za sve. Upoznali smo mnogo ljudi, a u sobi smo imali i dragu cimericu koja je bila moja vršnjakinja.

Koja je tajna vašeg uspjeha?

Hana: Nema tu baš neke tajne. Rješavali smo testove s prethodnih natjecanja, a ostalo je bilo na nama.

Anja: Pripremali smo se najviše za esej, ali smo više mi sami trebali vježbati. Na natjecanju trebate samo pametno razmišljati.

Jeste li išle na natjecanja iz drugih predmeta, koliko imate iskustva na predmetnim natjecanjima?

Hana: Sudjelovala sam na natjecanju iz hrvatskoga jezika, a svake godine idem i na natjecanje iz matematike. Do sada sam uvijek prošla na županijsku razinu osim ove, no možda je to i dobro ispalo jer sam se mogla više posvetiti natjecanju iz engleskoga.

Anja: Ove sam godine sudjelovala na natjecanju iz hrvatskoga jezika i na natjecanju iz kemije gdje sam prošla na županijsku razinu. Također sam sudjelovala na natjecanju Čitanjem do zvijezda gdje me je opet dočekala županijska razina. Prošlih sam godina bila na natjecanju iz geografije i informatike, a ostvarila sam veliki uspjeh na natjecanju Dabar 2022. g. gdje sam bila prva u državi.

Biste li se voljele u budućnosti baviti engleskim jezikom?

Hana: Ne bih se voljela izravno baviti engleskim jezikom, proučavati ga ili postati nastavnica engleskoga jezika. Želim studirati izvan Hrvatske i ići u internacionalnu školu gdje bih se služila engleskim jezikom. Želim negdje izvan Hrvatske imati i posao gdje bih komunicirala i rabila engleski jezik.

Anja: Također ne bih željela proučavati engleski jezik, ali bih ga rado voljela još učiti, pričati, govoriti... Velika mi je želja također studirati izvan Hrvatske i raditi u inozemstvu.

Biste li željele ponovno sudjelovati na natjecanju iz engleskog jezika?

Hana: Naravno da bih voljela ponovno sudjelovati, no želim biti dio i drugih natjecanja i posvetiti se njima, a s engleskim sam već postigla veliki rezultat.

Anja: Iskreno, nisam baš sigurna jer ću biti u srednjoj školi i bit će mnogo obveza, briga, ali i gradivo će biti teže... Vidjet ćemo.

Osim nezaboravnog iskustva, jeste li dobile kakvu nagradu/ suvenir s natjecanja?

Anja: Kada smo stigli, dočekali su nas sapuni koje su izradili učenici, olovke i mala knjižica o Crikvenici.

Hana: Svi koji su bili u među troje najboljih ostvaruju dodatne bodove za upis u srednju školu, što je zapravo za mene i najbolje.

Anja, pred tobom su upisi u srednju školu, što planiraš upisati? Možda i ti, Hana, već sad znaš kojim putem nastaviti?

Anja: Željela bih ići u V. gimnaziju. Iako me od predmeta najviše zanima Likovni, neću ići u grafičku školu. U općoj gimnaziji želim dodatno proširiti svoje znanje.

Hana: Iako imam još vremena za odabir srednje škole, voljela bih ići u MIOC. Ono što me najviše privlači jest mogućnost da pohađam nastavu koja će biti dijelom na engleskome jeziku i taj bih program zaista voljela upisati.

Što biste poručile drugim učenicima koji sudjeluju na natjecanjima?

Anja: Ne nervirajte se puno oko natjecanja, nego uživajte u iskustvu, posebno ako dođete do državne razine jer ne događa se svaki dan tako velika mogućnost. Vjerujte mi, to vrijedi doživjeti!

Hana: Nemojte mnogo brinuti i misliti na natjecanje, nego uživajte u onome što je oko toga, a to su ljudi, druženja i nova iskustva. Ja sam na natjecanju pisala ono što sam u tome trenutku osjećala i mislila, pisala sam nešto svoje i ispričala sam svoju priču. Upoznajte se sa što više ljudi jer ćete rijetko imati priliku upoznati ljude iz cijele Hrvatske. Samo se opustite, uživajte i dajte sve od sebe.

Razgovor s Hanom i Anjom otkrio nam je da se iza ovoga uspjeha krije iskrena ljubav prema jeziku, ali i trud te otvorenost prema novim iskustvima. Ove dvije izuzetne učenice pokazale su da znanje ne poznaje granice i da se uz predanost, strpljenje, trud i podršku mentora mogu ostvariti zapaženi rezultati. Njihov uspjeh ostat će upisan u povijest naše škole, ali, još važnije, u srcima svih onih koji su ih pratili na tom putu. Zato neka se još dugo na hodnicima naše škole čuje: WELL DONE, HANA! WELL DONE, ANJA!

Ida Peljto, 7. a

Mentorice o svojim učenicama

Teacher Silvana & Hana

— Iako je Hana prilično samozatajna, njezina unutarnja snaga i kvalitete jasno se očituju kroz njezin rad i pristup učenju. Posebno me oduševljava njezina stalna želja za novim znanjima i spremnost da svaki izazov prihvati s entuzijazmom. Hanina nevjerojatna sposobnost razumijevanja i lakoća izražavanja na engleskome jeziku je impresivna, a motivacija i radna etika inspiriraju i mene i njezine vršnjake. Svakom učitelju izazov su upravo daroviti učenici, a ona je sjajan primjer kako se taj izazov može pretvoriti u uspjeh. Iznimno sam ponosna što sam njezina mentorica te mi je putovanje s Hanom na državno natjecanje u Crikvenicu bilo pravo zadovoljstvo i užitak. Sigurna sam da će Hana nastaviti postizati velike uspjehe i u budućnosti, a ja joj od srca želim svu sreću. — Teacher Silvana Jukić

Ms Tudor i Anja

— Anja je uzor predanosti, odgovornosti i izvrsnosti u svemu što radi. A sve što radi, radi temeljito i pouzdano. Njezini iznimni uspjesi u svim školskim predmetima rezultat su marljivoga i opuštenoga rada, ustrajnosti i želje za znanjem. Od prvoga dana me fasciniraju zainteresiranost i znatiželja u njezinim velikim očima. Anja zrači toplinom i iskrenošću, tiha je, ali prisutna na najljepši način. Uvijek je ljubazna, pažljiva i obzirna prema drugima. Samozatajna je, a njezina dobrota i smirenost ostavljaju snažan dojam. Primjer je tihe snage, unutarnjega bogatstva i istinske dobrote. Bila sam preponosna kao njezina mentorica u Crikvenici na državnome Natjecanju iz engleskoga jezika! — Ms Tudor

ENGLESKI JEZIK U RAZREDNOJ NASTAVI

Zabavno, kreativno i internacionalno!

Učenici od 1. do 4. razreda kroz cijelu godinu sudjeluju u raznovrsnim i veselim aktivnostima iz engleskog jezika. Engleski jezik na svakome satu postaje sredstvo igre, istraživanja, druženja i upoznavanja drugih kultura.

Božićni duh kroz pjesmu i igru

Blagdansko vrijeme obilježeno je veselim božićnim pjesmama poput *Jingle Bells*, *We Wish You a Merry Christmas* i *Rudolph the Red-Nosed Reindeer*. Pjevanjem, igrom i ponavljanjem učenici su usvajali nove izraze, poboljšavali izgovor i razvijali osjećaj za ritam jezika.

Čarolija bajki u 2. razredu

U sklopu projekta *Fairy Tales* drugaši su otkrivali svijet klasičnih bajki na engleskome jeziku. Kroz dramatizaciju priča, poput *Little Red Riding Hood* i *The Three Little Pigs*, učenici su učili nove riječi, razvijali izražavanje i kreativnost te stvarali vlastite crteže likova iz bajki.

Povezivanje s vršnjacima diljem svijeta – projekti 4. d razreda

Četvrtaši su sudjelovali u međunarodnim projektima *Connecting Hearts* i *Bridge of Friendship* te kroz pisma, crteže i videozapise upoznawali djecu iz drugih zemalja. U projektima *Town's Treasure* i *Discovering Countries* predstavljali su svoj grad i istraživali znamenitosti drugih država, vježbajući engleski kroz postere i prezentacije.

Knjiga prijateljstva u 3. c razredu

Trećaši su sudjelovali u projektu *International Book of Friendship* izrađujući zajedničku knjigu s vršnjacima iz inozemstva. Pisali su kratke priče i pjesme na engleskom jeziku, crtali svoje prijatelje i školu te razmjenjivali radove putem digitalnih platformi.

100. dan škole i Valentinovo u znaku engleskog jezika

Obilježavanje 100. dana škole bilo je prepuno kreativnosti – učenici su pisali 100 riječi na engleskom jeziku, crtali i igrali igre povezane s brojem 100. Na Valentinovo su izrađivali čestitke i krune s porukama na engleskom, pjevali ljubavne pjesme i čitali priče o prijateljstvu. Kroz sve ove aktivnosti učenici naše škole na zanimljiv i interaktivan način usvajaju engleski jezik. Potiče se njihova motivacija, kreativnost i samopouzdanje u govoru, a prijateljstva s vršnjacima iz drugih zemalja dodatno obogaćuju njihovo iskustvo.

Zahvaljujemo svim učenicima na trudu i veselom sudjelovanju, a roditeljima na podršci i suradnji!

Tomislava Bobanac, učiteljica engleskoga jezika

EUROPSKA NOĆ ISTRAŽIVAČA

Znanstvena poslastica za sve posjetitelje

Zadnjega petka u mjesecu rujnu 2024. g. na Prokurativama se održala već tradicionalna Europska noć istraživača.

Neli i Lara guštaju

Za one koji ne znaju, Europska noć istraživača događaj je kojim se djeci, mladima i široj javnosti želi približiti znanost na razumljiv i zanimljiv način.

Ove je godine sudjelovalo više od 30 izlagača sa zanimljivim sadržajima. Na svakome je štandu bio dugačak red, a kod nekih se stvarno isplatilo čekanje. Na primjer, štand gdje je bila izložena prava čeljust morskoga psa ili štand gdje je stajala formula FESB-ova *Racing tima* u koju se čak moglo i sjesti. Naravno, među manjom djecom najposjećeniji štandovi bili su oni s bombonima. Mogli smo se detaljnije upoznati s tajnim životom Jadrana, trikovima za brže

trčanje, ljekovitim biljem, pa čak i forenzikom radeći otiske vlastitih dlanova.

Emanuela i Mila u akciji

Svakih pola sata održavala se tombola ili kviz, s vrlo primamljivim nagradama (poklon bon u *City Centru One* ili *Laser Tag* bon za 10 osoba).

Nikol i Roza istražuju

Za sve nas koji još nismo znanstvenici ovo je bilo jako zanimljivo upoznavanje sa znanošću. S obzirom na velik broj zadovoljnih posjetitelja mislim da su većini ispunjena očekivanja. S radošću i znatiželjom iščekujemo sljedeću Europsku noć istraživača.

Šimun Najev, 7. b

IZVANNASTAVNA AKTIVNOST PO NAŠOJ MJERI

Mladi kemičari = učenje, igra, zabava

U našoj se školi održava izvannastavna aktivnost Mladi kemičari koju organizira i vodi nastavnica Gabrijela Bradarić Bitanga. Na Mladim kemičarima izvodimo razne pokuse koje inače ne bismo mogli raditi na satu. Provest ćemo vas kroz neke od najzanimljivijih trenutaka koje smo radili.

U prvih nekoliko susreta nastavnica nas je provela kroz kabinet pun kemijskoga posuda i pribora. Objasnila nam je što čemu služi i kako se trebamo zaštititi i ponašati za vrijeme izvođenja pokusa. Početni pokusi bili su uglavnom vezani uz redovnu nastavu. Nakon nekog vremena počeli smo raditi sve zanimljivije i zahtjevnije pokuse.

Prvi u nizu zahtjevnijih pokusa bio je aparat za gašenje požara. Već tu smo se uvjerali da kemija zahtijeva dodatni oprez i da moramo ozbiljno pristupati radu (inače... bum!).

Druga zanimljiva aktivnost bila je izrada zastave u menzuri. Nakon podjele u grupe pripremili smo sav potreban pribor za pokus. Napravili smo tekućine u različitim bojama i pomoću šprice i tankih cjevčica oprezno ulijevali tekućine jednu po jednu da se ne bi razlile jedna u drugu. Na kraju smo dobili raznobojnu zastavu u menzuri.

Posebno nas je obradovala izrada *slimea* (ljigavca)! Izradili smo svoje *slimeove* u raznim bojama. Poslije je uslijedila beskonačna igra!

Naš jumbo ljigavac

Na ovoj izvanrednoj aktivnosti uvijek se dobro zabavimo i svima je preporučujemo. Nadamo se da ćemo u budućnosti raditi još mnogo zanimljivih i uzbudljivih pokusa.

Marta Mamić, Marta Bešlić, Tina Vučićević, 7. b

NATJECANJE MLADIH CRVENOGA KRIŽA

Prve pomoći nikad dosta

U subotu, 15. ožujka 2025. godine, u našoj je školskoj dvorani održano 26. gradsko Natjecanje mladih Crvenoga križa. Natjecanje je okupilo 17 školskih ekipa pod vodstvom njihovih nastavnika, povjerenika za suradnju s Gradskim društvom Crvenoga križa Split. Sudjelovalo je devet osnovnih škola u kategoriji podmladih i osam srednjih škola u kategoriji mladih. Prvoplasirane ekipe stekle su pravo predstavljanja na međuzupanijskoj razini natjecanja u travnju.

Natjecatelji u školskoj dvorani

Natjecanje se sastojalo od provjere teoretskog znanja o pokretu Crvenoga križa, ljudskim pravima i pravima djece te poznavanja prve pomoći u teoriji i praksi. Praktični dio pružanja prve pomoći provodio se na radilištima uz stvarni prikaz scenarija i ozljeda koje su natjecatelji timski zbrinjavali. Ozlijeđene su glumili manekeni, učenici završnih razreda naše škole, koji su se rado odazvali pozivu. Što vjerodostojniji prikaz scenarija i ozljeda doprinosio je uspješnoj provedbi natjecanja u kojem je sudjelovao i veliki broj volontera Kluba mladih Gradskoga društva Crvenoga križa Split.

Organizatori natjecanja bili su društva Hrvatskoga Crvenog križa i Hrvatski Crveni križ u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje te Ministarstvom znanosti, obrazovanja i mladih. Ovo natjecanje dio je programa rada s mladima Hrvatskoga Crvenog križa s ciljem odgoja mladih na polju solidarnosti, humanosti, međusobnog pomaganja, poštivanja ljudskoga bića, unaprjeđenja i zaštite zdravlja te aktivnoga doprinosa mladih u zajednici kojeg Crveni križ provodi u suradnji sa školama.

Nastavnica Mijić pozdravlja natjecatelje

Kod djece i mladih od najranije dobi ovakvim se aktivnostima nastoji poticati interes za humano djelovanje u izvanrednim situacijama, posebno uvažavajući povećani rizik opasnosti izazvanih prirodnim katastrofama. Poznavanje postupaka prve pomoći do dolaska hitnih medicinskih službi sprječava nastanak daljnjih komplikacija te skraćuje vrijeme liječenja i oporavka. Stoga ovo natjecanje ima i svrhu pripreme i osposobljavanja mladih za izvanredne situacije u kojima im stečena znanja iz područja humanih vrednota, kao i praktična znanja iz područja pružanja prve pomoći, pomažu u jačanju osobne otpornosti i omogućuju aktivno i odgovorno sudjelovanje u društvu.

Natjecanje je završilo proglašenjem pobjednika u 13.30. Pobjeda je zaslužno otišla u OŠ *Sučidar* i Prirodoslovnu školu.

Vjerujemo da su svi sudionici sa sobom ponijeli puno novih znanja i pozitivnih dojmova.

Nicole Raguž, 7. b

Mladi biolozi i kemičari na Kemijsko-tehnološkome fakultetu

U sklopu izvannastavnih aktivnosti Domaćinstvo, Mladi biolozi, Mladi kemičari s nastavnicama Silvanom Mijić i Gabrijelom Bradarić Bitangom 9. svibnja posjetili smo Kemijsko-tehnološki fakultet (KTF).

Mirisom i okusom do znanja

Višesatnu radionicu održale su dvije profesorice s KTF-a. Radionica je započela predavanjem o različitim vrstama sireva i mlijeka. Nakon predavanja posjetili smo laboratorij za prehrambenu tehnologiju. Tamo smo otkrivali svojstva prehrambenih proizvoda te mirisom i okusom prepoznavali različite namirnice. Kao pravi biolozi i kemičari odjenuli smo zaštitnu odjeću, istraživali i zapisivali svoja zapažanja. Uslijedio je još ukusniji dio radionice. Imali smo mogućnost probati različite vrste sireva i ostalih mliječnih proizvoda. Osim degustacije pripremali smo preparate od sira za mikroskopsko promatranje te uz pomoć profesorice proučavali preparate.

Radionica na KFT-u

U završnome smo dijelu učili o ulju, stvaranju ulja te o ocjenjivanju kvalitete ulja. Na kraju smo, uz puno novih i korisnih znanja, dobili i simbolične darove.

Toni Begonja, 7. a

PRAKTIČNA IZVANNASTAVNA AKTIVNOST

Svi vole Domaćinstvo

Već nekoliko godina Domaćinstvo je u našoj školi jedna od popularnijih izvannastavnih aktivnosti. Nastavnica Silvana Mijić teško pronalazi termine za održavanje satova jer je velik broj zainteresiranih učenika. Za sada ih 50-ak pohađa ovu izvannastavnu aktivnost, a raspoređeni su u nekoliko grupa. Tri učenice otkrile su nam zašto je Domaćinstvo tako tražena aktivnost.

Dan za palačinke

— Volim Domaćinstvo zato što se tamo družim s prijateljima, učim razne stvari za svakodnevni život i zahvaljujući domaćinstvu postajem samostalnija. — Ivana, 8. r.

— Volim Domaćinstvo zato što se tamo opuštam, zabavljam i učim stvari koje su korisne u životu. — Anja, 8. r.

Spremni za lov

— Volim Domaćinstvo jer omogućuje da razvijem praktične vještine koje su mi potrebne u svakodnevnom životu. Također, domaćinstvo mi daje osjećaje bezbrižnosti i radosti. Veliko hvala našoj nastavnici biologije koja provodi ovu aktivnost. — Lara, 7. r.

Dobri stari domaćin

Pojedinosti o organizaciji i provedbi natjecanja otkrila nam je nastavnica geografije Ines Mikelić koja je ove godine imala posebnu čast i odgovornost da bude predsjednica Županijskoga povjerenstva.

Nastavnica Ines Mikelić

Ove se godine županijsko Natjecanje iz geografije održalo u ponedjeljak, 31. ožujka. Ovo je već 15. godina zaredom da je naša škola domaćin natjecanja tako da se možemo pohvaliti s najdužim domaćinstvom nekog županijskoga natjecanja u našoj županiji. To nam daje potvrdu da se dragi gosti dobro osjećaju u našoj školi i da kao domaćini nastojimo pripremiti sve potrebno tako da samo natjecanje protekne bez ikakvih problema.

Ove godine bez srednjoškolaca

Natjecanje se ove godine prvi put održalo odvojeno za učenike osnovnih i srednjih škola. Zbog toga nam je pomalo žao zato što su geografi jedna povezana i vesela družina. Ove smo godine na natjecanju ugostili 160 učenika i više od 60 mentora. Dugi niz godina u našoj školi ugošćivali smo više od 250 učenika i više od 100 mentora. Natjecatelji dolaze iz svih dijelova županije, a posebno je izazovno učenicima i njihovim mentorima koji tog jutra dolaze iz Vrgorca, Sinja, Imotskog, Brača, Hvara, Visa...

Bitka s geografskim izazovima

Treba dobro zasukati rukave

Sadržaj natjecanja, tj. sama ispitna pitanja nisu lagana. Gradivo koje se vrednuje jako je opširno i zahtjevno. Treba znati iščitati i razumjeti razne karte, grafikone, tablice, mjerila i klimatske dijagrame pa je zbog toga sam dolazak na županijsku razinu natjecanja velik uspjeh. To su učenici koji vole geografiju, koji je istražuju i žele znati sve više i više. Moramo se prisjetiti da smo 2020. godine u našoj školi imali državnu prvakinja iz geografije, učenicu Klaru Tabak koja je te godine bila najmlađa dobitnica

nagrade Oskara znanja koju svake godine dodjeljuje AZOO, a i narednih je godina ostvarivala zapažene rezultate na natjecanjima iz geografije. Naravno, veliki su to uspjesi za učenike, mentore i školu pa se zbog toga potrudimo učenicima koji su osvojili neka od prva tri mjesta dati neki poklončić, a od prošle godine to su medalje i pehari. –

Kako izgleda organizacija

Organizacija natjecanja je zahtjevna, a ona počinje čak prije školske razine. Potrebno je pripremiti svu dokumentaciju i pribor, kopirati sve testove u boji, pripremiti učionice, oglasnu ploču, marendu za učenike i mentore, uvodnu priredbu koju uglavnom izvede naš školski zbor, organizirati nastavnička povjerenstva, javno objaviti upute i sve rezultate... Brojne su to obveze, ali naš ravnatelj Miljenko Bitanga nam je sve ove godine bio velika podrška i pomoć tijekom organizacije.

Ove je godine nastava bila organizirana tako što su učenici razredne nastave imali nastavu po uobičajenom rasporedu dok su učenici predmetne nastave išli na terensku nastavu.

Veronika Pandža, 7. b

Kako bi se ti snašao/snašla na natjecanju iz geografije?

Pokušaj riješiti ova tri zadatka iz testa za 5. r. Nemoj viriti u rješenja!

Slijedeća tri zadatka riješi s pomoću priložene slike

1. Do koje ćeš životinje doći ako se krećeš prema jugu
2. Na koju se stranu svijeta treba kretati kako bi se stiglo do kornjače? (upiši puni naziv strane svijeta)
3. Koji je naziv naprave prikazane na slici

1. mačke, 2. (na) sjeveroistok, 3. kompas (busola)

Roza Bakšić, 7. a

Čarolija dječje pjesme

Povodom 60 godina od proglašenja park-šume Marjan 15.12. 2024. g. održan je koncert dječjih zborova i klapa uz Djeda Božićnjaka koji je podijelio slatke poklone najmlađima. U bajkovitom ambijentu na Sustipanu je nastupio i naš školski zbor, kao i zbor OŠ Sućidar, zbor OŠ Josip Pupačić (Omiš), klapa Bepo (Omiš), klapa Maestral, KUD Pleter, vokalni sastav More (OŠ Visoka), 1. b razred Osnovne škole Lučac, klapa Faganel (OŠ Kamen-Šine), zbor OŠ Mejaši, solopjevači i klapa GŠ Josipa Hatzea te dječja klapa Žižula (Omiš).

Naši slavuji na Sustipanu

Nastup našega zbora razveselio je publiku i izazvao brojne pozitivne reakcije.

Baš nam je bilo lijepo, kao i uvijek kad pjevamo i nastupamo zajedno!

Zlatka Bakotić, nastavnica

VALENTINOVO UZ GLAZBU I POEZIJU

Romantična večer u školskoj knjižnici

Toga se poslijepodneva, 14. veljače, školska knjižnica pretvorila u oazu ljubavi, glazbe i poezije. Povodom Valentinova, Dana zaljubljenih, održana je priredba koja je privukla brojne učenike, nastavnike i ljubitelje umjetnosti.

Naši nadareni glazbenici

Večer je započela instrumentalnim izvedbama naših mladih glazbenika – učenika petih, šestih i sedmih razreda. Alen Bubić na harmonici je izveo pjesme *Milane, Milane* i *Ljubav je bol*, dok je Gabriel Milun na mandolini publiku raznježio tonovima pjesme *La Vie en Rose*. Ante Lucijan Šprung očarao je publiku svojom harmonikom i izvedbama pjesama *Na brigu kuća mala* i *Samo moru virujem*.

Posebno oduševljenje izazvao je nastup Alena Bubića i Ante Lucijana Šprunga s pjesmom *Ajda, ajda, opajda*.

Osim glazbenih izvedbi, večer su uljepšali i mladi pjesnici koji su svojim nastupom unijeli još malo romantike u prostor. Ljubavnu poeziju kazivali su: Ante Jelović, Leona Bjelobaba, Mia Drnasin, Tea Pijuk, Mihaela Tičinović, Duje Čubelić, Toni Giljanović, Matea Granić, Lovre Poljičak, Marko Ždero i Toma Lisica. Publika je s posebnom pažnjom slušala Luciju Krivić i njezinu emotivnu izvedbu pjesme *Nitko ne zna kako sam te samo voljela* te Tomu Pavića s pjesmom *Nevjestica*. Njih dvoje su se kasije udružili i u duetu otpjevali pjesmu *Kad zamirišu jorgovani*. Publika je bila više nego oduševljena svim nastupima i talentima naših učenika.

Za kraj večeri školski je zbor izveo pjesme *Nek svud ljubav sja* i *Cesarica*, čime su na najbolji mogući način zaokružili ovu posebnu proslavu ljubavi. Bila je to večer puna emocija, glazbe, stihova i ljubavi koja će svima ostati u lijepom sjećanju.

Kate Jurčević, 5. c

6. SMOTRA DJEČJEG STVARALAŠTVA SPLITSKO-DALMATINSKE ŽUPANIJE

Pjesma, radost, prijateljstvo – to su djeca!

Naš školski zbor svake godine sudjeluje na Smotri dječjega stvaralaštva Splitsko-dalmatinske županije. Tako je bilo i ove godine – 3. travnja 2025. godine održana je 6. smotra u Koncertnoj dvorani Ive Tijardovića pod nazivom *To su djeca*. Na smotri je nastupalo 14 osnovnih škola (iz Splita: OŠ Meje, OŠ Mejaši, OŠ Visoka, OŠ Sućidar, OŠ Ravne njive-Neslanovac, OŠ Spinut, OŠ Lučac, OŠ Kamen-Šine; iz Kaštela: OŠ kneza Trpimira i OŠ kneza Mislava; OŠ Okruk, Okrug Gornji; OŠ majstora Radovana, Trogir; OŠ Josip Pupačić, Omiš; OŠ Vis, Vis) i dvije srednje škole (IV. gimnazija Marko Marulić i V. gimnazija Vladimir Nazor), KUU Mosor, Gata te KUD Pleter iz Dugopolja.

Naša djeca

Tog je poslijepodneva dvoranu ispunilo 395 učeničkih glasova i njihovih 24 učitelja/nastavnika glazbene kulture. Sudionici su svojim trudom, radom i glasom pokazali i dokazali što sve znaju i mogu djeca. Nastavnica Zlatka Bakotić pripremala je naš školski zbor gotovo cijelu školsku godinu. Na smotri smo izveli dvije pjesme: *Nek svud ljubav sja* te *Singing all together*. Atmosfera u dvorani bila je ugodna, a taj je ugođaj uz prekrasne dječje glasove stvarala i pratnja glazbala. Smotra je trajala od 17 do 19 sati, ali pripreme izvođača krenule su već oko 14 sati pa sve do samoga početka smotre. Bilo je stresno i uzbuđljivo pripremati se s ostalim zborovima jer, koliko god mi bili spremni, na ovakvome se događaju probudi doza treme i natjecateljskoga duha. Svaki je zbor uživao u izvedbi, a vjerujem da su uživali i slušatelji. Bila je ovo prilika da pokažemo što znamo, ali i prilika da upoznamo nove prijatelje i steknemo nova iskustva.

Neli Domazet, 7. a

Umjetna inteligencija svuda oko nas

— „Umjetna inteligencija je grana informatike koja omogućuje računalima da razmišljaju, uče i rješavaju probleme. Umjesto da samo izvršavaju naredbe, računala s umjetnom inteligencijom mogu analizirati podatke, učiti iz iskustva i samostalno poboljšavati svoje sposobnosti. AI funkcionira pomoću posebnih programa i algoritma koji obrađuju veliku količinu informacija. Računala mogu prepoznavati slike, razumjeti govor, igrati šah ili čak voziti automobil.“ — AI ChatBot ChatGPT

Umjetna inteligencija, skraćeno UI, (prevedeno s engl. *Artificial intelligence*, skraćeno AI) jedan je od najsuvremenijih i najkompleksnijih izuma ikada, a njegov se razvoj svakodnevno i dalje unaprjeđuje.

Što je i kako je nastala?

Početak i razvoj umjetne inteligencije rad je mnogih ljudi kroz duže razdoblje. Neki od ključnih osoba u početku ovoga znanstvenog, informatičkog i tehnološkog polja su **Alan Turing** (začetnik teorijskih radova o umjetnoj inteligenciji, 1950. godine predložio je Turingov test koji se koristi za procjenu sposobnosti stroja da oponaša ljudsku inteligenciju), **Marvin Minsky** (pionir u području UI-a i jedan od osnivača Laboratorija za umjetnu inteligenciju na MIT-u) i **John McCarthy** (izmislio je izraz „umjetna inteligencija“ 1956. godine na konferenciji u Dartmouthu koja se također smatra „rođenjem umjetne inteligencije“).

Turing-Minsky-McCarthy

O NPL-u, AI-u i brojnim drugim čudima

AI chatbotovi koriste NPL (*natural language processing* – obrada prirodnoga jezika), granu UI-a koja se bavi razumijevanjem i generiranjem ljudskoga jezika. Uz pomoć NPL-a AI chatbotovi analiziraju i generiraju odgovore koji zvuče prirodno. AI chatbotovi stalno se unaprjeđuju pomoću strojnog učenja. Strojno učenje grana je umjetne inteligencije koja omogućuje računalima da uče iz baze podataka te umjesto da se svaka naredba ručno kodira, algoritmi strojnog učenja koriste podatke za samostalno pronalaženje obrazaca i donošenje odluka.

Najpoznatiji AI chatbotovi su:

ChatGPT (koji je napravila tvrtka *OpenAI*)

DeepSeek LLM (služi za generiranje teksta i odgovaranje na pitanja)

DeepSeek Coder (posebno dizajniran za pisanje računalnoga koda) – oba napravila tvrtka *DeepSeek*

Gemini (napravljen od tvrtke *Google*).

Prethodno navedeni AI chatbotovi su podtip UI-a koji se zove generativna umjetna inteligencija (skraćeno GAI). GAI koristi generativne modele (modeli kao što su *ChatGpt*, *DeepSeek LLM*, *DeepSeek Coder*, *Gemini*...) za proizvodnju teksta, slika, videozapisa ili drugih vrsta podataka. Ovi modeli analiziraju informacije kako bi razumjeli njihovu strukturu te nakon toga mogu generirati nove informacije koje odgovaraju na naše upite.

Superračunalo Deep Blue

Jedan od prvih velikih uspjeha UI-a je bilo superračunalo *Deep Blue* koje je koristilo specijaliziranu umjetnu inteligenciju, a bilo je specijalizirano za igranje šaha. Svoju je slavu steklo 1997. godine kada je pobijedilo tadašnjeg svjetskoga prvaka u šahu, Garija Kasparova. *Deep Blue* je to uspio napraviti jer je pomoću UI-a analizirao milijune mogućih poteza u šahu te je koristio napredne algoritme za procjenu pozicija u šahu i odabir najboljih poteza.

Garry Kasparov

Najčešći načini korištenja UI-a

Prema podacima istraživanja Eurobarometra (2017. g.) 61 % Europljana pozitivno gleda na korištenje umjetne inteligencije, dok 88 % tvrdi da se tim tehnologijama treba pažljivo koristiti. Većina ljudi najviše koristi UI u obliku AI chatbota. AI chatbotovi su jako popularni i među školskom djecom, prije svega zbog korištenja za pomoć u školskim zadacima. Iako umjetna inteligencija povremeno može biti korisna i u tome obliku, ne smije se puno koristiti jer može izazvati lijenost i loše utjecati na ocjene pojedinca koji to koristi.

Oprezno s robotima i UI-om

Umjetna inteligencija na razne nam načine pomaže u znanosti, medicini, transportu i svakodnevnome životu, ali i ona ima svoja ograničenja. Jedno od najvećih ograničenja jest nedostatak svijesti. UI nema vlastitu svijest ni osjećaje i to je glavna razlika između umjetne inteligencije (kao i robota) i čovjeka. Kao gotovo sve, i UI se može zloupotrebjavati te zato moramo biti oprezni tijekom korištenja. Bitno je istaknuti da umjetna inteligencija ponekad daje netočne informacije pa moramo biti svjesni da ne joj smijemo slijepo vjerovati, nego moramo i sami razmišljati. Iako umjetna inteligencija za sada služi kao pomoć čovječanstvu, ako ne budemo oprezni, to se može jako brzo promijeniti.

DOBRE STRANE UI-a

poboljšanje u znanosti
pomoć u svakodnevnim zadacima
pomoć u obrazovanju
poboljšanje zdravstvene skrbi
pomoć osobama s invaliditetom
poboljšanje poljoprivrede

LOŠE STRANE UI-a

gubitak radnih mjesta
sigurnosni rizici
izaziva lijenost
ovisnost o tehnologiji
socijalna izolacija
loš utjecaj na kreativnost

O korištenju umjetne inteligencije

Izdvojili smo nekoliko anonimnih razmišljanja naših učenika o korištenju umjetne inteligencije u svakodnevnom životu, učenju i sl.

— AI mi služi za pomaganje u učenju i za rješavanje domaćih zadaća, ali samo ako ne znam ništa. Neka mi služi za zabavu, npr. kažem AI-u da mi napravi nekakvu sliku ili snimku o onome što sam mu zadao pa on napravi to poprilično dobro. Postoji mnogo vrsta AI-a, ali ja osobito najčešće koristim Chat GPT i par drugih... Jako mi je korisno i zabavno što to može bilo tko koristiti... —

— Ja koristim AI za domaći rad, ali ne često. Koristim i za druge stvari, a ne samo za školu. To mi puno pomaže. —

— AI koristim najčešće za izradu prezentacija, to jest da mi napravi plan prezentacije. Ponekad, ako me nešto zanima, pitam ga i on mi ukratko napiše sve o toj temi. —

— Ne koristim često AI, ali posluži mi nekada za domaći rad, za neke stvari u svakodnevnom životu ili ako nešto ne razumijem pitam ga i on mi objasni. Mislim da ima dobrih strana. Dosta mi pomogne pri učenju za test i lijepo mi objasni da bih lakše naučila. Mislim da je to dobar izum, ali bolje je da koristimo naše mozgove i naše misli jer smo pametniji bez njega. Trebamo ga koristiti za dobre svrhe i više koristiti naš um i mozak! —

Pitali smo umjetnu inteligenciju: **Koja su najčešća pitanja koja ti postavljaju djeca?** Evo što nam je odgovorila:

- „Tko je jači – dinosaur ili zmaj?“
- „Mogu li roboti imati osjećaje?“
- „Što je iza svemira?“

Toni Begonja, 7. a

Roko Noel Perković, 4. e

Ena Ninković, 4. e

SA SPORTSKIH TERENA

Sport nam je u krvi

Pehar do pehara

Ormari u školskoj zbornici prepuni su malih i velikih pehara koje naši učenici (i njihovi nastavnici) osvajaju iz godine u godinu na različitim natjecanjima u različitim sportovima.

Tako je bilo i ove godine. Osim atletike u kojoj smo opet posebno zablistali zahvaljujući učenicama 7. i 8. r. te nastavniku Antoniju Biliću Pavlinoviću, možemo se ponositi i drugim rezultatima. Učenici su se uspješno natjecali u nogometu, odbojci, košarci, a sudjelovali su i gradskim natjecanjima iz rukometa, badmintona, stolnoga tenisa i krosa.

2. mjesto u nogometu

3. mjesto na gradskom natjecanju

3. mjesto u košarci

3. mjesto u odbojci

DRŽAVNO NATJECANJE IZ ATLETIKE

One su brze, spretne i okretne

Već treću godinu zaredom učenice naše škole predstavljale su školu na državnome Natjecanju iz atletike. Ovogodišnje se natjecanje održalo u Karlovcu 29. travnja. Nakon što su uspješno svladale gradsku i županijsku razinu, opet su postigle nevjerojatan uspjeh i došle do državne razine natjecanja. One su: **Ema Rajčić** (7. a), **Tina Vučićević** (7. b); **Ema Tanta**, **Marijeta Laus** (7. c); **Helena Beader**, **Alma Bralić** (8. b); **Mihaela Vrdoljak**, **Ana Knezović**, **Katarina Berač** (8. c); **Iva Džaja** (8. d).

2025.

Više o pripremama i sudjelovanju na natjecanju otkrila nam je Ema Rajčić uz pomoć Tine Vučićević, neposredno nakon povratka s natjecanja.

— Na natjecanju smo, kao i lani, zauzele 11. mjesto od 22 ekipe. Iako nismo zadovoljne rezultatom i možda ne zvuči „spektakularno“,

iza tog rezultata stoji velik trud, puno rada i upornosti nas i našega mentora, nastavnika Antonija Bilića Pavlinovića. Prije dvije godine osvojile smo srebrnu medalju pa nam je tim više teško prihvatiti da smo lani i ove godine 11. u Hrvatskoj. Kao i uvijek, borile smo se iz petnih žila do samoga kraja natjecanja. Tijekom priprema i natjecanja bilo je brojnih zgoda i nezgoda, ali uvijek zajedno sve riješimo. Među nama vlada zajedništvo, imamo puno pozitivne energije i prava smo ekipa.

2024.

Do Karlovca smo putovali autobusom s ekipama škola iz Vrgorca, Blata (Korčula), sa Spinuta i Mejaša. I samo putovanje važno je iskustvo za nas jer tu imamo priliku upoznati nove prijatelje, razmijeniti iskustva...

Na dan natjecanja svi smo osjećali uzbuđenje i strah. Kad dođete na teren, srce kuca jače, dlanovi se znoje i uvijek želimo biti što bolje, svaka u svojoj disciplini.

Ema Tanta trčala je utrku na 300 m, Alma Bralić utrku na 100 m, Helena Beader hrabro se suočila s izazovom od 600 m. U štafeti su trčale: Alma, Tina, Ana i Ema Tanta. Cure su doslovno letjele stazom! Iva je bacala *vortex* s tolikom snagom da smo mislile da će ga baciti barem do Zagreba. Ana Knezović natjecala se u skoku u dalj, a ja sam predstavljala školu u skoku u vis. — ukratko nam je natjecanje opisala Ema Rajčić.

A evo što nam je o natjecanju i ostvarenome rezultatu rekao nastavnik Bilić Pavlinović, mentor ove zlatne generacije atletičarki koja postiže iznimne rezultate.

2023.

— Ovo je treća godina zaredom da se učenice naše škole plasiraju na državno natjecanje. Ta je razina natjecanja izrazito složena jer se zbrajaju bodovi svakoga sudionika pojedinačno u ukupni zbroj. Na natjecanju sudjeluje najbolja škola iz svake županije i dvije najbolje iz Zagreba. Ponosan sam na sve rezultate naših djevojaka. Predanost i ljubav prema sportu dovele su nas do toga da tri godine predstavljamo ne samo školu nego i županiju. I prije ovih zlatnih

djevojaka imali smo izvrsne rezultate – dva puta zaredom smo bili 4. na državnome natjecanju. — rekao je nastavnik Antonio Bilić Pavlinović.

S obzirom na sve rezultate vjerujemo da će budućnost atletike na Ravnim njivama i Neslanovcu svakako biti sjajna – bez obzira na koju medalje ili mjesto u ukupnome poretku.

.....
Ema Rajčić i Tina Vučićević, natjecateljice

MALA SPORTSKA LEKCIJA

Splitski sportski velikani

Kuća slave splitskoga sporta

Split je, između ostaloga, grad poznat po sportu i svojim sportskim velikanima. Neki kažu da je Split svjetska metropola sporta. Da nisu u krivu, potvrđuje i podatak da su splitski sportaši sudjelovali na svim Olimpijskim igrama od 1924., odnosno 231 sportaš u 18 olimpijskih sportova s ukupno 101 osvojenom olimpijskom medaljom. Splitsani su bili i ostali uspješni u brojnim sportovima. O slavnoj prošlosti sporta u našem gradu svjedoče imena u nastavku te podatci o njihovim uspjesima. Izdvojili smo tek neka od njih, imena koja moramo dobro upamtiti.

Od Beare do Livaje

Livaja, naša nada

Hajduk zauzima posebno mjesto u našim srcima. Tako i ime Vladimira Beare u povijesti najdražega nam kluba. Beara je bio jedan od najboljih vratara Hajduka, a poslije i trener. Najviše je igrao za Hajduk s kojim je sudjelovao u osvajanju triju naslova prvaka. Igrao je i za reprezentaciju Jugoslavije s kojom je osvojio srebro 1952. u Helsinkiju.

Pisati o Hajduku, a ne spomenuti ime Bernarda Vukasa, bilo bi sasvim pogrešno. Iako se najbolji Hajdukov igrač svih vremena rodio u Zagrebu, taj je nogometni genije bio odan Hajduku. Bio je legendarni kapetan Hajduka, a odigrao je ukupno 615 utakmica i

postigao 300 pogodaka. S reprezentacijom Jugoslavije osvojio je dva srebra: 1948. u Londonu i 1952. u Helsinkiju, a s Hajdukom je osvojio prvenstva Jugoslavije 1950., 1952. i 1954./55.

Danas je najpoznatiji Hajdukov igrač Marko Livaja. Osim odlične igre, Livaja je brzo postao miljenik publike i jedan od najpoznatijih splitskih nogometaša. Već pet sezona igra na poziciji napadača. Igrao je i za hrvatsku reprezentaciju s kojom je 2022. osvojio broncu u Katru.

Košarkaška velesila

Rađa i Kukoč

Povijest splitske košarke ne bi bila ista bez Tonija Kukoča i Dina Rađe. Rađa je bivši hrvatski košarkaš, osvajač dviju olimpijskih medalja, svjetski prvak, višestruki klupski prvak Europe te uspješan NBA igrač. Toni Kukoč bivši je hrvatski košarkaš i reprezentativac, danas radi kao savjetnik vlasnika *Chicago Bullsa*. S *Chicago Bullsima* osvojio je tri naslova prvaka (1996., 1997. i 1998.). Kao i Rađa, igrao je za reprezentacije Hrvatske i Jugoslavije.

Kukoč i Rađa vrhunac svoje slave dosegli su u zlatnome dobu splitske košarke krajem osamdesetih godina prošloga stoljeća. Tadašnji klub *Jugoplastika* bio je teško ponovljiva priča s Gripa. I Kukoč i Rađa nakon hrvatskih klubova krenuli su put Europe i Amerike gdje su ostavili neizbrisiv trag. Obojica su primljeni u Košarkašku kuću slavnih u Springfieldu što potvrđuje njihovu veličinu na svjetskoj razini. Svjetski, a naši – Dino i Toni!

Imamo mi i rukometne junake!

Rukometni čarobnjak

Čega god se mi Splitsani dotaknemo, jednostavno nam ide za rukom... Posebno ako je balun u ruci! Ivano Balić hrvatski je rukometaš, olimpijski pobjednik i svjetski prvak. Ivano Balić jedna je od najvećih zvijezda hrvatske rukometne reprezentacije. S reprezentacijom je osvojio sve što se moglo osvojiti – medalje svih boja sa svih natjecanja, od Olimpijskih igara, europskih i svjetskih prvenstava. Proglašen je najboljim igračem svijeta 2003. i 2006. godine, najboljim hrvatskim sportašem 2007., te najboljim

rukometašem Hrvatske (2004., 2006., 2007. i 2008.) godine. Nakon aktivne rukometne karijere u Splitu je s Petrom Metličićem osnovao Akademiju Metličić-Balić gdje i danas rastu uspješni mladi rukometaši.

A znate li vi tko je Goran Ivanišević?

Jedan i jedini - Goran

Još jedno ime koje je proslavilo naš grad – Goran Ivanišević. Doček na splitskoj Rivi iz 2001. g. nakon što je osvojio Wimbledon bio je događaj koji je teško ponoviti. Ivanišević je jedini Hrvat koji je uspio osvojiti taj prestižni teniski turnir. Bio je član hrvatske teniske reprezentacije prilikom osvajanja Davis Cupa 2005. g. Najviši plasman karijere na ljestvici tenisača bilo mu je drugo mjesto ostvareno 1994. g. I danas je Ivanišević važno ime u svijetu tenisa – šest godina bio je trener Novaka Đokovića, najboljega tenisača svijeta.

Plivamo kao ribe

Đurđica (Đurđa) Bjedov je plivačica, dvostruka osvajačica olimpijske medalje. Ušla je u povijest kao jedina hrvatska plivačica osvajačica zlatne olimpijske medalje. To joj je pošlo za rukom na Igrama u Ciudad Mexico 1968. g., nastupajući za tadašnju Jugoslaviju. Zlatnoj medalji na 100 m prsno pridodala je i srebro s dvostruko dulje dionice. Nakon plivačke karijere nastavila je s angažmanom u plivanju u ulozi trenera.

Duje Draganja, višestruki državni rekorder slobodnim, leptir i mješovitim stilom te bivši svjetski rekorder u malim bazenima na 50 m slobodnim stilom. Bio je kapetan hrvatske juniorske plivačke ekipe. Na Olimpijskim igrama u Ateni 2004. plivao je u finalima na 50 i 100 metara slobodno te na 100 metara leptirovim načinom. U sve tri discipline oborio je hrvatski rekord, a na 50 metara slobodno osvojio je olimpijsko srebro uz sedmi rezultat svih vremena (21, 94).

Blanka Vlašić, atletičarka

Skačemo, borimo se iz petnih žila

I bez baluna nas dobro ide, i više nego dobro! Blanka Vlašić bivša

je hrvatska atletičarka, hrvatska rekorderka na otvorenom (208 cm – drugi rezultat svih vremena) i u dvorani (206 cm) i dvostruka svjetska prvakinja u skoku u vis. Prva je hrvatska atletičarka koja je preskočila 2 m (201 cm, u Zürichu 15. kolovoza 2003. godine). Blanka je oko svojega vrata nosila brojne medalje s raznih natjecanja. Njezin brat Nikola Vlašić, bivši igrač Hajduka, danas nastupa za hrvatsku reprezentaciju, a trenutačno igra za talijanski Torino.

Sestre Zaninović

Govoriti o splitskome sportu, a ne spomenuti sestre Zaninović... Ana i Lucija Zaninović svjetske su i europske taekwondo prvakinja. Blizanke splitskoga Marjana napravile su niz povijesnih uspjeha, a jedan od njih bio je plasman na Olimpijske igre kao jedine hrvatske sestre blizanke i jedine taekwondo blizanke u svijetu koje su dvaput zaredom osigurale naslov na OI.

U čast splitskim sportskim velikanima otvorena je Kuća slave splitskoga sporta u sklopu dvorane Gripe te su postavljene ploče u čast splitskih olimpijaca na Zapadnoj obali. U današnje vrijeme mnogoj su djeci splitski sportaši uzori pa i sami redovito treniraju kako bi ispunili svoje snove o olimpijskim i svjetskim medaljama.

Klara Jurić, 6. a

Mia Pipunić, 5. e

Kada škola postane strašno mjesto

Harry Potter u jednom trenutku osjeća veliki strah od povratka u školu jer misli da ga svi smatraju krivcem za napade u Hogwartsu.

Ne mogu, Hagrid. Ne mogu otići. Ne mogu se vratiti. Nije važno što će se dogoditi. Ne mogu se suočiti s njima!

J. K. Rowling, *Harry Potter i Odača tajni*

Većina djece voli školu zbog učenja, znatiželjna su, vole spoznavati i istraživati. Škola je i prilika za druženja s vršnjacima, stvaranje prijateljstva, ali i učenje socijalnih vještina, vještina rješavanja problema i konflikata.

Ali... zamisli da svako jutro, umjesto da veselo ustaneš i spremiš se za školu, osjetiš jak strah, tugu i to toliko jako da ti se javi bol u trbuhu ili glavi. Neki se učenici tako osjećaju svakoga dana jer imaju **školsku fobiju ili strah**.

Iako većina djece ponekad odbija ići u školu, ovdje govorimo o djeci koja odbijaju školu i izostaju iz škole velik broj sati i dana iz različitih razloga zbog velikoga straha i tjeskobe!

Što je fobija? Fobija je pretjerani strah od nekog objekta ili situacije koja realno nije opasna.

Školska fobija je jak strah ili tjeskoba povezana s odlaskom u školu, zbog čega dijete često pokušava izbjeći školu ili potpuno odbija ići. Ovaj strah može biti praćen tjelesnim simptomima poput glavobolje, boli u trbuhu, mučnine, znojenja, povraćanja, proljeva, a često se pojačava prije polaska u školu. Školska fobija obično nije povezana s lijenošću ili izbjegavanjem škole iz **zabave**, stoga je važno razlikovati dijete koje namjerno neopravdano izostaje iz škole (markira) od djeteta koje izostaje zbog emocionalnih problema.

Anksioznost, glavno obilježje izbjegavanja škole

Anksioznost je osnovna i normalna ljudska emocija koja predstavlja odgovor organizma na stvarnu, realnu opasnost, traje određeno vrijeme te se potom smanjuje i prolazi. No postoji anksioznost koja se javlja kad prave opasnosti nema. Tjeskoba vezana uz odbijanje škole nastaje kao rezultat djetetovih negativnih misli o školi i nesposobnosti djeteta za suočavanje sa školom. Pri tome dijete precjenjuje opasnost vezanu uz različite situacije u školi, a podcjenjuje svoje sposobnosti suočavanja s istima.

O izbjegavanju škole govori se ukoliko dijete izostaje iz škole zbog emocionalnih razloga duže od dva tjedna. Odbijanje škole i školska fobija javlja se podjednako u oba spola, u svim dobnim skupinama, bez obzira na intelektualno funkcioniranje djece i socioekonomski status obitelji.

Najčešće se javlja u dobi između 6 i 7 godina te 11 i 15 godina, i to češće kod jedinaca, mlađe djece u obitelji i pretjerano zaštićivane djece. Simptomi se povlače i izostaju tijekom vikenda i praznika te se ponovno intenziviraju prije polaska u školu, nedjeljom ili pred kraj praznika.

Veliki broj djece koja odbijaju školu iskazuje značajnu razinu anksioznosti nedjeljom navečer prije radnog tjedna, tzv. Tom Sawyer sindrom.

Ponedjeljak ujutro bio je grozan za Toma Sawyera, svakog ponedjeljka ujutro bilo je isto jer je to značilo „još jedan tjedan patnje u školi“. Ova djeca, kao i Tom Sawyer, odmah razmišljaju o cijelome tjednu, a ne dan po dan. Roditeljima se preporučuje planirati neku zabavnu aktivnost nedjeljom poslijepodne, a večer ostaviti za odmor. Nedjeljom navečer korisno je da dijete primijeni tehnike relaksacije. Roditelji mogu s djetetom porazgovarati o djetetovim brigama, ali i naglasiti da se od djeteta očekuje pohađanje škole sljedeći dan. Djetetu je potrebno pomoći da se usmjeriti samo na jedan dan, ponedjeljak, a ne odmah na cijeli tjedan.

Uzroci izbjegavanja škole?

Razlozi školske fobije različiti su i specifični za svako dijete. Uzrok je obično kombinacija različitih čimbenika i njihova interakcija. Ovisi o osobinama djetetove ličnosti, značajkama obitelji, školi i okolini u kojoj dijete odrasta!

Roditelji i učitelji igraju veliku ulogu u prevladavanju školske fobije. Važno je pokazati razumijevanje, ali i poticati dijete da se suoči sa svojim strahom. Ako dijete ne ide u školu, rješenje nije dopuštati mu da ostane kod kuće, već postupno povećavati vrijeme provedeno u školi.

Ako osjećaš veliki strah od škole i teško ti je o tome razgovarati, nemoj se bojati potražiti pomoć – razgovaraj s roditeljima, učiteljima ili školskim psihologom jer zajedno možete pronaći rješenje!

Kako pobijediti strah od škole?

- **Razgovaraj s nekim** – Roditelji, učitelji, školski psiholog ili prijatelji mogu ti pomoći. Podijeli svoje osjećaje i pronađi podršku.
- **Pronađi uzrok** – Kada znaš zašto te škola plaši, lakše ćeš pronaći način da se suočiš s tim.
- **Korak po korak** – Ponekad pomaže postavljanje malih ciljeva, poput odlaska na pola sata, pa sve duže.
- **Vježbaj opuštanje** – Duboko disanje, meditacija i pozitivne misli mogu umanjiti strah.
- **Organiziraj svoj dan** – Pomaže ako unaprijed znaš što te očekuje u školi. Planiranje može smanjiti neizvjesnost i stres.
- **Napravi školske dane zabavnijima** – Možda će ti biti lakše ako pronađeš nešto u čemu uživaš, poput hobija, sporta ili prijateljstva.

Najvažnije je znati da se ovaj problem može riješiti! Uz pomoć i podršku, škola može postati mjesto znanja, prijateljstva i veselja, a ne straha. Ako se ti ili netko koga znaš suočava sa školskom fobijom, nemojte šutjeti – hrabrost je potražiti pomoć!

Dobre vibracije kod naše psihologinje

Zanimljive činjenice o školskoj fobiji

- **Nije tako rijetka!** Oko 2 – 5 % djece u nekom trenutku razvije školsku fobiju.
- **Može početi u bilo kojoj dobi**, ali najčešće se javlja između 5. i 7. godine te ponovno u tinejdžerskim godinama.
- **Neki učenici doslovno osjećaju fizičku bol**, iako im medicinski nije ništa – strah može uzrokovati glavobolju, mučninu i vrtoglavicu.
- **Školska fobija nije isto što i lijenost!** Djeca koja je imaju često žele učiti, ali ih strah sprječava da odu u školu.

Strah od škole ima svoje ime! Postoji čak i medicinski naziv za pretjerani strah od škole – didaskaleinofobija! Riječ dolazi iz grčkog jezika (*didaskaleion* – škola i *phobos* – strah). Iako nije službeno priznata kao bolest, često se koristi u psihologiji.

Poznate osobe koje su imale školski strah

Emma Watson i Taylor Swift

Emma Watson, slavna glumica iz filmova o Harryju Potteru, imala je velike probleme s anksioznošću u školi. Iako je bila odlična učenica, osjećala je veliki pritisak zbog očekivanja drugih.

Taylor Swift, poznata pjevačica, odustala je od klasične škole zbog problema s vršnjacima i anksioznosti. Prešla je na školovanje od kuće kako bi se lakše nosila s pritiskom.

Ana Drnasin Badovinac, dipl. psih. (školska psiha) 😊

Učimo i suočimo se s izazovima današnjice

Radionica u 7. a

O edukaciji

U današnjem svijetu gdje djeca odrastaju uz nejasnu granicu između virtualnoga i realnoga, kao pedagozi i učitelji, osjećamo potrebu dodatno osnažiti učenike, osposobiti ih, ojačati njihove osobne socijalne i emocionalne vještine kroz naš pedagoški rad.

S tim motivom pedagoginja Dubravka Katačić i učiteljica Jelena Višić sudjelovale su krajem listopada 2024. u trodnevnoj edukaciji na trajanju od 21 sata u organizaciji projektnoga tima grupe stručnjaka Sveučilišta u Zagrebu Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta (okupljenih oko prof. dr. sc. Nevena Ricijaša, Sanje Radić Bursać i Ane Rakić). Osim dragocjenih znanja i vještina, edukacija sudionicima donosi i licencu trenera za provedbu preventivne intervencije *Alata za moderno doba*.

Voditeljice radionica s učenicima 7. a

Sadržaj radionica

Kroz niz od 11 pedagoških radionica učenike se uči alatima za moderno doba: kroz osvještavanje rizičnih ponašanja u virtualnom okruženju, preispitivanje znanja i informacija o tome, poticanje kritičkoga razmišljanja, vještine samoevaluacije i samoeфикаsnosti, vještine rješavanja problema i donošenja odluka, osvještavanje osobne odgovornosti, svijest o sebi, prepoznavanje vlastitih snaga, motivacija za korištenje interneta, vještina odolijevanja pritisku vršnjaka, vještina asertivnoga zauzimanja za sebe, razumijevanje temeljnih psiholoških potreba, vještina uspostavljanja i održavanja odnosa, balansiranje između realnih i virtualnih odnosa, vještina nošenja sa stresnim situacijama, briga o cjelokupnom zdravlju, vještina (samo)refleksije i primjene naučenoga, balansirano funkcioniranje između realnoga i virtualnoga okruženja.

Kako smo proveli radionicu?

Od 10. prosinca tijekom siječnja i veljače 2025. pedagoške radionice provodili smo u 7. a razredu, najčešće u prostorijama školske knjižnice ili u učionici Informatike. Nakon radionica redovito slijedi refleksija na naučeno, kao i evaluacija radionice od strane voditeljica u kojoj se osvrćemo na samu provedbu radionice, tijek aktivnosti, učinkovitost pojedine aktivnosti i vremenski okvir potreban za provedbu. Učenici ulaze u projekt ispunjavajući anketni upitnik na temu. Na kraju ciklusa učenici ponovo anonimno ispunjavaju isti upitnik kako bi se pokazala razina svladanih vještina i naučenoga. Isti upitnik proveden je u kontrolnoj skupini, odnosno u „susjednom“ razredu koji ne sudjeluje u projektu. Svi ovi komparativni i kvalitetni podatci služe projektnom timu kao smjernice i povratne informacije o tome što u projektu možda treba dodatno razraditi, unaprijediti, preoblikovati kako bi se poboljšali učinci *Alata za moderno doba*.

Prilika za neke nove vještine

Voditelji uvijek u provedbama pedagoških radionica postignu poseban stupanj povezanosti i upoznavanja s učenicima. Poučavanje se nerijetko odvija u interaktivnim i dinamičnim oblicima neposrednoga rada, a tako je bilo i sada. U izmijenjenim školskim okolnostima zabljesnu i oni najosjetljiviji učenici, zaiskre emocije i zakovitlaju se rasprave i uzbuđenje. Gradimo tako i svoju osobnost!

Dubravka Katačić, pedagoginja i Jelena Višić, učiteljica

PREDAVANJE O MENTALNOME ZDRAVLJU DJECE I MLADIH

Što muči djecu i mlade?

— „Obitelj u harmoniji napredovat će u svemu.” — kineska poslovice

Mentalno zdravlje jedna je od češćih tema u suvremenome društvu, ne samo među psiholozima, školskim liječnicima, odgojno-obrazovnim djelatnicima... Svi smo postali svjesni da situacija ubrzano ide u nekome novom smjeru i da još brže trebamo pronaći rješenja i načine kako biti ukorak sa sve složenijim potrebama našega društva.

Tim su povodom početkom ožujka 2025. po treći put u školi gostovale Blaženka Klarić, magistra socijalnoga rada, te upraviteljica podružnice Obiteljskoga centra u Splitu Maja Proso koje su nam predstavile aktivnosti ove javne ustanove i prenijele iskustva koja su stekle kroz rad s djecom i mladima u različitim situacijama pružanja izravne i neizravne psihološke podrške.

Predavačice s ravnateljem i psihologinjom

Na početku svojega izlaganja gđa Klarić istaknula je kako je mentalno zdravlje djece i mladih narušeno iz niza razloga, a porast slučajeva može se povezati i s pojavom pandemije koronavirusom 2020., brojnim prirodnim katastrofama, političkim i ekonomskim

promjenama koje učestalo pogađaju svijet, ali i Hrvatsku. Govoreći o ovoj temi, ne možemo zanemariti ni suvremeni način života, rano odvajanje djeteta od obitelji, pretjeranu izloženost društvenim mrežama, medijima i internetu.

Mentalno zdravlje temelji se na interakciji pojedinca i okoline. Ključ mentalnoga zdravlja osjećaj je sigurnosti i pripadanja, a baš taj ključ danas sve teže pronalazimo.

Mentalno zdrava osoba je zadovoljna, rado živi i ima osjećaj da uspješno koristi svoje potencijale i ciljeve. (Krizmanić, 2005.)

U društvu „narcističke kulture” u kojem su ljudi sve usmjereniji na zadovoljavanje vlastitih (uglavnom materijalnih) potreba ugrožena je psihološka otpornost u svim dobnim skupinama. Mentalno zdravlje i psihičke bolesti nisu oprečni pojmovi, naprotiv, kod narušenoga mentalnoga zdravlja veća je vjerojatnost pojave psihičkih bolesti.

Što muči djecu?

Djecu ponajviše muče loše socijalne vještine, nedostatak bliskih odnosa, stvaranje loše slike o sebi. Sve su češće poteškoće u prepoznavanju i reprodukciji osjećaja, odlazak u izolaciju i pojačanu negativnost. Ne trebamo zanemariti ni visoka očekivanja od sebe i budućnosti, a kada se situacija ne odvija „po planu” dolazi do eksplozije nezadovoljstva.

Prema riječima gđe Klarić u porastu su anksiozni poremećaji, teškoće prilagodbe, agresivnost, samoozljeđivanje, a u najgorim slučajevima i suicidalnost.

Uzroci narušenoga mentalnoga zdravlja kod djece:

- Pritisak okoline da moraju biti uspješni.
- Pritisak oko upisa u srednje škole postao je pitanje života i smrti.
- Roditelji su pretjerano usmjereni na djecu.
- Narcizam, gubitak smisla i perspektive.
- Teror uspoređivanja na društvenim mrežama.
- Opadanje tolerancije na frustraciju.
- Manjak kapaciteta za odnose s drugima.

Što napraviti?

Djeca uče ono što vide, ono što čuju... Mentalno zdravlje naše djece i mladih ovisi o tome koliko smo zdravi mi i naše obitelji. Ako želimo pomoći djeci, najprije moramo pomoći sebi, graditi zdrave temelje prije nego što se dijete susretne s vanjskim izazovima. Djeci je prije svega potreban zagrljaj, podrška i privrženost bliskih osoba. Više od materijalne udobnosti i raznih ekrana našoj su djeci potrebni roditelji, igra, smijeh, prijatelji, sigurno okruženje...

Samo sretna i sigurna osoba može postati uspješna osoba. Potrebno je preispitati vlastite prioritete i ne prebacivati odgovornost na druge jer najčešće je uzrok problema tamo gdje ga ne želimo vidjeti.

Ipak, ponekad postoje životne situacije na koje ne možemo utjecati, a koje mogu utjecati na naše mentalno zdravlje. U takvim je situacijama opravdano i potrebno zatražiti stručnu pomoć – psihologa, liječnika, stručnjaka iz Obiteljskoga centra... Najgore što možemo učiniti za sebe ili druge jest ne nazivati probleme pravim imenom.

Antonela Berić, nastavnica

Sigurniji u digitalnoj džungli

Korisna radionica

Krajem ožujka u svim je razrednim odjelima učenika sedmih razreda održana radionica na temu sigurnijega korištenja interneta. Radionicu je održala Danijela Perić Krstulović, djelatnica Centra za sigurniji internet koji je počeo s radom u Splitu krajem 2024. g. Danas mnogi ljudi i djeca koriste internet za učenje, zabavu i druženje, ali na internetu se ponekad susrećemo i s lošim stvarima poput verbalnog nasilja, prijetnji, krađa identiteta ili širenja lažnih informacija.

Kako bismo se zaštitili, važno je znati pravila što smijemo, a što ne smijemo raditi na internetu. Najvažnije je nikada ne otvarati nepoznate poveznice niti dijeliti osobne podatke. Također, ne bismo smjeli koristiti nezaštićene Wi-Fi mreže, a lozinke bi trebale biti jake kako ih ne bi bilo moguće „provaliti“.

U slučaju da nas netko maltretira i šalje ružne poruke, ne bi bilo poželjno odgovarati, već blokirati osobu i obratiti se odrasloj osobi i objasniti im situaciju. Kada objavljujemo sadržaje na društvenim mrežama, moramo paziti što objavljujemo jer otkrivanje naših podataka ili identiteta može biti zlouporabljeno.

Ako se svi držimo pravila sigurnog ponašanja na internetu i pazimo jedni na druge, možemo stvoriti bolje i ljepše okruženje za sve korisnike.

U slučaju bilo kakvog problema možete zatražiti pomoć na broj **080 0606 606**. Na tom će vam broju stručnjaci iz Centra dati sigurne upute što napraviti ako ste se našli u neželjenoj situaciji.

Pomoć možete potražiti i putem mrežne stranice te u „razgovoru“ prijaviti ilegalne internetske sadržaje, sumnjive radnje, osobe, rasnu diskriminaciju, govor mržnje i sl.

Na mrežnoj stranici CSI-a možete pronaći brojne korisne materijale i članke. Donosimo vam naslove nekih od njih:

- *Squid game* – što roditelji trebaju znati?
- Zašto je opasno objavljivati fotografije vlastite djece na društvenim mrežama?
- 5 razloga zbog kojih je serija *Adolescencija* na Netflixu vrijedna vašeg vremena
- Koje rizike donosi aplikacija *Snapchat*?

Paola Mrčela, 7. b

Lovre Poljičak, 6. c

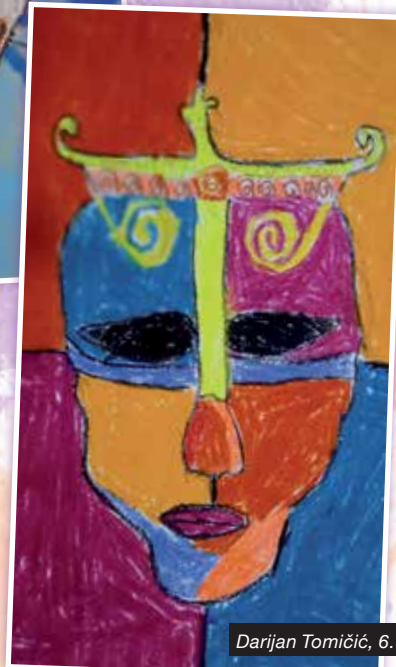

Bilojević Marija 6. a

Marija Bilojević 6. a

Alen Bubić, 6. b

Darijan Tomićić, 6. a

Dobro došli u PRO!

Kod nas je svaki dan poseban i radostan

Posebno razredno odjeljenje, poznatije kao PRO, uistinu jest posebno. Svako je dijete cvijet za sebe, a kada mu pomognete na putu odrastanja, koračanja naprijed, gledanja u Sunce, osjećaj je neopisiv. Naše dvije pomoćnice u nastavi i moja malenkost imamo priliku uživati u uspjesima naših šestero učenika. Svaki je dan pun izazova, uspona, a ponekad i padova. Kad malo bolje razmislim, moram vam reći... volimo mi i te padove jer nam nakon njih usponi sjednu kao prava poslastica!

Ljiljana Pavić, edukator-rehabilitator

OBILJEŽAVANJE DANA JABUKA

Tko ne bi volio jabuke?

Kroz igru, kuhanje i praktične zadatke učenici 2. d razreda naučili su više o značaju jabuka za zdravlje i pravilnu prehranu. Razgovarali smo o jabukama, njihovoj povijesti i važnosti u prehrani. Učenici su doznali više o različitim vrstama jabuka, njihovim bojama, oblicima i okusima te kako jabuka doprinosi zdravlju. Razgovarali smo i o prednostima konzumiranja domaćih, ekološki uzgojenih jabuka.

Nakon malo teorije uslijedilo je puno igre i prakse! Najprije smo u grupama odigrali igru Gratanje jabuka, zatim smo cijedili sok od domaćih jabuka, uživali u njegovu okusu... Mmmm!

Napravili smo i pitu od jabuka, a njezin je okus bio neponovljiv, baš kao i Dan jabuka u našem razredu. Učenici su još jednom shvatili važnost domaće hrane i zdravoga načina života (ali i da škola može biti itekako zabavna).

Zdravka Alujević, učiteljica

OBILJEŽAVANJE DANA KRAVATE

Kravata a la Croate

Kravatice oko vrata

Dan kravate obilježen je u 2. d u veselome i edukativnome duhu. Učenici su na početku sata imali priliku upoznati se s poviješću kravate. Razgovarali smo o tome kako je kravata nastala, koje su njezine kulturne i povijesne vrijednosti te kako je postala simbol Hrvatske u svijetu.

Učenici su saznali da kravata ima korijene u Francuskoj, ali je postala prepoznatljiv simbol Hrvatske jer su hrvatski vojnici nosili kravate u 17. stoljeću koje su kasnije postale poznate u Europi.

Kroz razgovor i interaktivne igre učili smo o različitim vrstama kravata (jednostavne, duguljaste, leptir kravate) i bojama koje kravate mogu imati. Raspravljali smo o tome u kojim prilikama ljudi obično nose kravatu (npr. za formalne događaje, svadbe, poslovne sastanke).

Mali dizajneri

Nakon edukativnoga dijela učenici su imali priliku sudjelovati u kreativnoj radionici gdje su izradili vlastite kravate koristeći papir, boje i druge materijale. Radionica je bila vrlo zabavna, a djeca su uživala u stvaranju svojih unikatnih kravata koje su na kraju aktivnosti nosili na maloj modnoj reviji. Svaki je učenik s ponosom pokazao svoju kravatu pred razredom, uz smijeh i pljesak. Time smo zaključili obilježavanje Dana kravate, naglašavajući važnost tradicije i ponosa na vlastitu kulturu.

Zdravka Alujević, učiteljica

Dan očeva za pamćenje

Jedna u nizu zanimljivih aktivnosti koje su tijekom ove školske godine proveli učenici 3. b razreda, njihova učiteljica Jelena Višić (i roditelji) bila je obilježiti Dan očeva na drugačiji način – provesti posebno vrijeme s tatom. Koja odlična domaća zadaća! A da je s tatama svi trenutak neprocjenjiv, dokazuje nam i fotogalerija u nastavku. Bravo za tate, djecu i učiteljicu!

Roza Vrdoljak i tata Tomislav

„Moj tata i ja ovaj smo vikend proveli tako što smo slavili moj deveti rođendan s prijateljima i obitelji. Odlično smo se proveli!“

Klara Jurko i tata Ante

„Ja sam sa svojim tatom bila kod kuće. Malo smo se odmarali, igrali i gledali crtani film. Evo jedna slika nas dvoje. Bilo je loše vrijeme pa nismo imali drugog izbora.“

Paula Granić i tata Mario

„Ovo je slika mene i mog tate dok igramo šah i provodimo vrijeme zajedno.“

Petar Andrija Bašić i tata Matko

„Tata i ja pečemo nedjeljni ručak.“

Manuela Punda i tata Željko

„Ja sam jučer s tatom željela igrati društvene igre. Sjeli smo u moju sobu na pod i igrali dvije igre. Prva igra je igra brojeva, a druga *Brain box*. Bilo je jako zabavno i oboje smo uživali!“

Eva Duran i tata Ivan

„Tata i ja pekli smo palačinke i jako se zabavili okretanjem palačinki u zraku!“

Otac nije sidro koje nas zadržava,
niti jetro da nas nekamo odvede,
već zvijezda vodilja čija ljubav nam
pokazuje put.

Promatramo i učimo

Šećer se otapa u vodi.

Mjerimo sobnu temperaturu vode.

Drvo pluta na vodi. Ima manju gustoću.

Ako stavimo leda u vodu, temperatura na termometru naglo pada.

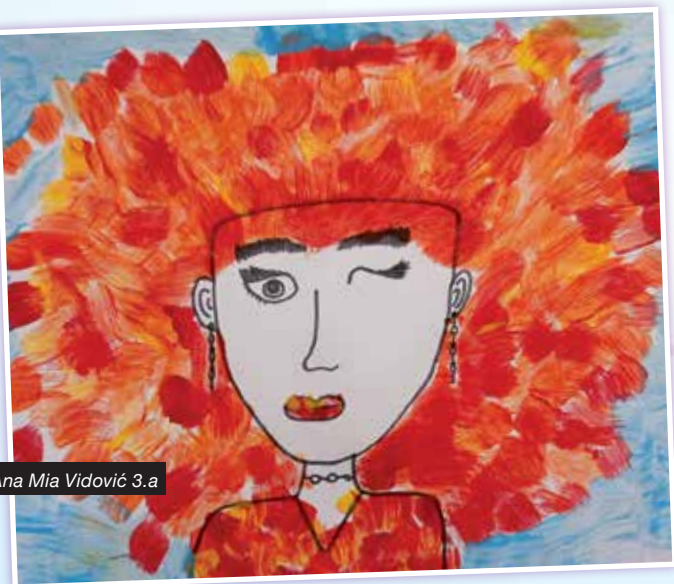

Pluto pliva na vodi.

Sjemenke graha padaju na dno, ali se ne otapaju.

Branka Grčić, učiteljica i učenici 3. c

Ana Mia Vidović 3. a

Iz malih i velikih pera

Jaglac

Jaglac žuti pokraj puta
A do njega još dva cvijeta žuta
Gle, proljeće stiže!
Lasta prva dolijeće!
A na krovu roda sniva,
Cvijeće se na livadi polako
otkriva.

Iva Vidović, 4. a

Jesen

Zove nas šuma,
šapuće vjetar,
tiho, tiho, tiše.
Čuješ li ga kako diše?

Lišće nas traži,
jesen je na straži.
Ove čudesne boje,
stablu dobro stoje.

Dolazi kiša
i potjera malog miša.
Čaj nas čeka
i postelja meka.

Zove nas maca mala,
kiša je stala.
Ljetna sjećanja su prošla,
jeseni, dobro nam došla!

Lena Bjelobaba, 6. c

Split

Sunce grije
Ptice pivaju
Lipe divojke šetaju gradom
I to uvijek nasmijane
Taj grad pun lipote i veselja

Ana Rajčić, 4. e

Pismo iz šume

Pčele od cvijeta do
cvijeta skupljaju pelud.

Leptiri lete oko njih i plešu.
Bumbari se smiju
Svemu tome.

Lisica lovi zeca,
puž se u kućici skriva
dok ribica u potoku pliva.

Sve se okolo zeleni,
a samo medo leži u sjeni.

Draga moja sova
sve ovo piše
dok lovi miše
i diše.

Ana Rajčić, 4. e

Pismo iz grada

Kuća do kuće
ulice tijesne
klapa u kutu
pjeva pjesme.

Dan je vedar,
sunce sja,
dok šetamo rivom
mama i ja.

More je plavo
brodovi plove.
Ima još puno toga
što krasi ljepotu
grada moga.

Roko Noel Perković, 4. e

Vjetar

buči	ljuti se
fijuče	galami
leti	budi i plaši
više	snažan i grub
udara	i nije neki drug
lupa	
mrda	

Toma Pavić, 4. e

Stari traktor

ore	drnda	klapa
drlja	zvrnda	krči
juri	zveči	šišti
srlja	ječi	škripi

David Berislav Tolić, 4. e

Rijeka

gmiže	vrluda	
	prolazi	grize
tišti	zavodi	
	žuri	bruji
kovitla	mrmlja	
	pokriva	sklanja
trči	govori	

Leana Karadža, 4. e

Jesen

Jesen se bliži kao svemirske
misli
Energije nam nema, zimnica se
sprema
Sunce bježi, jesen stiže, ovo će
biti dobar tjedan za kiše
E neće stići nas! Djeca skaču, a
roditelji piju vruću kavu
Nije ono stablo više zeleno, sada
je smeđe kao mali medo

Klara Maletić, 4. e

Blagdanska groznica (komentar)

Duge blagdanske kupnje i visoke cijene svima su dobro poznati problemi u vrijeme Božića i blagdana. Hrvati u prosincu troše kao ljudi, a prema podacima Porezne uprave svake se godine potroši u prosjeku 1 000 eura. Prošle smo godine potrošili 367 milijuna eura, a ove čak dva puta više. Svake se godine cijene, kao i količina novca koje ljudi troše, sve više povećavaju, a računi u trgovinama izlaze kao na traci. Božić je vrijeme darivanja kada ljudi kupuju hranu, odjeću, igračke, božićna drvca i poklone kako bi taj blagdan napravili što boljim. Tako su Hrvati ove godine na samome početku, samo na hranu i piće, potrošili oko 6 milijuna eura više od prošle, 2023. g. Prema istraživanju Porezne uprave procjenjuje se da bi blagdanska potrošnja ove godine mogla iznositi tri milijarde i tristo milijuna eura. Smatram da se ne bismo trebali iznenaditi ako ta brojka bude znatno veća. Unatoč svim blagdanskim gužvama i cijenama koje nam lede krv u žilama, ljudi svejedno kupuju velike količine hrane, pića, odjeće, božićnih ukrasa i drugih potrepština. Onima kojima novac nije česta pojava u novčaniku ovo vrijeme blagdana nije baš jednostavno upravo zbog manjka novca i visokih cijena. Božić ne čine samo pokloni i materijalni predmeti, već druženje s voljenima i provođenje vremena s obitelji. Smatram da pretjerana blagdanska kupovina ne bi smjela uništiti božićnu čaroliju.

Ida Peljto, 7. a

Crvena Kapa i gladni vuk

Ja san vuk i volin se šetat po šumi i tražit svoju ranu. Mislin da san dovoljno lukav da privarin neku malu ljudsku beštiju i da je dovučen do svoga pijata. To inače radin iz grma u kojem sve gledan i nadgledan i niko mi pobić ne more. Jednoga biloga dana na putu se pojavi neka crvena karakondžula sa košaron u desnoj ruci. U košari je bilo gaude i feta kruva iz Victa, a kad je izvirila pašteta onda san poželjia malo namazat po kruvu sa novin nožima šta san ih bija iz Ikee kupija. Rižu dobro, nema šta, al džabe mi ako kruva neman. Uglavnom, izletija san na put i pita je: „Alo mala, di ćeš?“ Okrenija san oči prema pašteti i još jedanput razmislija o nožima koje san skupo platija. „Iden babi u kuću u šumi tamo“ – kaže mi Crvena Kapa (bija je to nadimak koji san joj smislija jer je crvena bila ko ona trišnja šta san je sinja na stablu), ko da ne zna da ću joj i babu izist. „Pa dobro malo mi to detaljnije opiši da znan di je, da je mogu malo obidovat.“ Kaže mi Crvena: „Dobro, dobro, 'nači ako je šta prije želiš izist samo prati puteljak.“ „Fala ti dite drago, ljubi te barba vuk.“ Nakon toga trča san koliko su me motori od noga nosili i doša san prije one Crvene, poija babu i lega u krevet.

Ivan Biliškov, 6. b

Igra nekad i danas

Dječje su igre oduvijek bile odraz vremena u kojem djeca odrastaju. Nekada su igre bile drugačije, nije bilo telefona ni računala, a ni interneta. Djeca su se družila ispred kuća ili na livadama. Igrali su se skrivača, školice, „vatala“, preskakali „laštik“, pravili igrice s kamenčićima i štapovima. Nitko nije imao puno igračaka. Najvažnije je bilo druženje. Provodili su sate trčeći, skačući i smijući se. Danas igra izgleda sasvim drugačije. Tableti, mobiteli, računala, internet... Igrice koje vode u neke izmišljene svjetove. Ne čuje se dječji smijeh po ulicama kao nekada. Djeca puno vremena provode sjedeći umjesto trčeći. Ne stvaraju se više uspomene iz djetinjstva kroz igru. Ja još uvijek žudim za igrom. Za trčanjem, za skakanjem, za smijehom. Dok god živim za igru, moje će srce biti mlado.

Kate Jurčević, 5. c

Ema Đikić, 4. a

Noa Grubišić, 4. d

Duje Mladinić, 2. b

Riva Samardžić 4. c

Marina Roščić, 2. d

Kapljica

Kapljica mala,
s neba je pala
i na moj prozor stala.

izgledala je sama,
pa je još jedna pala
i pored nje stala.

jedna je utrku predložila,
a druga se s njom složila.

One se utrkuju
s vrha prozora na dno,
a meni nije dosadno.

Gledam utrku ja,
a druga kapljica
osvaja.

Došle su na dno
i nestale čudno.

Bila je to utrka prava
i završilo je strava.

Mia Drnasin, 6. c

Jesen

Žuta i crvena,
kao šipak prepuna slatkih plodova,
jesen nam je svratila.

Dječji smijeh u školama,
kišne lokve na cestama,
otpalo lišće u dvorištima,
jesen nam je poklonila.

Ante Jelović, 6. c

Iz Hrvatske s ljubavlju

Dragi stranče, reći ću ti nekoliko riječi
o ljubavi, domovini i sreći.

Naša su sreća i dika
Istra, Dalmacija, Lika.
Kreni od Istre i probaj tartufe,
dodi u Dalmaciju na pršut i babin pijat juhe.

Svrati do Like na sir škripavac
i do Slavonije na guc rakije
da ne dobiješ hripavac.

Naša domovina nama je sve
jer smo devedesetih skoro ostali
bez nje.

Naši heroji su je obranili
i zastavu na vodotoranj stavili.

Jesi li čuo za Teslu i Penkalu?
Hrvatska je zbog njih stekla slavu.

Za početak mislim da ti je ovo dosta,
a sad te raširenih ruku primamo kao gosta.

Marta Tojčić, 5. d

Pisma Hajduku

Na Poljudu svetom, di more se plavi
Hajdukova momčad ponosno se slavi.
Svaki igrač, junak bile boje,
za Split i Dalmaciju daje srce svoje.

Lovre Kalinić na голу čvrsto stoji,
za obranu bile boje hrabro se bori.
Ivan Lučić uvijek je spreman,
mrižu čuva, straha neman.

U obrani našoj Filip Uremović vlada,
a Josip Elez stina je bez pada.
Dario Melnjak livon stranon juri,
Šimun Hrgović desnon linijon žuri.

Dominik Prpić, u duelu sabran,
podiže zid, moćan i snažan.
Protiv njega napad je uzaludan,
obrambeni red jak je i pouzdan.

Ivan Rakitić iskustvom plijeni,
Filip Krovinović kreativnost cijeni,
Stipe Biuk driblingom vlada,

Zvonimir Šarlija zaštitnik je stada.

Pukštas i Brajković, junaci na terenu
u borbi za pobjedu, tu su u trenu.

Durdov je spretan,
hrabar do posljednjeg daha,
u nogometnoj igri on nema straha.

Marko Livaja, naš splitski čača,
za Hajduk mu srce bije
svaki njegov gol radošću nas grije.
Njegova vještina protivnike guši,
u napadu brz, obranu ruši.

Hajduk je naš ponos, snaga koja traje,
u srcu navijača ljubav ne prestaje.
Zajedno za pobjedu uvijek ćemo stat,
za bilu boju ponosno zapivat!

Leona Peričić, 7. c

Tata

Ima jedan čovjek snažan
meni vrlo važan.

Volim što je svoj,
a najviše jer je moj.

Sa mnom se ponaša ludo,
zove me „moje čudo“!

Volim ga do neba,
tako i treba.

Seka

Moja jedina seka
kao leptir je meka.

Njene male ruke,
grle me do muke.

Miriše kao najljepši cijet,
takvu seku nema cijeli svijet.

Mia Pijuk, 4. a

Najljepše su oči moje majke

Oči moje majke pršte ljepotom. Kad je tužna, ljuta, sretna, uplašena ili mirna, one su uvijek lijepe. Mamine oči izgledaju poput zelenih sunca koja su uvijek spremna gorjeti. Te oči, kad su sretno, isijavaju radost ili je usmjeravaju prema jednoj osobi. No ta dva sretna oka mogu biti tužna, kao kad netko premine. Te oči mogu biti i uplašene, kao kad se izgubim ili ozlijedim. Ljutnju u njenim očima nisam još ugledao, no kad je vidim znam da sam u nevolji. Tada slijedi kazna. Tužan sam i ljut iako znam da mama ima samo dobre namjere. Naposljetku, tu su i majčine mirne oči. Kad njih vidim, znam da se ne moram brinuti i da mogu biti opušten. Mamine su oči najljepše na svijetu zato što u njima vidim ljubav, sreću i podršku. Jako ih volim.

Ante Vukorepa, 5. c

Učiteljčine obrve

Ima jedna osoba koju cijeli moj razred jako voli, njezino je ime Vilma Rađa. Puno smo vremena proveli s našom učiteljicom i imali smo puno prilika promatrati njezino lice, a ono što posebno pamtim obrve su naše drage učiteljice.

Te smo obrve vidjeli u različitim raspoloženjima, ali ipak najčešće su bile sretno. Kada bismo je na neki način razljutili, njezine bi obrve postale malo namrgođene i oštre. Učiteljica bi se uvijek jako brzo odljutala i onda bi joj obrve opet postale vesele i opuštene. Kada smo bili na ekskurziji, njezine su obrve često bile zabrinute zbog previše odgovornosti pa su izgledale napeto i u grču. Naša je učiteljica uvijek vjerovala u nas i duboko u sebi je znala da nema puno razloga za brigu.

Učiteljčine obrve uvijek će nam ostati posebne, baš kao i ona. Te nam obrve jako puno znače jer smo zajedno proživjeli bezbroj lijepih situacija. Svoju ću prvu učiteljicu uvijek pamtit kao iskrenu i sretnu osobu, a njeno ću lice nositi sa sobom kamo god pođem.

Mia Šušak, 5. b

Iz Hrvatske s ljubavlju

Draga Varvara,

čula sam za rat u tvojoj domovini, u Ukrajini. Odmah sam zgrabila papir da ti napišem pismo. Preda mnom već neko vrijeme stoji prazan papir jer ne znam kako započeti.

Ne želim ništa skrivati i bit ću potpuno iskrena. Bojim se. Bojim se jer ne znam hoćeš li mi uzvratiti pismo, a još više me strah da ga nikad nećeš pročitati. Znam da se moj strah ne može mjeriti s tvojim. Znam, zato što vidim kako moja majka izbjegava zaglušujući zvuk budilice jer ju podsjeća na zvuk sirene koji je preplavljavao hrvatske ulice u Domovinskom ratu. Zato ću pokušati biti hrabra, i za tebe i za sebe. Bit će teško jer ti si najhrabrija djevojka koju poznajem. Zamišljam da si na sigurnom sa svojom majkom i sestrama. Zamišljam kako ti majka govori da će sve biti u redu, a ti sumnjaš. Draga Varvara, nemoj sumnjati u svoju snagu. Nisam nikad iskusila rat, ali znam da u tebi postoji iskra koja te tjera da se boriš, čak i onda kad se nitko drugi ne bi borio. Piši mi o boli koju ti je nanio besmisleni rat. Piši mi o prijateljicama koje nisu zaslužile izgubiti djetinjstvo, o svom domu koji bi svakoga trena mogao nestati... Piši mi, čak i ako je to najneurednije i najtužnije pismo koje ću u suzama čitati. Želim podijeliti bol s tobom, želim biti uz tebe. Draga Varvara, kad te uhvati strah, poslušaj svoje srce. Svaki njegov otkucaj ispunit će te željom za životom, željom jačom od bilo koje vojske na svijetu. Vjeruj u život, vjeruj u naš ponovni susret. Ja ću te čekati u našem najdražem parku.

Tvoja prijateljica Hana

U Splitu 22. 11. 2024.

Hana Jurjević, 7. d

Cvijeće

Šareno, mirisno
Osvježava, miriše, opušta
Pčele ga marljivo oprašuju.
Sreća!

Livada

Mirisna, prekrasna
Uljepšava, raduje, šareni
Bit će slasnog meda.
Pčela!

Iva Vidović, 4. a

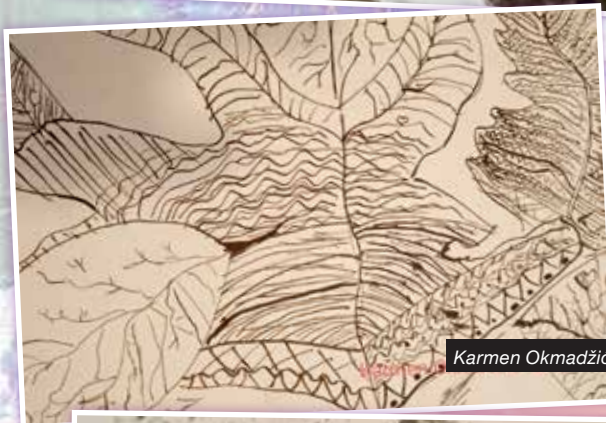
Lucija Jelović, 5. d

Leonora Bunjaku Žeravica, 2. b

Luka Jurić, 8. b

Karmen Okmadžić, 5. d

Bogdan Nikola, 8. b

Petra Šolić, 4. d

Lucija Žuro, 7. d (autoportret)

Škola u prirodi - škola za dušu i tijelo

Učenici 3. b i 3. c razreda sa svojim su učiteljicama – Jelenom Višić i Brankom Grčić – proveli četiri nezaboravna dana u Staroj Sušici, dragulju Gorskoga kotara. Kako su putovali, kako su se proveli, zabavljali, što su naučili – otkrila nam je Jelena Višić, učiteljica 3. b razreda.

Početak avanture

Avanturu su započeli kao pravi pustolovi – na tračnicama! Putovali su od Splita do Oštarija vlakom, a zatim su nastavili autobusom do Stare Sušice. Iako je put trajao dugo, učenicima ni u jednome trenutku nije bilo dosadno. I put je sastavni dio putovanja, prilika za igru, zabavu, druženje...

I... krećemo!

Doček u Staroj Sušici bio je u najmanju ruku plemićki. Gostoljubivo osoblje u svakome je trenutku bilo na raspolaganju i spremno izići u susret svima. Svi su se osjećali kao kod kuće, ma možda i bolje od toga! Stari dvorac smješten u predivnoj netaknutoj prirodi ostavio je naše trećaše bez daha.

Pozdrav iz Stare Sušice

Kad si sretan, i sunce za tobom žuri

Iako vremenska prognoza nije bila obećavajuća, nebo se nasmiješilo i ni u jednome trenutku nije poremetilo aktivnosti škole u prirodi. A

bilo je tu raznih aktivnosti, puno učenja, novih iskustava...

U Centru za posjetitelje *Velike zvijeri* u Staroj Sušici imali su priliku zaviriti u skriveni svijet i naučiti više o risu, medvjedu, vuku...

U Ogulinu

Svaki je dan nosio nešto novo. Ogulin, rodni grad Ivane Brlić-Mažuranić, Đulin ponor, Ivanina kuća bajke mjesta su na kojima nikome ne može biti dosadno.

Baš su divne te Delnice

Ništa manje zanimljivo nije bilo ni u Delnicama, najvišem gradu u Hrvatskoj. Tamo su imali priliku hraniti jelene, udisati divan goranski zrak i posjetiti Popovićev mlin. I mlin je bio razlog za oduševljenje, naučili su kako se melje pšenica i nastaje brašno.

Koja divota!

Dojmovi roditelja i djece (nakon povratka kućama)

— Najviše ga je oduševio dvorac, igranje nogometa da se pokaže kao borac. U Muzeju velikih zvijeri bilo je zanimljivo slušati o vuku i medi. Šetnje su bile poučne, zrak čist, svugdje je padao jesenskih boja list. — Luka Gavranić, mama Zrinka

— Svidio mu se boravak u dvorcu i dijeljenje sobe s prijateljima. Također mu je bio zanimljiv i izlet u Delnice jer je vidio jelene i bilo mu je zanimljivo hraniti ih. Jako mu se svidio barba Petar koji ih je naučio puno zanimljivosti, kako se snaći u prirodi, a posebno ga se dojmila priča o Đulinu ponoru. — Lovre Kružičević, mama Marijana

— Bilo joj je lijepo družiti se i spavati u sobi s novim prijateljima. Malo joj je nedostajala mama, ali išla bi opet. — Eva Duran, mama Petra

— Roza se vratila puna doživljaja i koliko god smo bili zabrinuti kako će podnijeti prvo samostalno duže putovanje, presretni smo što je otišla. Dobila je nešto neprocjenjivo – priliku za razvoj samostalnosti i uspomene za cijeli život. — Roza Vrdoljak, mama Marijana

— Manuela se vratila radosna, mirna, opuštena. Najviše joj se svidio boravak u prirodi, igre i domaća hrana. U svijetu gdje je tehnologija preuzela svaku sferu našeg života, škola u prirodi je stigla u pravi čas da djecu vrati u neka prošla vremena kada su ljudi živjeli u prirodi i u skladu s njom, kad su se djeca igrala na svježem zraku, u jednostavnosti i zajedništvu. Oduševljena je šumom, istraživanjem, prirodom... Kao majka uvjeren sam da je ovo putovanje pozitivno utjecalo na nju u svakom smislu, a posebno na samopouzdanje, učenje nekih novih vještina, na suradnju i rad u grupi... Mislim da bi vrlo rado išla svake godine! — Manuela Punda, mama Jelena

Tematske večeri

Ako mislite da je ovo bila samo škola u prirodi, varate se. Osim puno korisnih i zdravih aktivnosti tijekom dana, jednako je bilo važno kvalitetno provesti večernje sate. Uz tradicionalno druženje u sobama učiteljice su s učenicima osmislile tematske večeri. *Disco* večer s ludim frizurama, pidžama *party*, talent show – ne zna se što je bilo zabavnije i bolje!

Jedan drugačiji sat tjelesnoga

Učiteljica Jelena Višić jako je zadovoljna sadržajima škole u prirodi, posebno ponašanjem djece i njihovim uživanjem u svim aktivnostima. Čak i kad bi se pojavila nekakva tugica zbog odvojenosti od obitelji, brzo bi se pronašlo rješenje – veliki zagrljaj i prijateljska utjeha.

Zagrljaj nad zagrljajima

Ovo je bila odlična prilika da se djeca još bolje međusobno upoznaju i dodatno povežu a to je velika dobrobit za razred. Bila je to, po svemu što smo čuli, škola za pamćenje!

Nika Marijanović, 7. a

TERENSKA NASTAVA UČENIKA 3. A I 3. D RAZREDA

Veličanstvena Krka

3. a na Slapovima Krke

Svako je godišnje doba u Nacionalnome parku Krka veličanstveno. Naši trećaši uživali su u jesenskome izdanju ovoga prirodnog dragulja. Jedva smo dočekali vrijeme polaska. Vožnja do Krke brzo je prošla u veselome druženju prijatelja iz 3. a i 3. d te njihovih učiteljica Marije Dedić, Ane Džaje i Ivane Matulović Marinović. U ugodnoj šetnji poučnim stazama upoznali smo različite biljne i životinjske vrste te ponovili što smo naučili iz Prirode i društva. Sve je bilo puno zanimljivije nego u učionici!

U crkvi na Visovcu

Posjetili smo obnovljene vodenice u kojima su izloženi predmeti iz bogate etnografske zbirke koji uz stare zanate dočaravaju nekadašnji način života. Umorni od šetnje uživali smo u vožnji brodom do Visovca, otoka mira i molitve. Posjetili smo crkvu i muzej koji s prekrasnim krajolikom Visovačkoga jezera čine jedinstvenu cjelinu. Svi su se iznenadili da se u muzeju krije najmanja knjiga na svijetu.

3. d u šetnji nacionalnim parkom

Dan je bio prekratak za sve nas. Sretni i zadovoljni vratili smo se kući te danima u školi pričali o svim doživljajima.

Divan dan za sve nas

Ivana Matulović Marinović, učiteljica

ŠKOLSKA EKSURZIJA UČENIKA OSMIH RAZREDA U HRVATSKO ZAGORJE

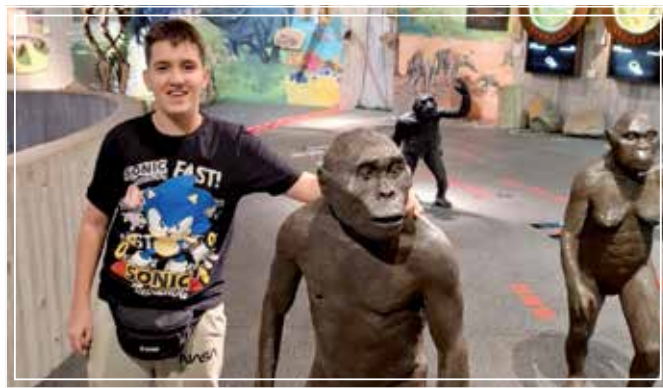
Putovanje koje se ne zaboravlja

Jedno od najljepših i najboljih događaja u osnovnoj školi zasigurno je školska ekskurzija. Tu se stječu brojna prijateljstva, predivne uspomene, pa čak i prve ljubavi. Mi smo u rujnu 2024. g. otputovali u Hrvatsko zagorje. Pokušat ćemo vam dočarati kako nam je bilo...

Početak avanture

Ponedjeljak, 16. rujna, 6.45. Okupili smo se ispred škole. Neki su bili nenaspavani od uzbudjenja, a neki puni energije. Zaputili smo se u autobus prema dugočekivanoj destinaciji. Nakon što smo se rasporedili po autobusu, upoznali smo se s našim vozačima i zabavnim vodičima. Pjevali smo, veselili se jer razloga za tugu nije bilo. Nakon nezaboravne atmosfere u autobusu, stigli smo do našega prvog odredišta – *Aquatike*, slatkovodnog akvarija u Karlovcu. Nakon stečenog znanja o slatkovodnim ribama imali smo radionicu na kojoj smo naučili kako ribama odrediti dob. Poslije kratke stanke vratili smo se u autobus i nastavili put prema hotelu. Pjesma se orila još jače nego u prvome dijelu puta. Čekala

nas je Donja Stubica. Srca su nam kucala još jače kad smo ugledali predivan zagorski krajolik. Kad smo došli pred hotel, svi smo istrčali iz autobusa kako bismo se što prije spremili za bazen. Izmoreni i gladni nakon te avanture otišli smo na večeru, a u mislima smo se već spremali za prvu večer diska. Tu smo večer svi blistali punim sjajem, spremni za nezaboravnu noć. Pjevali smo, plesali, svi bili kao jedno. Nakon diska mogli smo se družiti po sobama, uz prethodni dogovor s našim razrednicima jer, naravno, treba se poštivati red hotela.

Vrijeme za praljude

Po zagorskim bregima

Uz svega 3 – 4 sata sna, u 7.00 smo bili na doručku. U autobusu smo opet napravili dobru atmosferu i zaputili se u Muzej krapinskih neandertalaca. Nakon razgledavanja put smo nastavili prema dvorcu Trakošćan. Ni tmurno i kišovito vrijeme nije nas spriječilo da se popnemo do čuvenoga starog dvorca. Nakon ručka u hotelu Trakošćan zaputili smo se do Varaždina. Ispred Gradskoga muzeja u Varaždinu zabilježili smo vrlo lijepe uspomene i još ljepše grupne fotografije. Naše umorne noge uspjele su prošetati do centra Varaždina gdje smo proveli svoje slobodno vrijeme. Vratili smo se u hotel, a onda je uslijedila redovna procedura, večera pa disko. U disku smo se svi opustili i zaplesali na stare hitove s legendarnim razrednicima. Kao i prethodne noći, mogli smo se okupljati po sobama, ali uz ista pravila.

Kod bana je najbolje

„Nije more, ali može proći!“

Ustali smo u 7.00, doručkovali i krenuli prema Zagrebu. Zagreb, glavni grad Hrvatske, nudi raznolike atrakcije koje vrijedi posjetiti. Na putu do tamo razrednici i vodiči upozorili su nas da se trebamo primjereno ponašati, bez izazivanja neželjenih situacija. Rano ujutro krenulo je razgledavanje raznih znamenitosti, sve do centra grada. Naša „mrtva“ tijela jedva su dočekala tu stanku, da sjednemo nekamo odmoriti uz pogled na trgovu i razne ulice. Nije more, ali može proći!

8. a i razrednik Lozić

8. b i razrednica Vuković

8. c i učiteljica Čule

8. d i razrednica Lešina

Sada već gladni, okupili smo se na glavnome trgu gdje je našu pažnju privukao jedan čovjek pričajući svoju zanimljivu prošlost

sa zagrebačkih ulica. Poslije ručka krenuli smo prema Tehničkomu muzeju Nikole Tesle, neki pješice, a neki tramvajem. U muzeju smo spojili učenje sa zabavom, što nam se baš sviđjelo. I za kraj, povratak u hotel i nezaobilazni bazeni i večera. No, ove večeri, disko je bio malo drugačiji. Svi smo odlučili malo promijeniti stil te odjenuti pidžame i papuče. Bila je to jedna neobična noć. Kao i prethodnih večeri, iza diska smo se družili do kasno i zaspali spremni za sljedeći dan.

Ne damo se i dalje

Četvrti dan, već pomalo umorni, krenuli smo malo sjevernije od Zagreba, u Mariju Bistricu. Ona je poznata po hrvatskome nacionalnom marijanskom svetištu. Naši pokušaji da malo „ubijemo“ oko u autobusu skoro su uvijek propadali zbog vođača koji je uvijek imao nešto za reći, ali, ipak, to je njegov posao. Napokon smo došli i krenuli u razgledavanje. Svi smo tražili neku klupu ili zidic kako bismo se bar malo naslonili i odmorili. Razgledavanje je završilo te smo dobili nama najdraže slobodno vrijeme. Prethodno puni štandovi raznih vjerskih obilježja, ukusnih medenjaka i plišanaca, sada su bili prazni. Zadnje smo minute provodili razgledavajući prelijepe crkve i svetišta. Nakon ručka, koji je bio ukusan kao da ga je naša baka kuhala te opuštanja u prirodi, zaputili smo se prema hotelu. Na putu smo stali pokraj spomenika Matije Gupca i poslušali njegovu tešku životnu priču koju su nam ispričali naši vođači. Bili smo presretni kada smo stigli u hotel jer smo mogli ići na vanjske bazene. Iza večere je na red došlo spremanje za posljednju večer diska. „U koga je kartica od sobe?“ bilo je pitanje koje se vječito ponavljalo u hodnicima hotela. Svi spremni za disko, neki u ljetnoj odjeći, unatoč hladnoći, ali jednako spremni za posljednju zajedničku avanturu. Umjesto do 23.00, disko je zadnju večer trajao do ponoći. Pomalo tužni zbog zadnje večeri otišli smo prema sobama. Razrednici su nam dopustili spavanje po drugim sobama. Tako je u sobama bilo po osmero tinejdžera koji su odlučili ne spavati.

Tuga do neba i nazad

Svi smo mislili da neće tako brzo proći, no došlo je i do toga da se pozdravimo s našim hotelskim sobama. Pakirajući zadnje stvari, s tugom u srcu, napustili smo mjesta na kojima se do jučer veselilo i smijalo do ranih jutarnjih sati. Spustili smo se do recepcije i vidno neraspoloženi predali kartice iz ruku. Kad smo izlazili iz hotela prema autobusima, kao da je pola našeg srca ostalo u disku i sobama. Tek smo krenuli, a većina nas bi dala sve za još jedan dan, ma koliko god umorni bili. Polako su nas dijelili kilometri i sati od naših predivnih uspomena koje ćemo još dugo pamtit. U planu je bio posjet još jednom mjestu, Majerovu mlinu. Malo smo razgledavali, malo slušali o mlinu, a zatim nastavili povratak prema najljepšem Splitu. Unatoč tome što smo ostali bez glasa i što od umora nismo mogli gledati na oči, pjevali smo iz petnih žila. Vrijeme je odmicalo, a do kraja putovanja dijelilo nas je svega 10 minuta. Zahvalili smo našim vozačima i vođačima što su bili tu s nama i pružili nam pet najboljih dana u životu. U gomili učenika tražili smo svoje torbe i bili ponosni što su nas razrednici pohvalili kako smo bili dobri sve dane. Zadovoljni, krenuli smo prema svojim kućama s osmijesima na licima znajući da smo ovo putovanje proveli na najbolji mogući način.

Posebno želimo zahvaliti našim razrednicima što su bili tu za nas u svako doba dana i noći, što su nam sve dopustili, a mi to opravdali svojim uzornim ponašanjem te što su bili odgovorni i puni pozitivne energije, kao i uvijek. Svi bismo trebali biti međusobno zahvalni jedni drugima na divnome zajedničkom vremenu, novim prijateljstvima i tome što smo svi bili kao jedno. Naše sljedeće zajedničko putovanje polako se približava. Jedva čekamo!

Nina Čotić (8.a), Petra Jeličić Lovreković (8.a) i Marita Matijević (8.d)

Il nostro giro per l'Italia

I ove školske godine naši učenici, polaznici izborne nastave iz talijanskoga jezika, imali su priliku posjetiti gradove talijanske regije Veneto. U sklopu trodnevnoga putovanja uživali smo u čarima prekrasne *Serenissime*, kako Talijani nazivaju grad Veneciju, i divili se znamenitostima toga grada na vodi.

Drugi dan proveli smo u zabavnome parku **Gardaland**, a uvečer uživali u najboljem i najvećem *gelatu* u malenom gradiću **Sirmione** koji se smjetio tik uz obalu jezera **Garda**. Zadnji dan putovanja bio je rezerviran za **Veronu**. Taj je grad svima poznat po ljubavnicima Romeu i Giulietti, ali i po amfiteatru **Arena** koji datira iz 33. god.

Puni doživljaja i lijepih uspomena vratili smo se kući i opet dokazali da su naši učenici svojim ponašanjem osvijetlali obraz naše škole. Posebno hvala i nastavnicima pratiteljima koji su doprinijeli uspjehu ovoga studijskog putovanja.

Vedrana Šitić, nastavnicav

Patricia Pešo, 5. c

Karlo Parić, 5. d

Anja Džaja 5. e

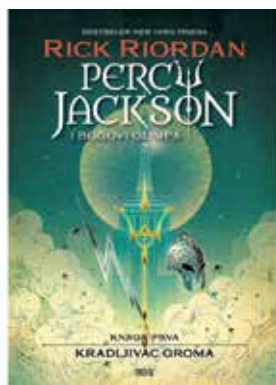
Dobru knjigu

Preporuke za čitanje (za sva godišnja doba i sve uzraste)

Knjige, knjige, knjige! One su bile i ostale izvor znanja, mudrosti, užitka... U prošlosti, onaj tko je mogao priuštiti sebi knjigu bio je vrlo bogat i obrazovan čovjek. Danas su knjige posvuda oko nas, mnogi ih i ne primjećuju, neki se od njih užasavaju... Knjiga više ne postoji samo u papirnatome i tiskanome obliku, možemo ju imati u džepu, na mobitelu ili *Kindleu*. Ipak, knjige su se prije mnogo više cijenile nego danas.

U moru raznih naslova trebamo potražiti one knjige koje zadovoljavaju naše potrebe. Predstaviti ću vam četiri knjige koje nisam mogao tako lako ispustiti iz ruku.

Moj prvi izbor: Rick Riordan, Percy Jackson i bogovi Olimpa: kradljivac groma

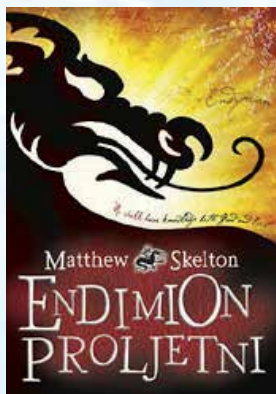
U svijetu gdje su sva mitska stvorenja i bogovi stvarni, dječak Percy mora se iskazati bogovima i pokazati kako zaslužuje biti jedan od rijetkih koji su djeca boga i čovjeka. Percy Jackson je lik koji se muči s problemima današnjih tinejdžera. Prve ljubavi, problemi u školi i odrastanje sa samohranom majkom, ali i neki ne baš svakodnevnici problemi. Borba s drevnim i mitskim čudovištima iz grčkih priča, dokazivanje bogovima Olimpa i stvaranje prijateljstava s ne baš ljudskim stvorenjima.

Knjiga za sve uzraste: Krunoslav Mikulan, Zmaj ispod Staroga grada

Svi znamo mitove o grčkome bogu neba Zeusu ili o egipatskome bogu sunca Ra, ali koliko dobro poznajete stare i slavne starohrvatske bogove i čudovišta? *Zmaj ispod Staroga grada* upoznaje čitatelje s manje poznatim hrvatskim mitovima i legendama. U glavnoj je ulozi petero djece koja doznaju da njihovi „normalni“ životi nisu baš „normalni“. Otkrivaju da svatko od njih posjeduje neke natprirodne sposobnosti koje su imali samo junaci u starim pričama i tako ulaze u pustolovine koje će vas držati napetima dok je ne pročitate. Krunoslav Mikulan napisao je još tri nastavka *Zmaja ispod Staroga grada* (*Škola u opasnosti*, *Noć crnog sunca* i *Grom boga Peruna*).

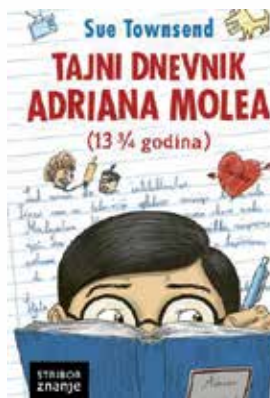
Vrhunski roman: Matthew Skelton, Endimion Proljetni

Znate li za Johannesa Gutenberga i njegov tiskarski stroj? Ovo je priča o jednome njegovu šegrtu (zapravo, ne zna se je li on ikad imao šegrtu ili pomagača pa nemojte ovo shvaćati kao knjigu s pravim činjenicama) koji mu je pomogao napraviti tiskarski stroj i koji mu je pomogao otkriti tajne Johanna Fusta...

Matthew Skelton 2006. g. je krenuo pisati knjigu inspiriran legendama o Gutenbergu dok je provodio svoje vrijeme u Mainzu.

Tinejdžerski klasik: Sue Townsend, Tajni dnevnik Adriana Molea

Četvrto mjesto u mojim preporukama zauzima *Tajni dnevnik Adriana Molea*. Ljubav, pubertet pa opet ljubav, obitelj, prijateljstvo... Adrian Mole četrnaestogodišnji je dječak koji se bori sa svakidašnjim problemima kako bi našao svoje mjesto u svijetu. Od ljubavi i puberteta do problema u obitelji. Sa svojim ocem pijancem i majkom koja ga je napustila zbog susjeda, Adrian ne živi baš bajan život. Prijatelji ga napuštaju, rastu mu prištići na svakome vidljivome mjestu na tijelu, ljubavni život je kao da ga i nema. Sve se to mijenja kad u njegov razred dođe djevojka Pandora. Sue Townsend napisala je *Tajni dnevnik Adriana Molea* po uzoru na pubertetske probleme vlastite djece (osim onoga s ocem pijancem i majkom koja ga je napustila zbog susjeda). Knjiga je objavljena davne 1982. g. s još sedam nastavaka koji su izlazili u razmaku od nekoliko godina. *Novi jadi Adriana Molea*, *Adrian Mole na pragu zrelosti*, *Adrian Mole i mali vodozemci*, *Godine divljine*, *Adrian Mole: godine kapučina*, *Adrian Mole i nemoćne godine* i *Adrian Mole i oružje za masovno uništenje*.

Sve knjige možete pronaći u našoj školskoj knjižnici osim *Endimiona Proljetnoga*, njega možete naći u gradskoj knjižnici, neka vam ne bude teško prošetati.

Šimun Najev, 7. b

PREPORUKE IZ ŠKOLSKOJ KNJIŽNICE

Novi naslovi u školskoj knjižnici

Novo! Novo! Novo!

Pitali smo knjižničarku Anu Bonačić da nam otkrije koji su novi naslovi stigli u knjižnicu tijekom ove školske godine. Nadamo se da će vas ovaj popis potaknuti da prije ljetnih praznika posudite neki zanimljiv naslov u školskoj ili gradskoj knjižnici.

Slikovnice:

Z. Robberecht, G. Mabire, *Vuk koji je ispao iz knjige*
Juna Donaldson, *Superglista*
Helen Cooper, *Juha od bundeve*

Romani:

Jeff Kinney, *Gregov dnevnik: Mozak na paši*
Rick Riordan, *Percy Jackson i bogovi Olimpa 5: Posljednja olimpljanka*
Roberto Piumini, *Moji prijatelji, književni junaci*
John Green, *Gradovi na papiru*
John Green, *Greška u našim zvijezdama*
Deborah Ellis, *Ime mi je Parvana*
Deborah Ellis, *Parvanino putovanje*
Deborah Ellis, *Grad od blata*
Magdalena Mrčela, *Kako je flegmarin postao kapetan*

Ante Vukorepa i Kate Jurčević, 5. c

Interliber

Naša Ana, buduća spisateljica

Interliber je zagrebački sajam knjiga koji se neprekidno održava već 48 godina. Sajam se 2024. godine održavao od 12. do 17. studenoga. Moj posjet Interliberu odvijao se 16. studenoga i bilo mi je prekrasno! Cijeli je sajam raspoređen po paviljonima puno većima od naše škole. Posjetila sam 5. i 6. paviljon. Kad sam ušla, začudila sam se kako je sve veliko! Redom sam obilazila štandove različitih nakladnika: Školsku knjigu, Profil, Ljevak, Znanje i Mozaik. Uživala sam biti okružena knjigama iako je bila jako velika gužva. Svidjelo mi se što sam vidjela puno male djece (s obzirom na veliku ovisnost o ekranima kojom su zaraženi).

Bilo mi je drago što sam vidjela i puno štandova raznih antikvarijata na kojima je bilo mnoštvo starih, ali izvrsnih knjiga. Svaki je paviljon imao posebno mjesto gdje su dolazili razni autori i govorili o svojim knjigama. Sa zanimanjem sam slušala što govore jer bih i ja jednog dana voljela biti spisateljica. Svaki je izdavač imao izdvojen dio prostora s naslonjačima i stolićima gdje su se čitale priče. Bilo je i puno tematskih sadržaja koji su nastali po najpoznatijim knjigama.

Kupila sam komplet od tri knjige Toma Gatesa, dva dijela Percya Jacksona, posebno izdanje *Priča iz davnine* i sve knjige iz serijala *Warrior cats*. Bila je to jedna posebna šetnja kroz šumu znanja, mašte i riječi. Svakako bih vam preporučila da doživite ovo iskustvo i posjetite Interliber čim budete u mogućnosti.

Ana Sindik, 8. c

Film i kazalište

Šestaši u Gradskome kazalištu mladih

Na putu prema GKM-u...

Učenici šestih razreda posjetili su Gradsko kazalište mladih te su pogledali predstavu *Mačak u čizmama*.

Mačak u čizmama nije samo priča o lukavome mačku koji zna da površnim i lakovjernim ljudima odijelo čini čovjeka pa ih izvanjski sjaj lako zaslijepi i zavara, već je to priča koja nam govori puno više.

Ova nam bajka prije svega poručuje da je naša sudbina u našim rukama i da nam se ponekad naša životna situacija može učiniti nepovoljnom, ali da se sve uvijek može promijeniti u našu korist. Mlinarev sin dobio je najlošiji dio nasljedstva, bezvrijednoga mačka. Međutim, taj mačak imao je plan i zamisao. Priča *Mačak u čizmama* ujedno nas upućuje na to da svijet trebamo promatrati neprestano učeći jer mudrost može biti naš štit za razumijevanje života.

Naši šestaši iz kazališta su se u školu vratili puni pozitivnih dojmova, u iščekivanju neke nove predstave...

Ivona Kovačević, nastavnica

Dražen, film koji vrijedi pogledati

U petak, 5. prosinca 2024. godine, išli smo u kino pogledati film *Dražen*. Film prikazuje emotivnu priču o životu poznatoga košarkaša Dražena Petrovića. Redatelj filma Danilo Šerbedžija, scenarist Ivan Turković-Krnjak, glavni glumac Domagoj Nižić pokušali su gledateljima dočarati veličinu tragično preminuloga košarkaša i njegov značaj za svijet košarke.

Film prati Draženov put prema slavi – od djetinjstva i početaka bavljenja košarkom u *Šibenki*, stjecanje

slave u *Ciboni* te europske i američke trenutke slave u NBA ligi. Osim ljubavi prema košarci, prikazana je i Draženova obitelj, odnos s bratom Acom, ljubavni život, kako se Dražen nosio s počecima Domovinskoga rata u Hrvatskoj... Ruganje, ismijavanje i omalovažavanje na samom početku njegove karijere nije ga omelo u želji da postane poznati košarkaš. U filmu je prikazano kako Dražen u početku nije imao podršku čak ni od svoje obitelji. Brat Aco duže je vrijeme trenirao košarku, ali nije htio igrati sa svojim mlađim bratom koji „nije za košarku“. Roditelji su također mislili da on nije sportski tip pa je Dražen nekoliko godina prije sporta posvetio glazbi i svojoj gitari.

Film govori o istinitoj, emotivnoj priči koja prenosi poruku da nikad ne odustajemo od onoga što jako želimo. Mnoga djeca ne poznaju dovoljno dobro priču o Draženovu životu zato je ovaj film itekako

poučan. Ako niste pogledali film, svakako pogledajte jer iz ovoga filma možete štošta naučiti, bez obzira kojoj generaciji pripadate. Dražen je bio i ostao nadahnuće mnogima i zaslužio je da po njegovoj, nažalost, kratkoj biografiji bude snimljen film.

Ivan Tešija, 7. b

Koliko čovjek može preživjeti bez kisika?

Krajem ožujka s razrednikom smo otišli u kino pogledati film *Posljednji udah*.

Film je snimljen prema dokumentarcima koji prate ronioce na njihovim saturacijskim ronjenjima (profesionalne ronilačke operacije, poput rada na naftnim platformama ili podvodnim instalacijama). Film prati tri ronioca: Chrisa Lemonsa (Finn Cole), Davida Yuasa (Simu Liu) i Ducan Allcocka (Woody Harrelson) kako u Sjevernome moru provjeravaju tlak u naftnim cijevima (Simu Liu

i Woody Harrelson možda su više poznati po svojim ulogama u Marvelovim filmovima kao Carnage i Shang-Chi). Film je režirao Alex Parkinson s budžetom od 22, 8 milijuna dolara.

Tema filma stvarna je priča – pokušaj spašavanja ronioca Chrisa Lemonsa koji se tijekom ronjenja zaglavio i nije mogao doseći komoru. Kako mu je ostajalo sve manje kisika, njegov ga je tim očajnički pokušavao dovesti u komoru, ali nisu nikako uspijevali. Na kraju je ostao bez kisika. Bez kisika je bio punih 29 minuta i 49 sekundi. Nakon nekoliko pokušaja otkačili su ga s podloge i doveli u komoru. Nakon CPR-a i umjetnoga disanja Chris se probudio iz stanja besvijesti bez ikakvih fizičkih ili mentalnih posljedica.

Znanstvenici dan-danas još ne mogu objasniti kako je toliko dugo preživio bez kisika. Kažu da ga je na životu vjerojatno održala savršena kombinacija tlaka i temperature. Chris Lemons i danas živi sretno sa svojom ženom Hannom u Škotskoj.

Šimun Najev, 7. b

Marino Ivanić, 2. c

Klara Katić, 2. d

Gita Silov Tepić, 2. a

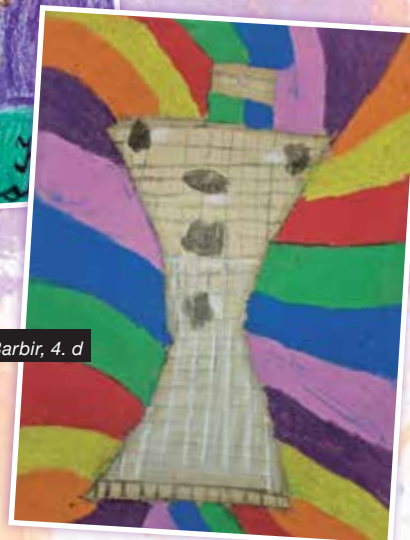
Ena Ninković, 4. e

Toma Biočić, 1. a

Katarina Polak, 2. a

Manuela Barbir, 4. d

Superglazbenici u našim klupama

Tajna je u dobroj organizaciji

Aneta i njezina ljubav, violina

Jedna od superglazbenica naše škole zasigurno je Aneta Dadić, učenica 8. a razreda. Aneta ima 14 godina i najdraži joj je predmet Engleski jezik. Još nije sigurna koju će srednju školu upisati, ali je sigurna da će završiti osnovnu i srednju glazbenu školu. Kao što ste već mogli naslutiti, Aneta je nadarena za glazbu. Svira violinu zadnjih pet godina te ide na *Solfeggio*, predmet o glazbenoj teoriji. Sada je predzadnja godina osnovne glazbene škole. U glazbenu školu krenula je s 9 godina jer se u njoj javila znatiželja za sviranjem. U početku nije bila sigurna što svirati, no izabrala je violinu jer joj se ona činila zanimljivom. Ljubav prema glazbi prenijela joj je majka koja je u glazbenoj školi naučila izvršno svirati klavir. Do sada nismo vidjeli Anetu kako svira na školskim priredbama, ali smo je čuli kako pjeva.

Aneta na školskoj priredbi

Zadnje dvije godine nastupala je na raznim priredbama – poput one za Dan sjećanja na žrtve grada Vukovara i božićne priredbe. Za te ju je nastupe pripremala pomoćnica u nastavi Dora. Aneta ne samo da je rođena s tim talentom, već ga i izoštava odlaskom na solopjevanje. Zbog solopjevanja u glazbenoj školi uči talijanski i njemački jezik.

Osim što svira i pjeva, ona je i izvršna učenica. Ako se pitate kako sve stiže, otkrila nam je da je tajna u odličnoj organizaciji. Pitale smo Anetu ima li kakvu izreku koju često koristi, a ona nam je rekla da je u redu pogriješiti i u glazbi i u životu.

Ovo joj je bio prvi intervju, ali očekujemo da će ih imati još mnogo u budućnosti. Nije sigurna hoće li joj glazba utjecati na buduće zanimanje, ali će joj svakako uvijek biti jedna od najdražih stvari u životu.

Ana Knezović, 8. a

Gabba – majstor od žica i stijena

Gabriel Milun, za prijatelje Gabba, jedanaestogodišnjak je koji pohađa 5. b razred. Na stranice školskoga lista dospio je zbog svoje svestranosti i supertalenata. U nastavku ćemo vam dokazati da je to uistinu tako.

Gabrielova najveća ljubav – gitara

Osim redovne škole, Gabriel pohađa drugi razred Glazbene škole *Josip Hatze*. Nije nimalo lako ići u dvije škole, a još uz to biti i odličan učenik! U glazbenoj školi Gabba svira gitaru koja mu je najdraži instrument. Gabriel svira i u školskome zboru tako da ste već mogli uživati u njegovome sviranju. U školskome zboru svira čak tri instrumenta: gitaru, mandolinu i bisernicu. Kada nastupa na školskim priredbama, cijeli mu je razred podrška, kao i inače. Ne biste vjerovali, ali ovo malo čudo od djeteta svira i u KUD-u *Jedinstvo* – i to mandolinu, bisernicu i ljericu. Često nastupa i osvaja prva mjesta na različitim natjecanjima. Najdraži nastup mu je s orkestrom na Prokurativama na Staru godinu gdje je svirao mandolinu. Osjećao se poput prave glazbene zvijezde.

Ali, to nije sve o Gabrielu! Vjerovali ili ne, on je nadaren i za sport. Već dvije godine trenira penjanje u Sportsko-penjačkom klubu *Marulianus*. Sve je počelo kada se prije šest godina u Božićnome selu na Mosoru na iznenađenje i zaprepaštenje svojih roditelja spretno popeo na kamenu kućicu. Danas se Gabriel uglavnom penje po umjetnim stijenama u dvorani, a povremeno i po pravim stijenama. Lako se nosi s izazovima svake vrste i kaže da mu nije nikakav problem biti „angažiran” na sve strane.

Gabba, spiderboy

Ljubav prema glazbi posebno se njeguje u njegovoj obitelji – svi nešto sviraju, uglavnom za svoju dušu. A Gabriel bi se, osim za dušu, u budućnosti volio profesionalno baviti glazbom i podučavati druge sviranju različitih instrumenata.

Ante Radović, 5. b

Što, kako i s kim slušamo?

Glazba je sve što nas okružuje. Uz nju rastemo, ona mijenja naš pogled na svijet, a može promijeniti i svijet oko nas. Mnogi kažu da je vrsta glazbe koju slušamo odraz naše osobnosti.

Stotinjak sudionika u ispitivanju

Tijekom veljače 2025. godine provedeno je malo školsko istraživanje pod nazivom *Što slušamo?*. U ispitivanju (anketi) sudjelovalo je stotinjak učenika 5. – 8. razreda, desetak petiša te uglavnom podjednako učenici ostalih viših razreda. Odaziv je bio skroman, ali i ove brojke mogu nam poslužiti da vidimo što se to i kada sluša izvan školskih klupa.

Svi nešto i nekoga slušaju

Rezultati su pokazali da su djeca u našoj školi jako zainteresirana za glazbu i da nema nikoga da uopće ne sluša glazbu.

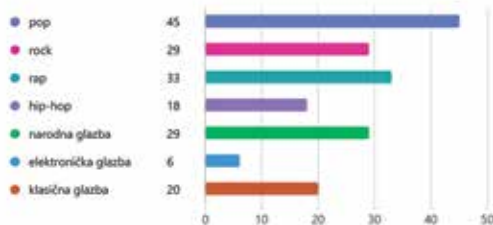
Koliko često slušaš glazbu?

Povremeno glazbu sluša 42 % ispitanika, 32 % sluša glazbu najmanje sat vremena dnevno, a 12 % sluša glazbu čak i više od tri sata dnevno.

Slušamo sve i svašta

Svaka je vrsta glazbe različita i svatko sluša ono što voli. Anketa je pokazala da najveći broj ispitanika sluša sve vrste glazbe (43 %), odnosno i domaću i stranu glazbu (30 %). Najmanji je broj onih koji su isključivi i slušaju samo hrvatsku glazbu ili samo glazbu iz susjednih zemalja.

U školi se prema anketi najviše sluša pop i rap (42 % pop, a 31 % rap). Podjednak broj sudionika sluša rock i narodnu glazbu (27 % ispitanika). Nešto manje slušaju klasičnu glazbu i hip-hop, a gotovo nitko ne sluša elektroničku glazbu. Zvuči dobro, bolje od onoga što čujemo iz ponekih zvučnika/mobitela.

Koji glazbeni žanr najčešće slušaš?

Kazete, ploče ili pak Spotify?

Glazba se sluša na stotine i stotine način. Preko *YouTube Musica* i *Spotifyja* pa sve do radija i nekih davno zaboravljenih načina kao što su ploče ili kazete. Najviše ispitanika sluša glazbu putem aplikacije *Spotify* ili *Deezer* (63 %). Drugo mjesto zauzima *YouTube Music*, a na trećem su radio i MP3 preuzete pjesme. Tek 1 % ispitanika koristi *Apple Music* (što nas, naravno, ne iznenađuje). Kako god slušali, užitek je podjednak.

S kim volimo slušati glazbu?

Glazba se može slušati solo, može se slušati s dvoje, troje, četvero ljudi... Zapravo, možete je slušati s koliko god ljudi hoćete! Prema iskazima koje su dali naši dragi ispitanici najveći broj sluša glazbu sam/sama (78 %). Na drugome je mjestu slušanje s prijateljima (17 %). Samo 6 % sluša glazbu s obitelji. Obiteljski trenutki su očito namijenjeni nekim drugim temama/aktivnostima iako je korisno poslušati što slušaju vaši roditelji, braća, sestre...

Mnogi nikada nisu bili na koncertu!

Da, glazba nam je lako dostupna na različite načine, ali odlazak na koncert pruža jedan drugačiji doživljaj glazbe. Na dobrom koncertu osjetimo povezanost s izvođačem i publikom, osjećamo i pjevamo u jedan glas. To čini koncerte posebnima – jedinstvo i ljubav.

Ideš li na koncerte ili glazbene festivale?

Većina ispitanika rijetko ide na koncerte, a čak 29 % nije nikada bilo na koncertu. Tek je skromnih 10 % djece koja često idu na koncerte. Nadamo se da će se ove brojke čim prije promijeniti jer u Splitu svatko (barem ljeti) može pronaći neki koncertić za svoju dušu. Za koncert nam nije uvijek potrebna ulaznica, mnoga događanja su besplatna i održavaju se na javnim mjestima.

Glazba nas veže. Možda govorimo drugim jezicima i živimo u različitim dijelovima svijeta, ali jedna nas je tajna veza uvijek vezala. Glazba.

Top najslušaniji

Najslušaniji izvođači:

1. Marko Perković - Thompson
2. Grše
3. Baby Lasagna
4. Severina
5. Jelena Rozga

Najslušaniji glazbeni sastavi:

1. Magazin
2. Crvena jabuka
3. Dubioza kolektiv
4. Maneskin
5. Imagine dragons

Šimun Najev, 7. b

Kakvo je tvoje opće znanje?

1. Po kojem je hrvatskom književniku nazvan najveći broj osnovnih škola u Hrvatskoj?

Marko Marulić
August Šenoa
Ivana Brlić Mažuranić
Vladimir Nazor

2. Koji je poznati hrvatski sportaš proveo dio djetinjstva u malenom selu na južnim obroncima Velebita?

Luka Modrić
Dražen Petrović
Ivan Perišić
Marko Livaja

3. Koja životinja je bioindikator zdravoga ekosustava, kontrolira populaciju insekata i sudjeluje u oprašivanju i rasprostranjivanju sjemenki?

šišmiš
kolibrić
žaba
vjeverica

4. Koja se otočna država rijetko prikazuje na zemljopisnim kartama?

Grenland
Island
Novi Zeland
Kiribat

5. Koji je stari grad, upisan na listu novih 7 svjetskih čuda, sagrađen na padinama planinskoga masiva Andi na visini od 2 350 m?

Halikarnas
Machu Picchu
Petra
Pompeji

6. Koji je znanstvenik otkrio gravitacijsku silu kad mu je jabuka pala na glavu?

Albert Einstein
Nikola Tesla
Stephen Hawking
Isaac Newton

7. Koja je popularna videoigra dobila filmsku verziju?

Cuphead
Minecraft
Call of Duty
Fortnite

8. Koji je dvorac poslužio kao inspiracija Waltu Disneyu za Disney World dvorac?

Neuschwanstein
Versailles
Windsor Castle
Trakošćan

9. Koliko puta trebate presaviti list papira da bi on postao deo jednako koliko i udaljenost od Zemlje do Mjeseca?

58
190
42
1500

10. Kako zovemo zvijezdu nakon što se ugasi i odbaci planetarnu maglicu?

Crveni div
Supernova
Crna rupa
Bijeli patuljak

11. Koju životinju nazivamo „živim fosilom“ jer je ostala nepromijenjena stotinama milijuna godina?

galapagoška kornjača
indijska lađica
grdobina
hobotnica

12. Kako zovemo sposobnost živih bića da se prilagode okolišu kako bi bili manje uočljivi?

onomatopeja
mitarenje
personifikacija
mimikrija

Što bi Alan Ford rekao o tvojemu (ne)znanju?

0 – 5 točnih odgovora:

Ne predaj se nikad, osim kad moraš! 🤖

6 – 9 točnih odgovora:

Bolje nešto od nečega, nego ništa od ničega. 😊

10 – 12 točnih odgovora:

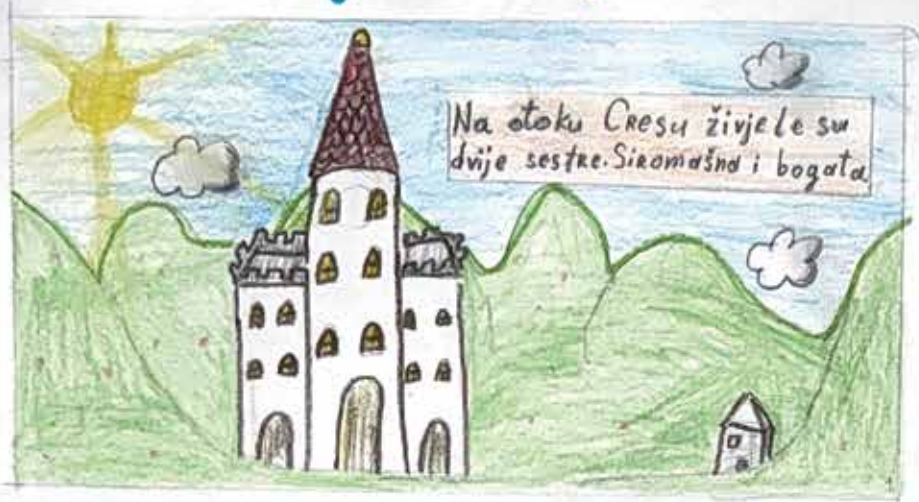
Nije važno sudjelovati, važno je pobijediti! 😎

Točni odgovori

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

Autor kviza: Bruno Oreščanin, 7. a

Legenda - Jezero Vrana

Imalić Denić
3.C

Hana Jurjević, 7. d

Nikolina Dičak, 8. b

Luka Jurić, 8. d

Peljo Ida 7.a

Lucija Runjić, 8. b

Ante Dželalija, 7. c

Lejo Mirko Leopold, 7. c

Nina Čorić, 8. a

Ante Lucijan Šprung, 7. d

Sara Cvrtak, 7. c